

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Ústav speciálněpedagogických studií

Bakalářská práce

Michaela Navrátilová

Užívání návykových látek v hudebním průmyslu
v České republice

Současní čeští hudebníci a drogy

Olomouc 2019

Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Slavík

Děkuji vedoucímu práce Mgr. Lukáši Slavíkovi za možnost tuto práci vůbec uskutečnit. Velký dík patří Mgr. Jakubovi Vávrovi za odborné konzultace a flexibilní přístup. Za poskytnutí citlivých dat pro výzkumné šetření, které je součástí této bakalářské práce, děkuji všem hudebníkům, kteří byli ochotni najít si čas pro rozhovory do tak nekomerční záležitosti, jako je bakalářská práce. Dále děkuji všem těm, kteří dopomohli tomu, aby bylo toto výzkumné šetření vůbec provedeno. Za podporu při vypracovávání vděčím zejména svým přátelům a rodině.

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně pod odborným vedením. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a uvádím v seznamu použité literatury.

V Olomouci dne 23.4.2019

Podpis:

Obsah

Úvod	5
TEORETICKÉ POZNATKY	7
1 Umění a drogy	7
2 Návykové látky a jejich účinky	9
2.1 Obecně o vlivu návykových látek	9
2.2 Přehled návykových látek zmíněných v praktické části a jejich specifických účinků	10
PRAKTICKÁ ČÁST	
3 Výzkumné šetření: užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice	12
3.1 Cíle výzkumu	12
3.2 Metody výzkumu	12
3.3 Metody vyhodnocení výzkumu	13
3.4 Vyhodnocení výzkumu	14
Diskuze	15
Závěr	17
Referenční seznam	18
Seznam příloh	19

Úvod

Fenomény hudba a drogy mají společnou jednu zásadní vlastnost: obojí mělo významný podíl na utváření historie lidstva už od období vývoje lidstva, které nelze přesně dohledat. Za počátky hudebního průmyslu se dá označit existence muzikantů hrajících na lidových tzv. muzikách a na hostinách a bálech pořádaných pro vyšší společenské třídy, která nastala po období hudebních prvků vyskytujících se v běžném životě i na společenských událostech tehdejší lidské populace. Je vhodné zmínit na tomto místě tzv. šamany v různých podobách v závislosti na typu dávných civilizací - jakési předchůdce zástupců postů v duchovní, hudební i léčitelské oblasti zároveň. S fenoménem šamanů souvisí právě i téma drog -- kromě požívání alkoholu ze zkvašeného ovoce a v některých případech dalších omamných produktů přírody se užívání látek měnících vědomí vyskytovalo ve svých počátcích právě u nich. Z toho vyplývá, že hudba a drogy byly silně spjaty už na začátku historie jejich působení na lidskou společnost.

V současné době je hudební průmysl obzvlášť mocnou složkou nejen průmyslu, ale i kultury. Jeho vliv na společnost v mnoha ohledech je nepopiratelný. Zrovna tak je, dalo by se říci bohužel, významný drogový průmysl, který nicméně oproti hudebnímu není legální. Zákon však nedokáže zcela zabránit prodeji a užívání nelegálních návykových látek, stejně jako rizika spojená s požíváním alkoholu a nikotinu nejsou dostatečným důvodem pro vymizení těchto látek, v České republice volně prodejných osobám starším 18ti let.

Zatímco potírání výskytu drog spadá pod činnost Policie ČR, drogová prevence se zaměřuje na snižování míry negativních dopadů jejich užívání. Za největší kámen úrazu v této problematice se dá označit stále ještě nedostatečná informovanost o ní v kombinaci s vrozenou lidskou zvědavostí a tendencí k vyhledávání příjemných pocitů a v podstatě čímkoli obohacujících zkušeností. Za kontraproduktivní krok ve věci vzdělání o působení drog pokládám šíření lživých informací o návykových látkách, kterému jsem byla několikrát svědkem ať už v oblasti školní prevence nebo neformálního vzdělání prostřednictvím například rodičů dětí. Důsledkem odhalení lživé informace podané jedním subjektem může být zpochybnění všech ostatních údajů, které od něj příjemce dostal. To vede k degradaci působení celé drogové prevence.

Komplikací ve snaze vytvořit jednoznačné, a tím věrohodnější penzum znalostí o návykových látkách je přílišné množství faktorů ovlivňujících působení stejné látky na různé uživatele, které se navíc liší v závislosti na situaci. Právě prvek individuality tak může být jedním z důvodů experimentů s návykovými látkami. I informace vztahující se k této oblasti jsou

součástí této bakalářské práce. Výzkum je totiž základním podkladem jakékoli následné činnosti.

Mimo to se práce zabývá právě charakterem vztahu hudby a drog. Pokládá si za cíl analyzovat na základě čtyřiceti rozhovorů s hudebníky současného hudebního průmyslu jejich přístup k návykovým látkám. Začíná kapitolou obsahující fakta o výzkumech ohledně tvůrčího procesu v souvislosti se změněnými stavy vědomí, krátkou zmínku o historii užívání návykových látek v hudebním průmyslu a možném vlivu obecného mínění na toto téma na společnost. Druhá kapitola tvoří jakýsi základní přehled návykových látek a jejich působení podstatný pro porozumění praktické části. Ta právě je meritem této práce.

TEORETICKÉ POZNATKY

1. Umění a drogy

Jeden pól snahy porozumět kreativitě je *hermeneutický*: interpretací díla dojít k poznání tajemství jeho zrodu. Druhý pól pak spíše *teologický*: umělecké tvoření je božskou inspirací, kreativní ekstází, božským vytržením, inspirovaným poselstvím. Oba koncepty variuje a dokládá příklady Mikulášek (2018).

Jakub Chrobák pak vyzvedl gnozeologický a ekologický až existenciální rozměr kreativity: „Lidská tvořivost je [...] nejen součástí určitého způsobu poznávání světa a formulování znalostí o něm a vzhledů do něj, ale podílí se zcela podstatně rovněž na tom, jakým způsobem člověk svět prožívá, jak vnímá své místo na zemi a jak si pro sebe formuluje základní otázky: Kdo jsem? Proč tu jsem? Co tu dělám?“

Naproti tomu pohled některých umělců může být překvapivě věcný: „Inspiration is for amateurs. The rest of us just show up and get to work.“ říká malíř Chuck Close v pořadu americké komerční televize CBS *This morning*.

Takový koncept tvorby, kreativity stojí v protikladu k romantické představě umělecké tvorby jako extatického vytržení, kterého lze nejsnadněji dosáhnout pomocí psychoaktivních látek -- drog. Zvlášť v případě moderní populární hudby od 60. let je její recepce často doprovázená představou, že tvorba je úzce spjata s užíváním nejrůznějších látek (The Beatles, The Beach Boys, Elvis Presley, Jimmy Hendrix, Janis Joplin, Jim Morrison, John Cash, Rolling Stones, Ozzy Osbourne, Steven Tyler, Whitney Houston, Amy Winehouse, Prince, ...). Časté užívání drog v hudebním průmyslu je fakt, který je velmi obsažně komunikován i na webových stránkách washingtonského centra léčby závislosti Addiction Resource. Tvůrčí práce je psychicky i fyzicky náročná; v případě moderní populární hudby se k tomu přidává nejen samotný akt individuální či kolektivní tvorby, ale také následná studiová a především veřejná produkce, vystupování, performance, show, které nabývají v posledních letech na stále větším významu i v souvislosti s digitálním šířením hudby -- pirátství nebo streaming omezují výlučnost hudby, a naopak posilují význam koncertních vystoupení (srov. Klusák 2018, s. 21). V základní odborné literatuře věnované drogové problematice se o vztahu drog a kreativity mlčí (např. Mahdalíčková 2014)

Odpověď vědy na povahu vztahu kreativity a psychoaktivních látek však není jednoznačná. Mark D. Griffiths provedl v roce 2016 s dvěma kolegy výzkum, který spočíval v rešerši a kritickém vyhodnocení studií, které byly od 60. let 20. století publikovány v odborných

psychologických časopisech a knihách. Griffiths s kolegy analyzoval 19 anglicky psaných studií (v pěti případech přitom šlo o case studies), které obsahovaly empirická data týkající se vztahu psychoaktivních látek a tvůrčího uměleckého procesu. Hledali odpověď na otázku, zda užívání drog zvyšuje uměleckou kreativitu. Analyzované studie sledovaly vztah kreativity a psychoaktivních látek obecně, jedna studie se zaměřila výlučně na LSD a psilocybin, jedna na cannabis a jedna na ayahuasku; s výjimkou jedné studie se přitom všechny týkaly vlivu drog na tvůrčí uměleckou aktivitu dospělých (podrobněji: Iszaj Fruzsina, Mark D. Griffiths a Zsolt Demetrovics: Creativity and Psychoactive Substance Use: A Systematic Review. In *International Journal of Mental Health and Addiction* 15, 2017, s. 1135--1149 (<https://doi.org/10.1007/s11469-016-9709-8>) [přístup: 17. 4. 2019]). K jakým závěrům trojice vědců došla? Výsledek nakonec není až tak překvapivý. Griffiths s kolegy konstatovali především výraznou heterogenitu analyzovaných studií, co se týče metodologie i hodnotících nástrojů. Základní výzkumnou otázku lze na základě analyzovaných dat zodpovědět spíše negativně: Nepodařilo se prokázat přímý vliv na zvýšení tvořivosti ani na usnadnění tvůrčí činnosti. Jistý vztah existuje, ale je obtížné jej přesněji stanovit. Specifické schopnosti mohou být změněny důsledkem užití látky, a to může mít vliv na způsob tvorby. V budoucnu bude třeba provést další výzkumy.

2. Návykové látky a jejich účinky

2.1 Obecně o vlivu návykových látek

Mimo jiné možné vlivy může mít právě intoxikace některými psychoaktivními látkami vliv na úroveň bdělosti (vigility), která se podílí na vnímání. (Orel a kol., 2010)

Jak uvádí Shapiro (2005), situace po užití návykové látky závisí na třech faktorech. Prvním z nich je povaha samotné drogy: zda má tlumivý nebo budivý účinek na centrální nervovou soustavu nebo jestli mění vnímání – tedy působí halucinogenně. Významně působí i tzv. vyladění – očekávání a nálada uživatele. Co se týče nálady, jsou známé tzv. bad tripy, do kterých se může uživatel LSD dostat v případě, že se před užitím onoho tzv. acidu cítí úzkostně nebo až depresivně. Třetím faktorem, o kterém Shapiro mluví, je prostředí. To může ovlivnit zejména rizikovost situace po užití. Například přelidněné a dusné kluby, kde jedinec pod vlivem drogy s budivým efektem celé hodiny tančí, hrozí přehřátím organismu.

Halucinace

Dle Orla (2010) jsou halucinace poruchou vnímání, dojem reálného vjemu bez působení příslušného podnětu. Autor rozlišuje halucinace pravé a nepravé, neboli pseudohalucinace. Zatímco pravým halucinacím halucinující člověk věří, pokládá je za skutečnost a chová se podle nich, v případě pseudohalucinací si uvědomuje, že jde o halucinace. V případě užití halucinogenu s očekáváním halucinací jde právě o tuto druhou kategorii halucinací.

2.2 Přehled návykových látek zmíněných v praktické části a jejich specifických účinků

Různí autoři rozdělují návykové látky do různých kategorií. Nicméně tři z kategorií uvádí jak Kalina et al. (2003), tak i Večeřa in Orel et al. (2009) a Shapiro (2005), ačkoli v názvech těchto kategorií nacházíme drobné odchylky (viz závorky). Jde o skupinu stimulujících drog (stimulancia, stimulanty, psychostimulancia), skupinu konopných drog (kanabinoidy, marihuana) a skupinu halucinogenních drog (halucinogeny) - Večeřa in Orel (2009) k této třetí kategorii přidává i delirogeny. Tyto tři kategorie uvádí v souvislosti s duševními poruchami a poruchami chování způsobenými užíváním psychoaktivních látek i desátá revize Mezinárodní klasifikace nemocí (2009) ve stejnojmenné podkapitole (Poruchy duševní a poruchy chování způsobené užíváním psychoaktivních látek F10-F19). Na jejích základech nejvíce staví Kalina et al. (2003). Následující text se tedy bude řídit hlavně informacemi uvedeným v této publikaci.

Alkohol

Zatímco Shapiro (2005) řadí alkohol do kapitoly Tlumivé látky, dle Popova in Kalina (2003) má působení alkoholu při nižších dávkách a na začátku konzumace stimulační charakter a až při delší nepřerušené konzumaci se projeví jeho hlavní efekt na centrální nervovou soustavu – útlum. Muvíme zde o etylalkoholu, látky ze skupiny alkoholů, po nichž jako nejznámější převzal svůj všeobecně používaný název.

Stimulancia

„Extáze“, 3,4-metylendioxymetamfetam (MDMA) je nejznámějším představitelem syntetických drog stimulačního charakteru, ovšem mezi stimulancia patří jen částečně, řadí se také k halucinogenům. V současnosti jedna z nejužívanějších drog na tanečních akcích. Jak shrnuje Magdalena Šustková-Fišerová, „v České republice se *extáze* poprvé začala objevovat asi v roce 1992 [...]. Masově se u nás s extází setkáváme asi od roku 1993, kdy se stává stejně jako ve světě oblíbenou »taneční drogou«. Její rozšíření stále vzrůstá. [...] Svým účinkem spadá *extáze* na pomezí stimulancií a psychedelik (halucinogenů). Vedle svého stimulačního účinku podobného tomu u amfetaminů obvykle vyvolává příjemné, emoční stavy s relaxací a bez pocitů strachu, pocity štěstí a blaha, zvyšuje pocit empatie a sounáležitosti a toto vše může být provázáno halucinacemi.“ (Šustková-Fišerová 2004]). Táž autorka dále poymenává, že „názevem *extáze* bývají

někdy kromě samotné MDMA označovány i její nejbližší analogy MDA a MDEA, které patří také mezi nejčastější účinné příměsi obsažené v tabletách *extáze*.“ (Ibid.)

Halucinogeny

LSD (dietylamid kyseliny lysergové). „LSD se na našem černém trhu objevuje téměř výhradně ve formě tzv. *tripů* či krystalů. Bývá syntetizována z přípravků obsahujících ergotamin (např. léky proti migréně) nebo přímo z námele. *Tripy* jsou papírové čtverečky (5x 5 mm) napuštěné LSD, často s potiskem zobrazujícím různé symboly (Sluníčko, Spirála, Superman atp.). Krystalická forma LSD jsou většinou modré nebo zelené krystalky, resp. malé granulky. Oboje formy se užívají perorálně (sublingválně), postupným rozpouštěním v ústech pod jazykem. Krystaly se výjimečně aplikují také intravenózně. Vzhledem k velkému množství různých ilegálních výrobců a různé úrovni technologického zpracování se kvalita i obsah účinné látky v »přípravcích0 na trhu velmi liší. Vedle LSD v nich lze zaznamenat i značný podíl různých dalších příměsí a nečistot. Někdy dochází k záměrnému přimísení jiných drog, zejména stimulancií (především *extáze*).“ (Šustková-Fišerová 2005)

VÝZKUMNÁ ČÁST

3 Výzkumné šetření: užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice

Neformální průzkum názoru veřejnosti v mém okolí na uvedenou problematiku poukázal na stereotypní předpoklad, že míra užívání návykových látek je u umělců (zejména u těch komerčně úspěšných) obecně vyšší než u osob, kteří se vlastní uměleckou tvorbou nezaobírají. K tomuto všeobecnému přesvědčení dle mého úsudku přispívají fakta o historických i současných aférách v médiích vypovídající o užívání návykových látek či dokonce předávkování se jimi u mnohých hudebníků (viz například McNeil a McCain, 1999).

3.1 Výzkumný vzorek

Jako výzkumný vzorek jsem si vybrala české hudebníky vystupující na hudebních kulturních akcích jako jsou festivaly a plesy, které se v roce 2018 odehrály na různých místech v České republice. Podařilo se mi provést celkem 40 rozhovorů na toto téma (nepočítaje dva, které jsem označila jako invalidní). Rozhovory jsem prováděla s jednotlivými interprety (32 rozhovorů) i s několika hudebníky stejného hudebního seskupení současně (8 rozhovorů).

3.2 Cíle výzkumného šetření

Prvním cílem mého výzkumného šetření bylo zjistit, jak velká část z mých respondentů má zkušenosti s návykovými látkami a s jakými a v jaké míře. Tento cíl označuji jako částkový. Za účelem jeho naplnění jsem definovala první výzkumnou otázku výzkumného šetření takto: „S užíváním kterých návykových látek máte zkušenosti, a v jaké míře?“.

Jako cíl č. 2, který jsem se rozhodla určit hlavním cílem výzkumného šetření, jsem si stanovila získat odpověď na otázku, jestli hudebníky zkušenosti s návykovými látkami, pokud byly, nějak významně ovlivnily v jejich umělecké tvorbě (tvoření textů a hudby) a interpretaci (jednak v rovině nahrávání studiových alb, singlů a kompilací a jednak v rovině vystupování v rámci koncertů ať už samostatných, nebo jako součástí festivalů, plesů a podobně) a jakým způsobem. Znění hlavní výzkumné otázky, výzkumné otázky č. 2, která směřuje k naplnění druhého cíle výzkumného šetření (tj. k odpovědi na tuto otázku), uvádím takto: „Ovlivnilo užívání návykových látek Vaši uměleckou realizaci, a jakým způsobem?“

A neboť plánovaný dopad tohoto výzkumného šetření se zakládá na myšlence, že život známých osobností, které se pro mnohé stávají inspirativními charaktery, ovlivňuje kvůli tomuto faktoru normy celé společnosti, přidala jsem i třetí výzkumnou otázku, která má za cíl (označený jako cíl č. 3) zjistit, zda užívání návykových látek u hudebních vzorů respondentů

ovlivnilo i jejich přístup k drogám: „Ovlivnila možnost, že Vaše hudební vzory užívaly návykové látky, Váš přístup k užívání návykových látek?“

3.3 Metody sběru dat pro výzkumné šetření

Díky mé pracovní činnosti na pozici bedňák (stagehands) v pražské firmě Shameless, která zajišťuje pracovní síly pro přípravu mj. hudebních koncertů a festivalů, jsem měla přístup do backstage na výše uvedených hudebních akcích.

Toho jsem využila ke sběru dat, které jsem prováděla metodou volného rozhovoru s vystupujícími hudebníky, který jsem si s jejich slovním dovolením nahrávala pomocí aplikace Smart Recorder pro Android nebo Hlasový záznam pro Windows. Metodu volného rozhovoru jsem zvolila s ohledem na specifickou výzkumnou vzorku a tématu výzkumného šetření, která vyžaduje neformální způsob vedení rozhovoru. Výzkumné otázky proto nebyly kladeny v přesném znění ani v pořadí dle očíslování výzkumných otázek.

Za cílem zjištění odpovědi na první výzkumnou otázku: „S užíváním kterých návykových látek máte zkušenosti, a v jaké míře?“ jsem kladla specifické výzkumné otázky na zkušenosti s konkrétními návykovými látkami a na to, zda je daní respondenti užívají v současnosti nebo užívali v minulosti vícekrát. Bohužel nebylo možné zjišťovat přesný počet užití nebo intervaly pravidelného užívání, a to jednak kvůli časovému limitu rozhovorů a jednak pro nepravděpodobnost určení přesných údajů, zvláště v případě užívání v minulosti, ve kterém výrazně působí faktor paměti. Míra užívání je tedy pro potřeby tohoto výzkumného šetření klasifikována jednoduše, a to na buď zkoušení, nebo užívání.

Při dotazování se na druhou výzkumnou otázku: „Ovlivnilo užívání návykových látek Vaši hudební realizaci, a jakým způsobem?“ jsem naznačovala strukturalizaci hudební realizace na tvorbu textů a hudby a na produkci hudby při jejím nahrávání či během živých vystoupení.

Otázka na tvorbu textů a hudby se týkala těch interpretů, u nichž probíhala hudební tvorba také na této bázi. U těch, kteří měli zkušenosti s užíváním návykových látek jsem se ptala, jestli si myslí, že je to ovlivnilo natolik, aby se tento vliv promítl i do autorských písní – a jestli ano, tak jakým způsobem. Ovlivnění těmito látkami při tvorbě může nastat trojím způsobem: zaprvé pokud je autor pod vlivem návykové látky při samotném aktu tvoření, zadruhé když zkušenosti s užíváním změni nebo rozšíří jeho pohled na svět natolik, že se to promítne do jeho tvorby, a zatřetí v případě, že užívání návykových látek ovlivní jeho celkový životní styl tak, že to má dopad i na obsah hudebních textů, styl hudby a proces tvoření.

Na produkci hudby, ať už při koncertech nebo při nahrávání ve studiu, působí zásadním dílem psychický a fyzický stav interpreta. Těm, kteří přiznali užívání návykových látek, jsem kladla

otázku, zda pod vlivem také koncertují nebo nahrávají, a jak si myslí, že na ně případný stav v těchto situacích působí.

Ke třetí výzkumné otázce: „Ovlivnila možnost, že Vaše hudební vzory užívaly návykové látky, Váš přístup k užívání návykových látek?“ se vázaly tři specifické výzkumné otázky kladené během rozhovoru: ptala jsem se, zda respondenti mají nebo v minulosti měli nějaké hudební vzory. U těch, kteří odpověděli kladně, jsem pokračovala dotazem na to, zda se respondenti domnívají, že tyto jejich vzory užívali návykové látky. V případě další kladné odpovědi jsem se tázala na přístup respondentů k tomuto faktu.

Po několika prvních rozhovorech se postup vedení rozhovoru ustálil na dotazování na základě podkladu ve formě myšlenkové mapy, jejíž schéma přikládám k práci jako přílohu.

Jako jeden z kroků k vytvoření příznivé atmosféry jsem respondentům nabízela malý dárek potravinového rázu za ochotu a podepsaný dokument Potvrzení o anonymitě, který rovněž uvádím mezi přílohy.

3.4 Metody vyhodnocení výzkumného šetření

Zvukové nahrávky rozhovorů jsem přepsala do textového dokumentu OpenOffice Writer. Přepisy jsou součástí příloh k práci. Část odpovědí na první výzkumnou otázku jsem vyhodnotila kvantitativně a uvádím je v příslušné podkapitole ve formě grafů. Přestože sběr dat o důvodech užívání nebo neužívání návykových látek nebyl mým cílem, rozhodla jsem se údaje o těchto důvodech, které mi respondenti spontánně svěřili, přidat do oddílu k těmto grafům ve formě citací.

Odpovědi na druhou, hlavní výzkumnou otázku, v příslušné podkapitole cituji. Cituji také odpovědi na třetí výzkumnou otázku. Citace odpovědí na druhou a třetí výzkumnou otázku jsou součástí strukturovaného textu.

Diskuze

Jako v případě každé aktivity prováděné poprvé, i v případě vytváření mé bakalářské práce se objevilo několik chyb, které si uvědomuji až zpětně. Kladem na nich je, že mohou být poučením pro případ budoucí realizace podobných akcí – a to nejen pro mě, ale snad pro všechny čtenáře mé bakalářské práce.

Například: bohužel až po ukončení výzkumného šetření mě napadlo, že jsem mohla mezi výzkumné otázky přidat dotaz na důvody užívání uvedených návykových látek. Více nasbíraných dat mohlo zvýšit hodnotu mého výzkumného šetření. Na druhou stranu, o důvodech značně vypovídající přístup k návykovým látkám lze vyčíst už z vypovídání o zkušenostech s nimi; navíc, můj osobní názor je, že důvod užití je často v mysli užívajícího při zpětném vzpomínání subjektivně zkreslen následnými důsledky, takže v tomto případě neuvedená otázka by neměla významně významný dopad.

Další mojí chybou při provádění šetření bylo, že jsem podcenila techniku pro nahrávání rozhovorů. Byly často nahrávány v hlučném prostředí, například poblíž hrající stage (přestože třeba v buňce, která sloužila jako šatna pro muzikanty). Všem, kteří budou v budoucnosti (pro kterýkoli případ) využívat jakožto metodu sbírání dat rozhovory, doporučuji investovat do dobré nahrávací techniky, například diktafonu. Významnou měrou to zefektivní pozdější přepis. Nicméně diktafon jsem nechtěla používat zejména proto, že by mikrofon přikládáný k ústům mluvícího působil příliš formálně, mohl by vzbuzovat představu nahrávání rozhovoru do televize nebo rozhlasu (neboť takovou scénu lze často spatřit v médiích), a tím negativně zapůsobit na atmosféru situace, kterou jsem považovala za důležité vytvořit neformální v prospěch respondentova psychického uvolnění se a tím pádem ke zvýšení množství sdělených informací. Požadované informace měly totiž spíše důvěrný ráz.

K neformální atmosféře přispěla i hovorovost mluvy při vedení rozhovorů, která nicméně obzvlášť v přepsané formě působí neprofesionálně. Odpověď na otázku, zda je tento fakt chybou, nicméně zůstává sporná kvůli pro autentičnosti z toho plynoucí. Ta je cenná svým přínosem pro možnost vytvořit si obrázek o jednotlivých respondentech.

Na kvalitu dotazování zapůsobila i moje, ač potlačovaná, nervozita ze setkání s celebritami, které můj výzkumný vzorek tvořily. Mnozí z nich jsou autory hudby, která našla v mém srdci nezastupitelné místo. Je tedy přirozené, že tím v některých případech byla omezena racionalita mého chování.

A nakonec - u třetí výzkumné otázky týkající se hudebních vzorů respondentů jsem zanedbala fakt, že respondent může být ovlivněn vzory nejen hudebními, pokud je hudebník, a zároveň

že na člověka nerealizujícího se v hudbě může mít celebrita z hudebního průmyslu vliv i zcela mimo hudební sféru. V rozhovorech jsem se tedy ptala pouze na užívání návykových látek u hudebních vzorů, ačkoli jsem se, zpětně si uvědomujíc, měla ptát i na vzory nehudební.

Závěr

Stereotypní předpoklad vysoké míry užívání návykových látek u hudebníků se nepotvrdil. Mnozí z nich sice návykové látky pravidelně užívají, v takovém případě se však jedná spíše o interprety elektronické hudby, která je na psychický stav interpreta při vystoupení náročná jiným způsobem, než je tomu u hudby hrané na akustické a elektroakustické nástroje či hudby zpívané.

Referenční seznam

1. Jakub Chrobák: Chvála tvořivosti jako způsobu poznání. In: Vendula Siliková a Miroslav Zelinský, ed. *Kdo umí, učí. RUV 2010--2015*, Brno: Host 2016, s. 93–98.
2. Pavel Klusák: *Co je nového v hudbě*. Praha: Nová beseda 2018.
3. Jana Mahaličková: *Víme o drogách všechno?* Praha: Wolters Kluwer 2014
4. Miroslav Mikulášek: Enigma aktu „tvoření“ a proměny „druhého kosmu“ prizmatem „humanitněvědné hermeneutiky“. In: Martin Tichý a Jakub Sichálek (edd.): *Mezi kritikou a poezií. Ladislavu Soldánovi k osmdesátinám*. Opava: Slezská univerzita v Opavě 2018, s. 38–47.
5. Mark D. Griffiths: Drug Use And Creativity? Can psychoactive substance use enhance creativity (<https://www.psychologytoday.com/us/blog/in-excess/201702/drug-use-and-creativity>, zveřejněno 21. 2. 2017 [cit.: 17. 4. 2019])
6. Iszák Fruzsina, Mark D. Griffiths a Zsolt Demetrovics: Creativity and Psychoactive Substance Use: A Systematic Review. In *International Journal of Mental Health and Addiction* 15, 2017, s. 1135--1149 (<https://doi.org/10.1007/s11469-016-9709-8> [cit.: 17. 4. 2019]).
7. Magdalena, Šustková-Fišerová 2004, Postgraduální medicína, 2004, roč. 7, č. 6; cit. dle: http://farmakologie.lf3.cuni.cz/drogy/Tanecni_drogy_1.doc [cit.: 17. 4. 2019]

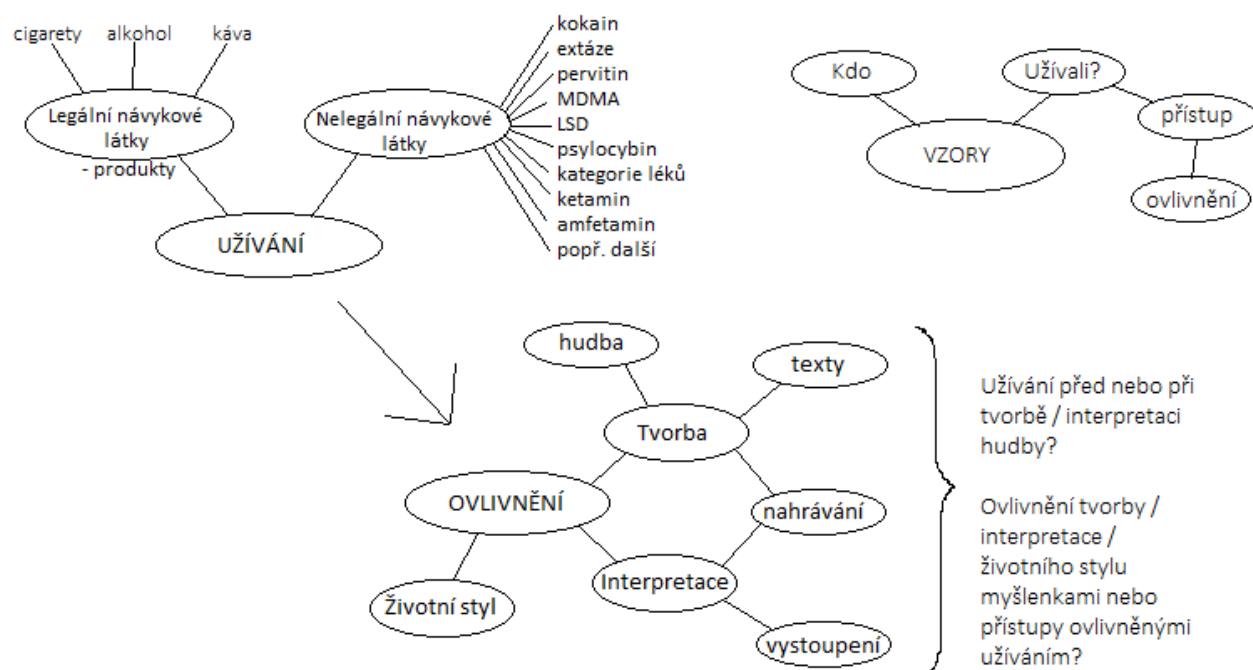
Seznam příloh

Příloha 1 – Myšlenková mapa používaná jako podklad pro rozhovory pro výzkumné šetření
Užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice

Příloha 2 – Prohlášení o anonymitě použité pro výzkumné šetření Užívání návykových látek u
současných hudebních interpretů v České republice

Příloha 3 – Rozhovory vedené s jednotlivými hudebníky provedené pro výzkumné šetření
Užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice

Příloha 1

Příloha 2

Prohlášení o anonymitě

Já, Michaela Navrátilová (narozena r. 1997 v Prostějově)

prohlašuji, že:

informace získané pro svou bakalářskou práci (obhajovanou na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci v rámci bakalářského studia oboru Speciální pedagogika intervence)

budu uvádět bez udání jména a dalších údajů přímo poukazujících na totožnost osob a způsobem, který co možná nejvíce zamezuje vytváření domněnek o ní.

V _____ Dne _____

Michaela Navrátilová

Příloha 3

1. rozhovor: Věková kategorie: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let.

Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Co nějaký ty obvyklý věci – alkohol, piješ? Cigarety?

Piju alkohol, kouřil jsem cigarety, přestal jsem kouřit.

A káva?

Kávu piju každý den, držím (*anonymizace dat*). A během toho okénka, kdy vlastně nejím, tak piju jenom kávu nebo zelený čaj nebo vodu.

(mimo téma)

Chlasals někdy dřív nějak víc, nebo...

Ne, vždycky jednou za čas, třeba jednou za tři měsíce, ale vylil jsem se pořádně. Když už, tak už.

Přesně tak. A hele - máš nějaký umělce, který jsou pro tebe jako vzor, který tě inspirovali, ovlivnili a tak?

Uhm, (*nesrozumitelné*), (*nesrozumitelné*) a takhle.

Oukej. Myslíš, že brali drogy – někdo z nich – nebo jakože zkoušeli nějaký a tak?

Určitě.

Víš to prostě jo, že je to známý...

Vim.

Co si o tom myslíš?

Drogy vždycky byly v kultuře a ve společnosti, už od středověku. Už od pravěku se lidi sjížděli prostě opiáty a tím co našli v lese, a vždycky – drogy byly všude, vždycky. A bylo to takové tabu, nikdy se o tom moc nemluvilo – všichni to dělali a každý se tvářil prostě, že to nedělá nebo ne každý – ne každý s tím vyšel na povrch takhle sebevědomě jako my umělci, konkrétně naproti, kteří v textech vzpomínají pouze návykové látky.

To jo, no, he. Hele, takže to pokládáš za součást toho umění?

Pokládám, ano. Drogy patří k téhle kultuře.

Oukej. Hele a tak celkově, jestli můžu – je to fakt anonymní – co konkrétně třeba zkoušels, co bereš? Peří?

Peří, kokain, xanax, tramadol, heroin, marihuana, LSD - LSD беру dodneška. Já neberu žádný drogy, ale LSD jednou za dva týdny. Jednou za dva týdny prostě mám takovou očistu, já беру LSD jako drogu - jako katalyzátor celého podvědomí. Jestli čteš Stanislava Grofa, tak v podstatě LSD a psychedelické látky, jo, prostě dodnes. Neberu žádné látky, žádné další věci - piko, koks, trochu jsem si cinknul v podstatě všechny ty drogy, kterys vyjmenovala. Benzodiazepin, lexaurin, ale doteď mi zůstalo prostě LSD (*nesrozumitelné*). To je lepší než houby. Psylocibin je takový slabý...

To taky zkoušels...

Ne zkoušel, bral jo, ale je takový slabý. Ale LSD – v podstatě já jsem čistý, ale díky LSD jsem překonal vlastně závislosti na jiných drogách.

(mimo téma)

Jo, na to potřebuješ ten setting. Les, přírodu, pohodu a... Jako já nemám rád, když lidi mluví o tripech. Já rád, prostě (*nesrozumitelné*) který si poslechne hudbu, projde se, zatančí si a je spíš sám se sebou na LSD. Samozřejmě sex je na LSD skvělý.

(mimo téma) A ovlivnilo tě něco z toho co jsi bral nebo zkoušel třeba jenom ve tvý tvorbě?

Jo, díky drogám jsem tam, kde jsem teď. Ovlivnilo mě to jak už pozitivně, negativně a byla to rozhodně pozitivní zkušenost a myslím, že když si tím člověk projde dříve, tak je to lepší, než aby na ně přišel v pozdějším věku.

Z jakýho důvodu?

Protože v pozdějším věku ho to může semlít, ale čím dříve si tím projde, tím déle bude svobodnější, až dospěje. Rozumíš, osvobozený prostě od návyků, od toho, že něco potřebuje a tak. Marihuana je návyková, i koks je návykový...

Užívals něco z toho nějak víc nebo (mimo téma)

Jo, všechno co jsem jmenoval tak jsem vlastně - kromě heroinu, který jsem měl jenom zkusil dvakrát tak jsem – tak jsem měl prostě svoje období. Nebral jsem třeba všechno najednou, ale měl jsem třeba šest měsíců, kdy jsem bral Xanax, do toho jsem hulil, pak jsem měl šest měsíců, kdy jsem fetoval, kouřil piko, pak jsem měl šest měsíců, kdy jsem bral tohle... Měl jsem to na fázi, neměl jsem to jakože všechno najednou anebo měl jsem vždycky třeba nějakou fázi kdy jsem doslova byl Xanaxový. Utlučený celou dobu... A řeknu ti, zbavit se závislosti na – a to je poslední věc, kterou řeknu – zbavit se závislosti na Xanaxu bylo nejhorší. Protože člověk správně má snižovat dávky a má brát jinačí benzoopiáty, ale mně to došlo a přestal jsem tazvaně (*nesrozumitelné*), to znamená najednou, bez toho, aniž bych snižoval dávky, a i člověk, kterej nemá epileptické záchvaty tak má sklony a může (*nesrozumitelné*) epileptické záchvaty během přestávání. Xanax, což je nejběžněji předepisované léčivo, co je například ve státech, teď i v Česku, tak v podstatě bylo nejhorší se ho zbavit. Bylo to třeba pár dní beze spánku a všechny emoce, špatné, které potlačíš během té doby, kdy jsi na Xanaxu, tak se ti vrátí zpět, když přestáváš. Takže všechny ty potlačené (*nesrozumitelné*) na Xanaxu tak se ti vrací zpětně a dostanou tě najednou. Díky moc za rozhovor.

Já děkuju. Super. Ještě ti dám žvýkačku. Divej jenom, je to fakt poslední otázka, jestli bereš před skládáním nebo během skládání nebo před koncerty nebo před nahráváním... Jako jestli děláš něco takhle pod vlivem anebo jestli ti to dává ty myšlenky, jak tě to ovlivňuje...

Kdysi jsem bral, ještě před rokem jo, ale víš co – pomerančovej, děkuju – na marihuaně to šlo, ale patnáct minut ses zasekla nad dvěma řádkama a pak jsi se třeba rozhodla hrát playstation, jo. Nejlépe to prostě jde zastřízliva. A třeba na na koksu když jsem šel skládat, na koksu jsem vždycky (*nesrozumitelné*) celou noc, to samé na (*nesrozumitelné*). A prostě porno je třeba další závislost, jako kterou jsem sice neprocházel, ale kterou může vyrovnat užívání látek jako je koks, pervitin – a prostě jako – dochází tam k rozdělení osobnosti.

Heh. Má člověk jednu osobnost?

Ne, má jich více.

Třeba žena jich má asi deset, takže si můžeš vybrat. Heh, no nic.

Ne, já třeba fakt jako (*nesrozumitelné*), protože když jsem vystřízlivěl, tak jsem zjistil že ty (*vulgarismus*), co jsem to udělal, (*nesrozumitelné*), díval jsem na věci, které bych normálně – nebo víš, které by tě nemohly napadnout, že by si sama udělala, nebo se věnovala na tom internetu...

Tyjo. Heh, takže jsi zkoušel jenom jako na tom skládat, nahrávat, koncertovat?

Jo, koncertoval jsem pod vlivem absolutně normálně. Já jsem dokázal zajet show pod vlivem čehokoliv, v jakémkoli množství a stejně na té show se to prostě neodrazilo, vyoadala stejně dobře jakobych ji zajel za střízliva. Ale skládat texty, nebo nahrávat – to na tom nejde, je to těžší. Člověk nejlépe se píše a nahrává, jsem plně při vědomí a střízlivý. A od ledna ani nehulím, neberu nic, jsem střízlivý, jednou za dva týdny si dám LSD (*nesrozumitelné*), abych vyventiloval všechny sračky a abych se podíval třeba na sebe, zapřemýšlel nad věcmi a posunul se dál. LSD je droga, díky které jsem přestal se vším (*nesrozumitelné*). A zlepšil jsem se jako člověk, (*nesrozumitelné*) LSD mi pomohlo prožít se ze strany druhých lidí. Lidí, kterým jsem zlomil srdce, kterým jsem ublížil, tak jsem procítil jejich bolest sám na sobě a tím jsem si jakoby odpustil u někoho nejvyššího. A LSD mě přimělo brečet celou noc, smrkat hleny a prostě ze sebe dostat to zlo. A na druhý den jsem se vzbudil po tom tripu, tak jsem se cítil jakoby mi spadl kámen ze srdce prostě. LSD je moje – očista. Je věc, která mě zlepšila a

(nesrozumitelné). Díky moc.

2. rozhovor: Věková kategorie: pod 30 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let.

Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Chci se tě zaptat prvně na nějaký ty jednoduchý, legální když to tak řeknu, návykový látky – jako káva, cigarety, alkohol.

Alkohol jenom.

Jo? Nekouříš ani kávu nepiješ jako vůbec...

Kávu občas, ale jenom když to je nějaká dobrá káva. Ani v podstatě třeba kolu, i když tam už není – jako nic moc z toho, co tam původně v tom složení bylo.

To je hezký, že si to tak hlídáš.

Já to tak dělám přirozeně, že to jakoby ani ne...

Nehrotíš?

Ne... Ale vychutnám si ranní kávu, mám to ráda jako ranní rituál - ale ráda si jakoby udělám nějakou doma, dobrou, že vím, co to je a třeba často jsme dávali nějaký takový ty kávičky, třeba espresso na pumpě. Což prostě – mně to ani nechutná, prostě není to moc dobrá káva, takže moc jako ne – když kávu, tak nějakou jakože si ji fakt užiju – a jinak jako vínko, no. Já ani moc se jako snažím nepít tvrdej alkohol, moc mi to nechutná, když jsem někde v létě, tak si dám třeba drink – ale že bych jako do sebe házela panáky, to moc neumím – takže kdyžtak víno, no. Pivo nepiju vůbec, to mi taky nechutná... Takže kdyžtak jsem vínová, nebo Prosecco mám nejradši – takový jako (nesrozumitelné), jinak pivo ani tvrdej, tomu se jako vyhýbám nebo když už, tak když už je jako nějaká akce, že si dáme s kapelou panáka. Ale moc ne, no. A cigarety vlastně taky ne, protože úplně od dětství jsem k tomu byla vedená, že jako že ne a můj děda měl s tím potíže, že vlastně kouřil fakt dlouho a pak mu to i zakázali doktoři a on stejně řek „na něco umřít musím“, tak kouřil, ale to je vlastně ten důvod, proč já jsem k tomu byla vždycky vedená, že ne... (mimo téma) A já jsem taky celou dobu v prostředí kuřáckým v podstatě, že jo kapely, jako každá pumpa cigárko a takhle, takže jakkoli k tomu směřuju, nikdy mě to netáhlo, ani že mě to vůbec – no, a ještě k tomu jak vím, že používám ten hlas tak vím, že by mi to akorát škodilo, tak vlastně jako vyhejbám se tomu a vlastně ani nemáme koncerty v zakouřených prostorách, vyloženě to mám ve smlouvě, že třeba když hrajeme v uzavřených prostorách, tak se nesmí kouřit... (mimo téma)

Hustý. Tys začala hrozně brzo (mimo téma) – já si myslím, že tebe ani ty další drogy nějak moc neovlivňovaly, nebo jo?

Vůbec. Já jsem jakoby dost proti tomu, nikdy jsem jako nic moc nezkoušela, v podstatě nic, takže jsem jako nepolíbená v tomhle a dlouho jsem si myslela, že si některý věci musí člověk vyzkoušet, aby měl na to názor – pak jsem slyšela někde někoho vyprávět, že nemusíš vyzkoušet všechno, abys jako měl na to názor, můžeš to třeba jenom vidět u jiných lidí jak to funguje nebo tak a – takže já jsem úplně jakoby mimo to a jak jsem třeba v té hudební branži, tak si myslím že jsem docela jako úkaz v tom, že se cítím jako rokerka nebo tak, vždycky jsem takhle jako vystupovala, ale vlastně co se týká toho života tak ten vůbec není jako rokenrolovej. Ani nemám ráda párty, nemám ráda – jako spoustu lidí – a když už jako, tak já jsem (anonymizace dat), takže jsem jako živelná, takže když už je nějaká akce tak jo, jednou za čas zapaříme, ale když můžu, tak se stáhnou, že na tom pódiu jsem prostě pro lidi a divoká a tak dál a pak vlastně jakoby mám ráda nejradši po koncertě třeba – odmaluju si make up – to je vidět, že jsem holka, hehe – ale že se prostě jako svlíknu, odmaluju se, dám se do deky před hotel a dám si skleničku vína a je mi prostě úplně nejlíp. Že vůbec jako nepotřebuju zapařit,

nedělá mi to dobře, když máme koncerty – vlastně zítra děláme dva koncerty, v neděli ještě jeden a máme mezitím velký přejezdy, takže já když jsem – kdybych zapařila nebo takhle, tak to prostě nedám, ani hlasově ani fyzicky, jsem taková jako unavená, takže vlastně jsem – i když je to paradoxní v tom hudebním světě, tak jsem vlastně úplně mimo to. Proto se bojím, že ti moc nepřispěju.

Hele to je taky přispění...

Takže si myslím že... A jsem vlastně za to nakonec hrozně ráda, že mě to jako nevtáhlo v tomhle směru, že se člověk furt jako hledá nebo je spousta takovejch těch ztracených uměleckých duší, který jako hledaj to zakotvení a hledaj to jako i v těch drogách, třeba psaný písničky nebo – a já jsem touhle cestou nikdy nešla, možná proto nepíšu takový hity. *(mimo téma)*

Takže teď dáme ovlivnění vzory, pozor, máš nějaký ty hudební vzory a takhle, který se ti líbí, podle kterých se nějak stylizuješ?

Jako asi se nestylizuju, ale mám ráda – hrozně mně byla blízká jako hudebně P!nk třeba – nebo – P!nk asi úplně nejvíc, nebo Beyoncé je úplně úžasná – tadyty powerful holky jako no, ty mi přijdou super – a – to jsou vlastně jediný – nebo vlastně *(nesrozumitelné)*, ta je úplně úžasná, ale to jsou vlastně asi jediný z holek, jinak to jsou třeba kluci nebo kapely. Třeba Ed Sheeran nebo – ta hudba je taková jako příjemná, takže... Jako na pohodu no, prostě.

A přemýšlelas někdy, jestli někdo z těch, který takhle máš ráda, který jako sleduješ (mimo téma) – jestli nějak brali drogy, ty lidi který sleduješ?

Nevím o tom. Možná – myslím si, že P!nk, asi jo no, protože ona měla takový - to úplně prvotní má vlastně hodně bouřlivý, teďkom už je máma a je takové prostě – ale neznám je, nemůžu říct jako. Ale musím říct, že je to tak vzdálený, že vlastně kdyby se dostaly ven ty písničky, ty mainstreamový informace o nich – neznám je, nevím jak jakoo co, ale vlastně kdybych věděla, že prostě - miluju nějakou písničku, kdybych věděla, že tahle písnička je napsaná prostě s čistou hlavou, když to tak řeknu, anebo že je prostě psaná v úplně nějakých jako - pardon sračkách, prostě kde ten člověk prochází životními zkouškami a jako vlivem prostě všeho – tak mě to vlastně zklame. Nebo – přijde mi to mnohem jednodušší asi, zvolit si tu cestu že prostě se něčím necháš ovlivnit, něčím jako řekněme co tě dostane jinam mimo realitu a vlastně – jo jako, vlastně ten – napsal písničku, která je pro některý lidi úplně každodenní inspirace – že to je vlastně špatnej příklad úplně. A třeba John Lennon, tak ten je třeba známej tím, že vyzkoušel těch věcí spoustu, a napsal úžasný věci – a mě to vždycky tak jako zklame. Nevím, jak to doopravdy je, ale kdybych tohle třeba věděla, tak mě to spíš vždycky zklame nebo naštve než že bych si řekla „jo tak to je super, tak ten bude můj idol“, tak to *(nesrozumitelné)* – že by mě to lákalo. Vždycky je pro mě „no aha, tak si tu cestu vlastně nějak zkrátily, zjednodušili, nebo...“

Jo, v podstatě jo no, tyjo. To je zajímavý. Jo – takže v podstatě nikdy nezkoušela nějakou tvrdší nebo nelegální drogu?

Alkohol se v podstatě bere jako tvrdá droga?

No...

Nebo takhle, bere. Je to tvrdá droga, ale nebere se jako tvrdá droga. Vlastně se bere všude a když pak člověk vidí, co dokáže alkohol udělat s lidma, tak je to vlastně docela síla. A mnoho lidí prostě odsuzujou drogy a přitom vlastně chlastaj hodně a je to jako docela taky nebezpečný. Myslím prostě všeho s mírou, já třeba taky ten pohled prostě – když si dám jako víno, sklenku, nebo přinejhorším když se opijem, tak se opijem fakt jednou za čas, ale není to jakože to potřebuješ k životu. A myslím si taky že je dobrý případně si dát tu skleničku třeba když něco slavíš, než když máš smutek, protože smutek budeš mít v životě vždycky a vždycky když se dostaneš do nějakých – zase pardon sraček životních, a vždycky se dostaneš, tak by tě z toho nemělo dostávat něco, na čem se právě pak staneš závislým. Protože víš, že ti to pomohlo z těch blbejch pocitů, takže vždycky, když se budeš cítit blbě, tak to bude ta tvoje

cesta. (*mimo téma*) tak si dáš tohle, protože tohle je ta zkratka.

(*mimo téma*)

Ještě se zeptám na trávu. Zkoušel(a)s někdy trávu?

Vim, že se to tady děje všude, ale jako -

A je to fakt anonymní, víš co.

Cože?

Jakože věřím ti, ale je to fakt anonymní, kdyby něco prostě.

Jo jasně, ale fakt prostě já jsem dostala jednu nějaký koláčky s tím, který jsem snědla aniž bych věděla že je to s tím, protože na koláčky, to je prostě – ehm – mě dostali, ale vůbec tam nezafungovalo že to bylo něco – že to bylo nějaký starý, suchý, něco, že to nemělo ty účinky který to mělo mít. Takže v podstatě tohle bylo moje sblížení s tím. Ale měla jsem pocit, že ten alkohol tak nevnímám, víš, že prostě – že já jsem byla třeba hrozně moc proti, i marihuaně – a když jsem viděla lidi, co si občas daj – protože vždycky je to v takový tý víře – a prostě některý si daj fakt jako každodenně aspoň trochu alkoholu nebo se opíjej – tak to není úplně – není to adekvátní, no. Když ten alkohol se nebere jako droga a když někdo – naopak, tady všude na vesnicích když si nedáš večer panáka v hospodě, tak je to divný, jo. Přitom prostě to je fakt droga, která má velký vliv, je fakt nebezpečná pro tvý okolí. Já jsem se jednou koukala na statistiku toho, jak působí drogy na tebe a jak působí na tvý okolí, když je užíváš ty. A jako u marihuany byl minimální dopad na lidi kolem tebe, protože si žiješ prostě (*nesrozumitelné*) a jseš tam prostě a jenom se usmíváš, ale když se třeba hodně opiješ a třeba řídíš potom nebo něco způsobíš nebo – jo, že opravdu ti lidi dělaj hodně škody, když se opijou.

Jo, a ta agresivita...

Agresivita, pereš se, že jo - to jsou třeba věci který jakoby ty lidi (*nesrozumitelné*) a přitom to třeba dělá prostě tahle droga.

Jo, no. To je hrozně zavádějící – podle toho, jestli je to legální nebo ne...

Přesně tak. A je důležitý prostě vědět, že je to taky droga a všeho s mírou, no. Není dobrý nic přehánět a hlavně se cejtít dobře s realitou, protože když se necítíš dobře s realitou, tak hledáš ty východiska, když ti dají nějaký tyhle látky a pak se v tom můžeš ztratit a pak můžeš být častěji v tom světě, kterej není realita.

3. rozhovor: Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let.

Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Začínám takovejma téma lehčima věcma, jako je jestli piješ kávu, kouříš cigarety a alkohol jestli piješ.

Ne, protože mám po teď po porodech, tři roky jsem vlastně kojila pořád a jenom rodila, takže nepiju kávu ani nepiju – jo vlastně kávu jo, kávu mám jednou za den, ale nekouřím, kouřila jsem dřív, předtím.

A teď už ani nekouříš. To je fajn. A pilas ten alkohol někdy nějak víc?

Jo tak jako normálně (anonymizace dat) se pívává vlastně docela dost. To jsme měli kocovinu čtyři dny z pěti. Takže vlastně pořád.

Hehe, tak to jo. A máš nějaký hudební vzor, nebo mělas někoho, kdo tě ovlivnil a inspiroval?

Ne, jako kdo mě ovlivnil a inspiroval to určitě, ale to je vlastně mám pocit skoro každý člověk kterýho jsem v životě potkala, byla jsem s ním kamarád nebo prostě (anonymizace dat) spoustu přesně těch kaleb a večírků a vjemů... Od dědy s babičkou po strejdu - vlastně mám pocit, že hrozně moc věcí jako člověka v životě ovlivní a je hrozně důležitý i třeba jako z mého pohledu když mám teď děti jako rozmejšlet, do jakýho prostředí je dát a zároveň (mimo

téma)... ale taky myslím že je docela jako nebezpečný si dávat vzor, jako celkově v životě, protože když pak člověk třeba začne tu věc, kterou by si jako přál dělat jako ten vzor - začne dělat profesionálně, tak se může stát, že se dostane do fáze toho vzoru a pak už dál nebude pokračovat nebo jakoby že se zasekne vlastně...

Jo, měl by ho překonat -

Nemusí, může se jako rozvíjet vlastně na stejný rovině, ale... Nevím, nějak mě to... Ale to určitě nebylo takhle promyšlený, proč bych si nedávala vzory, jenom mi to časem došlo, že to bylo jako velmi moudrý takhle vlastně tenkrát v dětství, že jsem to nějak takhle necejtěla a že vlastně teďkom mám takovou jako svobodu – i žánrovou i jako jestli budu dělat filmy nebo jestli budu točit muziku nebo jestli budu dělat divadlo jakoby...

To je fajn. No a přece jenom se musím zeptat na nějaký takovýhle nelegální látky... Takže se chci zeptat, mělas někdy nějaký návykový látky, zkoušela, brala...

Jo, takhle ježíš úplně -

Jo, je to anonymní, to jsem taky měla říct.

Jo takhle, ježíš to sis mohla vzít kohokoliv jinýho! Hehe

No...

Aha, dobře. Tak to nevádí. Takže... No jasně, hulili jsme jointy strašně jakoby (anonymizace dat) na škole. Ale já vlastně jako nikdy moc - ne nějak jako zásadně... Jakože tak vlastně tak jako pomálu.

Jo. Nějaký látky jako kokain nebo tak – zkoušelas taky?

Jo, kokain taky, no... Ale to mi bylo vždycky druhej den tak zle, že už jsem to jako nedělala.

Jo, a takový – musím to vyjmenovat – extáze?

Ne, už vlastně jakoby nic.

Jakoby předtím, ale nijak zvlášť...

Nenene, tam už to končí, ten můj smutnej výčet. Kdybys to udělala já nevím s Davidem Kollerem, tak by to bylo zajímavější.

Možná. Ale i tak je to dobrý, protože spousta lidí si myslí, že ti umělci hrozně berou všichni, když to vymýšlí, že je to napadlo, když byli na drogách, a ne. Nebývá to tak. Takže i tohlencto je potřeba těm lidem říct, tou bakalářkou.

Hm, no jasný.

Jo. A další – já nevím, zkušenosti prostě – nic jinýho ani jednou třeba?

Co?

No ty drogy. Nezkoušelas?

Ne, sorry. Ale tak ten kokain je dost.

Jojo.

Kokain a tráva...

Ketamin, houbičky, ayahuasca?

Ti tam nezapadám do kontextu.

Nene, to je dobře, protože já dělám právě i s těmi, co jsou úplně... Dobrá. A chci se zeptat – ta tráva, jaks říkala, a alkohol, nebo i třeba kdyžs měla zkušenosti s tím kokainem, ovlivnilo tě to nějak v hudební tvorbě nebo produkci, jakože jestlis nějak -

Ne, stoprocentně ne, a když, tak jenom jako... Ne vlastně jako, protože já jsem obě dvě desky vydala teď jako v těhotenství a při porodech, takže ani jako nějakou kreativitou.

Jojo. Ani nějakějma myšlenkama z dřívějška, nebo...

Jako možná nějaký ty kocoviny, ale to je fakt jako úplně, vůbec, si myslím že tohlencto ne...

Jo... Dobře, tak super. No, ještě se podívám... Při psaní textů, hudby, nebo při nahrávání, při koncertech - jsi nepila?

Ne. Dokonce já mám úplně zásadu, že fakt jako nepozru ani pivo, jako technik mi přináší na koncertě pivo opravdu až třeba po třičtvrtě hodině, až jsem si úplně jistá že už nic nepodělám, že je to všechno úplně ok a že tam jsou už rozjetý písničky, u kterých si tak věřím, že si klidně

jako to pivo dám... A hlavně ono to nestačí vůbec, jako jedno pivo - ani ho nevypiju třeba, to je jenom jako na ten pocit, že piju pivo... Ani před představením jsem to nikdy neudělala, abych jako si dala... Protože bych pak nebyla tak bystrá. A to dost potřebuju.

4. rozhovor Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let.

Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Texty děláš ty sám, s někým, nebo jak?

Texty český dělám zásadně sám, dokonce i kdyby mi na stole přistál jako dobrý text, nechtěl bych ho, protože věřím v to, že když jsem z nějaký země a někde jsem se narodil, tak pokud jsem jakoby umělec jako z té země, tak bych měl prostě jako – všechny ty texty by měly být ze mě.

Takže se snažím jakoby – ne snažím, jakože moje zásada je – že český texty stoprocentě všechno, co mě člověk uslyší zpívat, jsem já. A pokud jde o anglický texty, tak protožeto není můj rodný jazyk, takže mám (*anonymizace dat*), takže s něma konzultuju ty texty a děláme to dohromady. Takže tam třeba část mám určitý procenta co si tam dělám sám nebo minimálně to s nima konzultuju, upravuju tak, aby to bylo prostě fresh pro trh. Ale Český stoprocentně. Neexistuje. Jako i kdyby mi někdo napsal stokrát lepší text než já, tak mu radši řeknu „kámo, super, nazpívej to sám, já to zpívat nebudu.“

To je hodně hustý. Tak to je paráda. No a chtěla jsem se zeptat – co se týče inspirace – jako koukám inspiruje tě často láska, co.

No, inspirujou mě témata, který se obecně točí kolem mého života, takže se snažím - i když třeba cejtím že mám období, kdy třeba nemám moc – když jsem měl třeba období, kdy jsem třeba čtyři měsíce nevydal pořádně žádný svůj vlastní song a tak – se snažím podpořit prostě ten svůj životní styl tak, abych měl nějaký nový poznatky a abych měl o čem psát. A vždycky chci, aby ta moje hudba reprezentovala můj život a věci, který jako já zažívám a který mě bavějí a ve který věřím. Takže do toho dávám chill, dávám tam cestování, dávám tam (*anonymizace dat*), dávám tam vztahy strašně moc, prostě dávám tam všechno, co si myslím, že má na mě nějaký vliv a co jsem já. Takže chci, aby moje hudba byla odrazem třeba toho, co lidi vidí ze sociálních sítí a z toho, kdo já jsem.

Tím je autentická, to se mi líbí.

Děkuju.

A teď teda ty drogy no, pozor. Tak jak to máš teďkom – piješ kávu, cukr, tadyty věci, nebo tak? Huliš, kouříš, alkohol?

Tak co se týče drog, tak mám nějaký ty dvě roviny, jedna rovina je toho, že si uvědomuju, že mám – babička mi řekla, díky bohu – je spousta lidí, co mě sleduje, a to beru jako nějakou tu odpovědnost. Takže mám dvě roviny toho, jak komunikuju s lidma, jedna je ta, která je pro širší veřejnost, protože chci, aby si mladší lidi co mě sledují nemysleli, že je oukej dělat to, co můžu dělat já ve (*anonymizace dat*) letech, to znamená že i přestože spoustě srandám, když to řeknu takhle v uvozovkách rád propadnu – nebo rád se účastním prostě toho, že prostě občas – se fakt jako prostě vyndat a užívat si ten život, tak to prostě nikdy nechci postovat na sociálních sítích a chci, aby ty sociální sítě byly takový, aby to prostě bylo primárně motivační a primárně příkladem pro mladý lidi, který to sledují taky.

Takže ano, je mi (*anonymizace dat*) let a sem tam si rád prostě vyhodím z kopýtka třeba a zakalím s kamošema, dám si alkohol a dám si prostě všechny ty věci, který prostě – nevím, dám si prostě...

Kokain?

Nene, to zas ne.

Nebo nějaký jiný...

Trávu.

Trávu.

Tráva, ale to je pro mě prostě jakoby nějaký ten strop jakoby toho všeho. A беру to tak, že pro mě tráva je bylina, která prostě byla tak strašně dobrá a prostě je tak strašně dobrá, že je zakázaná. A je dokázaný, že konopí má neuvěřitelný vlastně léčivý účinky, uklidňující účinky, relaxační účinky – a to je něco, s čím já vlastně pracuju, ale nechci to propagovat, protože tráva je využitelná až od určitého věku a až po tom, co má ten člověk za sebou věci a cíle a hlavně nějaký mety, kterých prostě může dosáhnout. Protože to je relaxační věc. Je to bylina, která ti pomůže absolutně se prostě vyndat z těla, uklidnit se a vyčistit, ale tohle můžeš dělat až když máš dosaženo to co chceš. Takže i přesto, že věřím a vim, že to je dobrá věc vlastně pro člověka, je to dobrá věc až od určitého věku. Takže proto a hlavně proto nedávám jakoby znát na svezích sociálních sítích, že třeba fakt jako hulím trávu. Ale myslím si, že od nějakého určitého věku, kdy už člověk má ty věci srovnány a má ty věci pod kontrolou nějak a jenom jede nějaký stabilní životní styl si myslím, že to je důležitější prostředek pro to, jak se uvolnit.

To jo... Takže jako inspiraci to třeba nebereš?

Ne, moje mysl funguje prostě jak jsem říkal – na zážitcích.

(mimo téma) Budu se tě ptát na minulost. Jestli jsi něco zkusil a jestli jsi někdy něco měl předtím, než jsi začal s textama.

(mimo téma) A obecně – chtěl jsem si vyzkoušet všechno, abych věděl, co co je - abych mohl říct, tohleto. Jo? Nechci prostě něco odsuzovat, aniž bych věděl, o co pořádně jde. A na každém zlu je něco dobrého a na každém dobru je něco zlého – takže i z tohlehoto důvodu, pokud prostě chci vo něčem kázat, tak musím vědět, o čem mluvím.

No, jasně!

Takže tak. Takže si myslím, že jsem prostě zkusil většinu z věcí, který jsou na hraně toho, co se ještě jako dá v rámci nějaký párty a to, ale určitě třeba – nikdy jsem nezkusil nic jako s injekcí nebo něco takovýhleho – ale prostě cokoli, co se dá v rámci toho, co pozřeš jakože tak jsem si zkusil.

Co z toho, jestli se můžu se ptát konkrétně... Extáze?

Říkám, zkusil jsem věci který nejsou prostě nitrožilně, cokoli co se dá sníst...

Jestli teda by ti to nevadilo, kdybys mi to odříkal...

Jasný, já jsem to tímhle řek, já jsem tím jako vymezil, na to, že všechno, co bych do sebe musel nějak aplikovat jako pomocí krve, tak to bych nikdy nedělal... Ale všechno ostatní jsem minimálně zkusil a chtěl jsem vědět jakoby, co to dělá s tím člověkem a jaký to je a nic z toho jsem nezkusil jako opakovaně, jedno z toho jsem zkusil proto, abych to zkusil, věděl co to znamená, jaký to je, jak moc těžký je to ovládnout nebo co to dělá s tím tělem, jak ta mysl potom funguje a pro mě to je vyloženě sociální experiment a je to proto, že chci žít v pravdě, chci vědět co to je, nejsem takovej ten člověk kterej si poslechne sedmdesát procent hudby a bude u toho dělat „eee“, ale ví prd. Takže z tohlehle důvodu. Ale musím říct, že po tom všem, co jsem si vyzkoušel tak jediný co mi dává smysl je tráva.

Je to jediná věc, která je podle mě přirozená, je to jediná věc co se dá pravidelně na relaxaci, odpočinek a spánek dělat, a nic ostatního bych vlastně dlouhodobě nedoporučoval.

Jo. A myslíš, že tě nějak ovlivnily ty zkušenosti, to jak jsi zjišťoval jaký to je a takhle?

Ne. Ovlivnilo mě to akorát v tom, že jsem si upevnil názor na to, co to je. Je to prostě jakoby alternativní, chvilková zábava, která má podle mě daleko větší daně než příjmy. To je hrozná důležitá věc. Některý ty věci jsou sice fajn, ale ty daně který za to člověk v rámci procesování toho uplatní jsou neúměrný.

To jo no. Hlavně u pervitinu třeba.

Jo, tak to jsem nezkusil tadytu věc.

No, a to chci – jenom přikyvuji...

Dobře, takže...

Amfetamin.

Ne...

Pervitin

Ne...

Kokain

Jo...

LSD

Ne...

Extáze

Jo...

MDMA...

A všechno ostatní ne. Jenom tadyty dvě. Ale vím, že tadyty dvě věci, co jsem zkusil, jsou jakoby nějakým souhrnem toho, nebo alternativou toho dalšího, co jsi říkala, a jediný, co jsem si ještě nezkusil, to LSD, je v menší míře třeba houby...

Jo, houby ještě.

A to jsem zkusil a vím, že akorát LSD je prostě umělohmotnej, vyhipovanej brácha tadytoho, kterýho se bojím trochu.

5. rozhovor: Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let.

Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Alkohol říkals že nepiješ – dřív jsi pil?

Jo, ano.

A nějak víc někdy?

To se dá těžko měřit, jestli víc nebo míň, ale nikdy jsem nezaznamenal závislost na tom alkoholu. Občas jsem si zašel na pivo, bylo to příjemný a - tak dvakrát, třikrát jsem zažil, že už to bylo fakt moc a že jsem měl ten výpadek, že jsem třeba nevěděl, co jsem dělal mezi první a pátou hodinou, nevím. A to už je pak deprese a člověk – víte, to je takovej ten zdvižený ukazovák, kterej naznačuje: stop!

No a taks přestal pít. A cigarety kouříš?

Ne. Přestal jsem kouřit, když jsem – když to viděla moje starší dcera, tak jsem si řekl, že ta závislost – já miluju svobodu a pro mě je závislost i na nikotinu závislost a já jsem se jí zbavil a protože jsem v mládí hodně sportoval a byl docela na úrovni a pak jsem samozřejmě potřeboval naplnit i tu mezeru vztahovou a měl jsem úžasnou přítelkyni, která ale kouřila, tak mi to nevadilo, ale po rozchodu jsem zjistil, že ten přežitek kouřící už není pro mě aktuální a nechci ho, tak jsem – tím, že se narodila moje starší dcera, tak jsem přestal. A je to docela těžk. Nevím, jestli je těžší přestat kouřit nebo přestat pít.

(mimo téma)

Chtěla jsem se zeptat – máš nějaký vzory, hudební vzory, jako lidi, který tě inspirovali? Kdo třeba?

Nevím jestli to lze shrnout do jedné osoby, ale těmi lety, kterými se věnuju hudbě a textům - miluju češtinu, takže začnu nečekaně texty – obdivuju textaře, který dokážou přenést ideu, nápad do formy, která osloví posluchače. Takže z těch českých básníků nebo textařů Nezval, Seifert, *(nesrozumitelné)*, ale i Vladimír Mišík, Petr Zkoumal – to jsou úžasní lidi! A my známe jejich věci a vůbec si to neuvědomujeme, koho posloucháme, protože často svá slova

skládají do úst někomu jinému, kdo je taky pracně, pečlivě interpretuje, ale – ta textařina je úžasná. A co se týče hudby, tak to je pro mě dost těžký, protože jednak se nechci přiznávat k tomu, koho chci kopírovat, zaprvé to nejde, ale asi bych to – asi bych to shrnul díky těm letům, který se tomu věnuji, tak v té popovější formě obdivuju Davida Bowieho, v té rockovější formě, kytarovější – Pearl Jam a *(nesrozumitelné)* z té britský scény mě naplňuje Manics Street Preachers Pictures, James Dean, *(nesrozumitelné)* ale na kapely můžu říct – britská scéna kromě MSP Pictures - Depeche Mode, ale úplnej základ je Beatles. To znamená tandem John Lennon, Paul McCartney i Harrison s Ringo Starrem. Protože Ringo Starr - to je zajímavost, když začali, tak byl často útokem posměchu, že hraje jinak, ale kdo rozebírá hudbu, tak dneska všechny kapely na vrcholu vlastně hrajou stejným způsobem jako hrál Ringo. Takže Beatles je pro mě kapela číslo jedna asi vůbec, ale i ty odnože a ty nástupnictví ve smyslu že obohacujou ten původní Beatles – Pearl Jam, MSP Pictures – geniální, geniální harmonie.

(mimo téma)

A často potkávám lidi, který když se dozvim, co jsou zač, tak žasnu z toho jak jsou skromný, přirozený, ohleduplný a maj za sebou neuvěřitelný věci. Takže člověk, kterej mi dělal celý život obaly – nebo ne, posledních dvanáct let obaly – grafik – mi jednou řek, že mi chce něco říct, protože mu je líto, že jeho prapradědeček – že se o něm neví, přestože on dal nejvíc peněz na stavbu Národního divadla – přestože on, jeho prapradědeček založil Hlahol Národního obrození – samozřejmě František Palacký, Karel Hynek, Karel Havlíček Borovský – velikáni, ale on taky! A on je zajímavěj tím, že požádal císaře, aby ho zbavil knížecího titulu! Protože byl národní obroditel tak se chtěl zbavit titulu, on ho zbavil toho knížecího titulu, což se nikdy nestalo. On je z rodu ...Taxisů, což je Sisi, císařovna. A on je česká větev. A už je poslední Tak u říká tyvole *(anonymizace)* to je škoda, tys moh bejt dneska nějakej von Baron vid'. A on: „já jsem.“ To je ukázka toho, že lidi, kteří jsou něčím mimořádní, něco uměj, jsou skromní.

Já se tak těším, až to praskne! Natočil jsem film, tajně, pro spoustu lidí tajně, protože je v podstatě zadarmo. Kluk, kterej – je mu osmnáct let a natočil celovečerní film takový úrovně – pro mě je to nověj Miloš Forman. A je mu osmnáct let. Já k tomu dělal hudbu. Teda ... hraje tam i Zindulka, ... To jsou – to je důležitý vědět! Že někdy jsme tak pohlceni okolnostmi, že už ztrácíme tu originalitu. Takže mně vůbec nevadí, že máš tady nějakej mikrofonek a tužku a mobil To není důležitý! Důležitý je, co máš tady a co máš tady a aby se to neztratilo – a když ti to říkám a slyšíš mě, když nehrajou – tak to má pro mě smysl! A přiznám se, že hlavní důvod byl fyzická přitažlivost. Jsi velmi krásná. Ale to je povrch, to je pozlátko. A kdybych zjistil, že nemá smysl do tebe něco tohoto typu pouštět, tak

Ty lidi, který tě takhle zajímají a nějak ovlivňujou – přemýšlels někdy o tom, jestli brali nějaký návykový látky?

Vím o lidech, který brali nějaký návykový látky a dost možná i kvůli nim se uchovali v takovým obrovským zlu a způsobili takový strašný neštěstí kolem sebe na celým světě, že pro mě návyková látka je jednoduše řečeno nesvoboda a pro mě opak – to znamená, svoboda je pro mě jedna z nejdůležitějších věcí v životě.

(mimo téma)

Takže to, že někdo bere návykový látky neschvaluješ z hlediska té závislosti?

Beru to jako – je to možnost úniku od problému. A já nikoho nesoudím, že nemá sílu se tomu postavit, protože slabost patří mezi chyby, kterými lidé trpí a já se považuju za člověka a i já mám svoje slabosti a chyby. Ale myslím si, že spadnout do závislosti je z principu pro mě neštěstí. A zbavuje mě to svobody. Protože když si nedám pivo nebo cigáro, tak jsem z toho nervózní, *(vulgarismus)* – a to už je právě to malinkatý zlo, ale může vygradovat v úplný šílenosti. Když pak vidím na ulici ty bezdomovce, který v tom jedou a je mi jich strašně líto.

(mimo téma)

Ty zkoušels nějaký tady tyhle těžší návykový látky? Jakože nějaký drogy, který?

Jednou, opilej, jednou jedinkrát – jsem si šňupnul koks a stav, který mi to přineslo nebyl nikterak strašnej, pouze jsem to celý nepochopil, co na tom ty lidi viděj, protože v té opilosti lehký jsme šli pařit, tak jsem si to šňupnul – a vlastně jsem vystřízlivěl, a to bylo všechno...

(mimo téma)

Byly doby, kdy se hulilo, ale zase když děti v třinácti hulej, tak jsou v šestnácti už navždycky vymatlaný. Ale jako nepotřebuju to. Znovu to zopakuju, i v týhle souvislosti, je to pro mě jako otroctví. Nemám právo někomu zakazovat býti otrokem, býti nesvobodný, to je každého věc, ale já nechci být nesvobodný a nechci být otrokem. Právě proto, že jsem natolik slabej, že podléhám některým věcem, ale nejsou to drogy.

(mimo téma)

Ty lidi, který jsi jmenoval, jakože ty lidi, který takhle uznáváš – tak ty si myslíš, že brali něco, nebo?

Myslím si, že ne. Protože samozřejmě všechno má vedlejší účinek a když – znal jsem kapely, který v devadesátých letech byli strašně nabušený, neskutečně silný, a za dva roky jsem je potkal na ulici a ani nebyli schopní jít po chodníku. Takže většinou když někdo v něčem jede, tak se to strašně brzo projeví. *(mimo téma)* Takže neznám nikoho, kdo by v něčem frčel a měl výsledek mého typu, který by za to stál. Protože pro mě je strašně důležitá ta zodpovědnost – když někdo něco vymyslí a zprostředkuje, tak aby dělal, co tím způsobuje.

Mám už jenom dvě otázky.

Poslouchám!

Jestli kdyžs kouřil a pil, jestli tě ten alkohol třeba ovlivnil v tvý tvorbě a v produkci hudby...

Svým způsobem mě uvolňoval, to znamená, že jsem se pouštěl do věcí, který bych asi nechal bejt, a to není žádná chyba. A škoda. A existuje staré české přísloví, které zní „nic se nesmí přehánět“. Čili dát si víno, ve Francii každodenní záležitost, dát si tři cigára denně - každého věc, ale já jsem ve fázi, kdy už to nepotřebuju a nechci.

To je paráda.

Takže křesťanský slogan, jedno z přikázání – a přikázání není, byť se to jmenuje přikázání – já nevnímám jako zákon a za porušení budu velmi těžce potrestán – je to rada. A první přikázání je...

První přikázání je – počkej, to vim.

Taky.

„Budeš mít jednoho Boha...“

Ano.

Ale vykládá se to různě...

Jasně, ale já to vykládám tak – pro sebe, že kdo je závislej, tak to je jeho Bůh. To samý materialisti, který lpěj na majetku a chtěj mít miliardy – to je jejich Bůh. A já cejtim Boha jako právě formu té lásky, té lidskosti, pokory, zodpovědnosti... To znamená – nechci to nazvat morálkou – láska, prostě. To jsou ty hodnoty, který jako stojej – nezbavovat se jich. Nenahrazovat je ničím jiným. A drogy jsou náhražka. Není to pravda, je to lež. Já nechci mít svého Boha jménem Lež ve formě drog. Nechci.

(mimo téma)

Léky na předpis nebo nějaký sedativa brals?

Jo, beru.

Bereš? Jako nějaký antidepressiva nebo tak?

Já jsem po operaci mozku a psycholog mi navrhnul, byť to trošku směřoval – beru Sertralin, kterej vyvolává takovou tu euforii, proto když vidím krásnou holku, tak si s ní chci povídat, a beru *(nesrozumitelné)*, který zabraňuje možnosti epileptického záchvatu.

(mimo téma)

Jestli jsi pil – pil, alkohol – předtím, než jsi skládal nebo šel na jeviště nebo nahrával.

Jednou jsem to udělal, mám za sebou (*anonymizace dat*) koncertů...

Ty krásno!

A jednou jsem hrál opilej, protože to byla taková ta jako uvolňovačka, kdy stojím, opírám se o zed' a směju se (*nesrozumitelné*) a mě to hrozně bavilo, protože jsem se choval naprosto nezodpovědně, ale vlastně se mi to líbilo! Bylo to v nějakém malém klubíku pro dvacet lidí, ale...

Ani při psaná třeba?

No když to není dobrý, tak to prostě nepustím ven, tak proč bych to dělal, když vím, že to nebude dobrý?

(*mimo téma*)

Přístup. Jestli ti to nějak změnilo přístup, alkohol. Jak jsi říkal, že tě to nějak uvolňovalo, tak jestli ti to nějak změnilo přístup...

(*nesrozumitelné*) A může bejt náplast dobrá, ale lepšíje vyléčit ránu, abych náplast nepotřeboval. A tím, že nekouřím a nepiju už (*anonymizace dat*) nemůžu říct, že by můj život byl ošizen, naopak, je intenzivnější.

6. rozhovor: Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let.

Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Jestli něco bereš pravidelně....

Nene.

No já si myslím. A takový ty věci - kávu jestli piješ?

Kávu nepiju. Nemám to ráda.

Jo, jo? A alkohol piješ?

Alkohol - jsem abstinent. Ani nekouřím. Vykouřila jsem jednu cigaretu myslím že v sedmnácti. (*mimo téma*)

Ale jakože cigaretu jednou, kvůli tomu, že jsem chtěla vědět, jaký to je.

A zkusilas někdy něco jakože těžšího?

Těžšího nic, kouřila jsem marihuanu, ze stejného důvodu, (*anonymizace dat*) jsem chtěla vědět, co to znamená, když (*anonymizace dat*), abych to jako dokázala popsat (*anonymizace dat*). Ale jako nic – nevím, jestli (*anonymizace dat*) bych si byla ochotná vzít nějakou tvrdou drogu. Já se fakt hodně bojím, že asi ne. Asi bych spíš šla za nějakýma feťákama a chtěla bych vědět, jak to vypadá třeba, že bych někoho poprosila.

(*mimo téma*)

Jaké máš nějaké hudební vzory?

Vzory, asi jako silný ženský, což je jako zahraniční Lady Gaga, Beyoncé, ženský, co si prostě skládaj, jo. (*nesrozumitelné*), to jsou prostě takový jako pro mě osobnosti, jo. Plus český – z těch českých jsou to spíš jako chlapi, no. Že se mi hodně líběj autoři, jako je Jaromír Nohavica, Dan Landa, který mají trochu přesah.

(*mimo téma*)

Takže to jsou takový osobnosti. I když samozřejmě třeba – těch Jandů je hodně, z Olympicu třeba Janda, tak ten taky je silnej skladatel, pro mě, protože skládal i jako zajímavý texty – ale mám radši třeba toho Nohavicu.

(*mimo téma*)

A ještě myslíš, že ti lidi, který jako takhle uznáváš, že třeba něco berou? Jako užívají?

Český jako určitě ne, myslím si, že třeba Jaromír Nohavica byl známej tím, že pil alkohol, že s tím měl i problémy (*nesrozumitelné*), ale já jsem třeba i proti tomu, propagovat drogy v

poslední – nebo tak – protože si myslím, že i třeba lehký drogy, jako je marihuana – tak znám třeba kamarády, který jako to kouří víc než deset let a je to na nich znát, *(nesrozumitelné)* že to nemá žádný vliv na osobnost a tak, ale jakoby tomu úplně nevěřím. Protože ty průzkumy ještě nejsou tak dokonalý. Takže já jsem vlastně proti propagování, jako Majk Spirit třeba propaguje marihuanu, hrozně často, jakože to je v pohodě, že se všichni budeme mít rádi, ale mně to tak nepříjde. Takže si myslím, že třeba Beyoncé asi nic nebere, určitě, myslím si že právě naopak je dřív takovej čistej, a ta Lady Gaga, tam vim, že jako měla marihuanu, šla na léčení, když měla nějaký bolesti, takže ta asi marihuanu, a v Čechách Landa si myslím že ne, že ten je úplně čistej. A teda alkohol, když byl mladej. Takže takhle, jakože bych *(nesrozumitelné)*, to není tím. Mě hodně asi ovlivnilo – nejenom rodiče, ale i když jsme byli mladý, tak jsme jezdili na přednášky fetišáků, kde nás brali na gymplu, a to myslím bylo nejlepší. Že člověk jako vidí, kam až se může dostat, a nechce se tam dostat.

7. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, hra na hudební nástroj, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Kouříš?

Nekouřím.

A někdy dřív?

Nikdy jsem nekouřil.

Kávu piješ?

Kávu piju.

A alkohol?

Alkohol piju střídavě. Někdy jo, někdy mám třeba měsíc dva tři, kdy nepiju a někdy zase víc než dost.

No a někdy dřív jsi pil nějak víc?

No ne, spíš tak jako ne že bych měl dojem že jsem nějaký alkoholik, ale spíš jsem měl dojem, že jsem třeba potom hodně ztloustnul a spíš v rámci toho celkovýhozdravotního stylu, ne že bych se probudil a říkal si, že potřebuju skleničku, to jsem jako nikdy neměl.

(mimo téma)

No a máš nějaký hudební vzory (mimo téma), nějaký lidi, který tě inspirovali?

Já mám hudebních vzorů hrozně moc jako právě, jako z českých kruhů hodně mám rád Jarka Nohavicu, Karla Plíhala, Mňága a Žďorp, Wanastowi Vjeci, ale úplně první kapela kvůli které jsem nějak začal hrát byli – jako malej ještě - muzika Guns n' Roses, to byla vlastně první kapela který jsem byl fanoušek a potom vlastně všechno možný ze *(nesrozumitelné)* z devadesátých let jako od Nirvany přes *(nesrozumitelné)* po Pearl Jam a *(nesrozumitelné)*... A dneska zase jako třeba mě baví sledovat ty nový, jako mladý kapely, který jsou jako zase daleko vlastně popovější nebo elektroničtější – ono asi s tím věkem, jak člověku narůstá... *(mimo téma)* Ale ono třeba ze zahraničí, to už jsou úplně popiny jako, Eda Sheerana nebo Jamese Blunta nebo Miley Cyrus – prostě jak už je člověk starší, tak už asi chce poslouchat něco co už je trošku veselejší, no.

(mimo téma)

Přemýšlels někdy o tom, jestli ti lidi, který se ti takhle líbili a kteří tě inspirovali, i dřív, brali nějaký návykový látky?

Tak jako samozřejmě jako zrovna u té muziky těch devadesátých let *(nesrozumitelné)* to bylo s drogama úplně propojený že jo, tam vlastně ty kapely hodně zpívaly o drogách a vlastně většina z nich na to taky došla že jo, že prostě buď to byli lidi který skončili na předávkování

nebo jako právě – nebo spáchali sebevraždu nebo prostě skončili s depresem, což jak znám od svých známých některých co jsem měl, tak ty drogy často jsou jako spouštěcí mechanismus nějakých jako maniodepresivních stavů. Není to teda, že by to způsobily, ale prostě když to člověk má vrozený, tak ono se mu to nemusí rozjet, když dodržuje nějakou tu klidnou životosprávu. Ale určitě to nebylo tak, že bych si řekl jako „já, tady ta kapela je dobrá a bere drogy, tak budu taky brát drogy a budu taky dobřej“, ale spíš si člověk řekne „a jak by teprve byli dobří, kdyby jako potom ty drogy nebrali“, že jo, no. I když ono je to těžký, ono u muzikantského života je to dost často ventil. Že prostě je důležitý udržet – to bylo v jednom dokumentu o Foo Fighters se kterým jsem docela souhlasil s tou pasáží, že je prostě hrozně důležitý na tom, udržet se, aby to člověka na tom jevišti bavilo. Takže nejdřív, když je prostě to nový ta kapela, nový písničky, nové zážitky, vlastně jezdíte nějaký takovýhle první velký koncerty, tak člověka to baví samo o sobě, pak ho to baví když si dá jednoho panáka, pak ho to baví až když si dá pět panáků před tím hraním a má potom problém to odehrát a pak zase znova musí najít nějakou tu motivaci, jak to udělat, aby tě ta muzika začla zase bavit bez tadytěch odpornejch hrátek, protože potom už tě to vlastně ani nebaví. To už ani na to pódium chodit nemusíš jakože, no.

A co ty, piješ před vystoupením nebo před psaním? Nebo před nahráváním?

Hele před psaním určitě ne, před psaním nebo před nahráváním určitě ne, protože přece jenom jako zpěv je ovládán taky – hlasivky jsou taky svaly a na to, aby to člověk ovládal dobře, tak si může dát jako maximálně člověk jednu skleničku, ale víc opravdu ne, protože to potom je na úkor té kvality, no. Před koncertem někdy, ale určitě ne v žádný jako velký míře. Jasně, párkrát se stalo, nějaký památný koncerty, že člověk vypije třeba třicet panáků během hraní a – to už ani nevím, jak ten koncert jako potom dopadl, ale to se stalo třeba já nevím dvakrát třikrát a – určitě to není něco, z čeho by člověk chtěl dělat pravidlo jako, no. Myslím jako že obecně je lepší zpívat s čistou hlavou a když už si nějaký drink dát, tak spíš jako po hraní, no. *Jo no, hm. A ovlivnilo tě nějak třeba pití třeba v náhledu na svět – víš, jako že nějaký myšlenky do těch písní tě napadly v opilosti nebo tak?*

Já si úplně nemyslím, že ani jako alkohol ani žádný jiný návykový látky úplně tě jako změní – nebo nevím, aspoň u toho alkoholu třeba – tak že ti to nedá nějaký vzhled do toho, maximálně to může být nějaký ventil člověka sama od sebe, protože když třeba člověk jako já hodně věcí řeší – já opravdu mám tendenci těch věcí řešit moc – tak jako je dobrý, když po tom koncertě si pak jako můžu nějakou tu skleničku dát, abych jako na chvíli vypnul a na chvíli přestal přemýšlet. Ale jako určitě nemám, že by mě z toho, že si dám prostě skleničku nebo víc těch skleniček, že by mě z toho napadla nějaká myšlenka.

Jo. A musím se dostat nějak k nějaké té... Opravdu ujišťuju, že je to anonymní...

Já nemám nic, za co bych se styděl.

Takže dobrý. Takže – nějaký ty – nelegální věci – který jsi vyzkoušel, kolikrát a jestli něco bral víckrát nebo nějak častěji.

Hele já jsem toho nevyzkoušel skoro nic jako, nebo samozřejmě v nějaký době dospívání jsme jako asi všichni kouřili trávu, což ve finále jsem jako zjistil, že mi to nic moc nedává – a že ten alkohol mě bavil víc. Jako párkrát jsem zkoušel kokain trošku, což mě zas jako bavilo, až mě jako přišlo nebezpečný, že mě to baví, tak jsem se na to vykašlal – a v momentě, kdy člověk chce žít a mít třeba nějaký stabilní vztah a (nesrozumitelné) děti, tak si řekne, že od tohohle fakt jako ruce pryč, protože prostě nepotřebuju – nemám zodpovědnost jenom za sebe, ale mám zodpovědnost i za rodinu, takže od té doby jako jsem neměl nic kromě toho alkoholu, kterej je takovej jako společensky tolerovaná droga, že jo.

Jo. A nějaký extáze?

Ne.

LSD, houbičky?

Ne. Ne, nic z toho.

Nějaký ty léky na předpis jsi měl?

No ale ne žádný, co by mi způsobily nějaký takovýhle účinky, jako. Já dlouhodobě beru léky na (anonymizace dat), ale to s hlavou nic neudělá jako

Jo, tak to nic. Spíš nějaký sedativa a stimulanty.

To ne, nic takovýho.

Tak koukám na to, jestli ještě něco...

Třeba já si osobně nemyslím, že by tadyty věci jako samy o sobě byly špatný, ale jako samozřejmě je to hrozně individuální no, musí jako člověk s tím – musí s tím umět zacházet, no. Jako samozřejmě jako pak tadytyhle věci legalizovat je prostě problém, že – to já si myslím, že už je problém i s tím alkoholem a i s tou trávou v některých zemích, že to je legální, protože samozřejmě drtivá většina lidí s tím zacházet neumí a končí to průšvihem jako jo, no. Ale zase v momentě, kdy někdo to jako opravdu umí, si dát jednou za čas nebo ohlídat si to, tak to jako – říkám jako, ten relax nebo vypnutí hlavy, to může bejt ve finále i pro to zdraví psychický, třeba ve finále jako dobře, no. Ale to máš jako s lékama, prostě když si jich vezmeš tak akorát, tak ti od té nemoci pomůžou, když si jich vezmeš moc, tak tě zabijou.

Hele, tak koukám na to, asi všechno, leda že by ještě pití nebo nějaký tohle ovlivnilo tvůj životní styl, jakoby víš co - nebo náhled na svět obecně – při vystupování, víš. Že se člověk naučí, jaký to je na nějaký droze a potom toho dosáhne i normálně...

No jak říkám, já s tímhle úplně nemám jako – nemám zkušenosti.

(mimo téma)

Jak říkám jako, prostě mám zkušenost s tím, že říkám - párkrát jsem koncert zpíval po víc panácích než by bylo zdravo, ale to není žádné pozitivní přínos no, to už potom člověk se snaží jenom hlídat, aby - jak to odartikulovat jako.

8. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 30 let. Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Vy jste říkal, že nekouříte celý život, nepijete nebo jenom jako úplně minimálně...

No tak jako co se týče alkoholu, tak já tak maximálně když je třeba na Silvestra nebo tak, tak to si dám nějaký šampaňský. Takže to jo. Ale jinak jako tvrdý alkohol vůbec ne no a víno, víno mi moc nechutná, takže já takový sladší věci, takže když třeba někdo udělá drink, jako je třeba nějaký mojito, tak si třeba jedno dám že jo, ale třeba ani pivo moc nepiju, to si dám maximálně jednou na noc, protože po tom trošku líp usnu, jak se říká.

Chápu. (mimo téma) A kávu třeba?

Kafe, to mám tak, že piju minimálně a maximálně jedno vždycky, prostě každý den, víc ne.

(mimo téma) Takže já si dám jedno za den... Na čem jako ujíždím, tak to je sladký, to jako musím říct, že mám rád.

Jo, to chápu, no. A teď – jestli jste zkoušel nějaký ty tvrdší věci. Fakt je to anonymní, takže prostě - zkoušel jste, nebo jaký látky jste zkoušel?

Já vám něco řeknu, já tím že nekouřím, tak mě ani nenapadlo, že bych měl kouřit nějakou třeba trávu nebo něco, takže v životě k tomu... Nikdy jsem k tomu neměl žádné vztah, ani mě to jako nenapadlo. Ono taky dřív to nebylo tak jednoduchý se k tomu dostat, když jsem byl teda mladej, jo, protože třeba v těch sedmdesátých, osmdesátých, to tady moc - až v těch devadesátých letech začalo tady trošku se to nějakým způsobem todle, ale co já vím, tak ani kapela nikdo v životě... Tohle opravdu říkám na rovinu, ani jsme to nezkoušeli. Protože já kdybych si šluknul normální cigarety, tak se ukašlu k smrti, takže natož ještě abych kouřil

nějaký...

(mimo téma)

Takže opravdu, to říkám jako upřímně.

A žádnou ani látku, ani kokain třeba...

To vůbec ne, kde bych k tomu přišel? Já ani nevím. No já bych ani nevěděl, kde to mám...

Tohle, já se pohybuju mezi docela normálníma lidma, já jsem normální kluk (*anonymizace dat*).

(mimo téma)

A poslední otázka. Nějaký ty hudební vzory nebo tak, máte?

Tak hudební vzory, víte co, vlastně já už jsem jako starší člověk jako v uvozovkách a já když jsem začínal hrát a zpívat, tak pro mě byly takový ty hudební vzory ty první jako samozřejmě to byl Olympic a Beatles a tohle a Waldemar Matuška z těch populárních zpěváků v té době, pak později v těch sedmdesátých osmdesátých letech – to už jsem zpíval tak jako různě i po barech a jako jsem tančil (*nesrozumitelné*) takže jsem dělal hardrock, jakoby Deep Purple a Pink Floyd a takovýhle kapely a možná to si někde vyhledejte Clearwater Creedence Revival se to jmenuje...

Jo, to znám, to mám ráda.

Znáte to. Taková rocková ta, no. Takže v podstatě tyhle ty kapely mě ovlivnily, Bruce Springsteen a takovýhle zpěváci, prostě já jsem vždycky miloval takový ty chlapecký projevy těch zpěváků – nemám rád takový ty dneska ty holčičí projevy... (*nesrozumitelné*)

A myslíte, že někdo z nich někdy nějakou tu návykovou látku používal, napadlo vás to někdy? Kdo jako?

Jako někdo z těch interpretů ke kterým jste vzhlížel nebo tak.

Tak určitě, jako o Beatles a takhle se to vědělo, že jo... To bylo docela v té době... Ono ty šedesátý léta, kdy byly ty hippies a takhle, tak to bylo docela běžný a vím, že my když jsme byli v té pubertě, tak pro nás byla ta návyková látka, že jsme si dali jako někde nějaký ten alkohol nebo něco. Že jsme se opili, že jo. Takže když já jsem se v osmnácti opil z nějaké (*nesrozumitelné*) a pak jsem postupně blinkal každých sto metrů když jsem šel domů... Ale to bylo tak do vojny a pak po vojně vlastně a pak už, pak už jsem to odboural a pak jsem zjistil, že tudy cesta nevede, že vždycky všechno je dobrý brát s čistou hlavou. (*nesrozumitelné*)

Když chcete, aby vám to vydrželo desítky let, tak prostě nemůžete pít jako (*nesrozumitelné*).

To je pravda, no. (mimo téma)

To zjistíte, že když to chcete dělat – samozřejmě, když to budete chtít dělat pět šest sedm roků, tak samozřejmě (*nesrozumitelné*), ale pak to dál nejde. (*mimo téma*)

A to jsem se ještě chtěla zeptat, jaký máte názor na to, jak ti třeba ti Beatles a tady tihle, který se Vám líbili, brali, co si o tom myslíte, jestli to schvalujete nebo jakože jak k tomu přistupujete.

No tak asi - tak v té době se to zdálo být, že je to takový... Víte co, ono vždycky je nějaká móda, jo. Mně vlastně připadá, že i trošičku začíná být u některých těch kluků, který úplně nevědí, tak se trošku hodí do takové (*nesrozumitelné*) - chtějí být trošku jakoby gayové nebo co, i se tak oblékají, ale ani třeba nejsou jo. (*mimo téma*) Ale pak byli lidi, kteří byli jako naprosto normální, šli svou cestou že jo vemte si, v té době Hendrix a takhle ti všichni jako vlastně umřeli na drogy, že jo... (*nesrozumitelné*), Janis Joplin a tydletí všichni... Takže tihle... A spousta těch zpěváků, z Doors vlastně... že jo, tenhle... A spousta těch lidí vlastně dostali na frak téma drogama nebo alkoholem a to je do dneška, že jo.

9. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 50 let. Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující

primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Cigarety koukám kouříte – pravidelně? Od kdy kouříte?

Ano, kouřím.

A od kdy? Dlouho?

Dlouho, ale hodně jsem to musel (*nesrozumitelné*) – tam je čtyřicet cigaret a jsou takový malinký – jak se jmenujou ty americký -

Lucky Strikey?

Nenene, ty červený...

Viceroyky?

Ne, Viceroyky jsou tyhlety... Jak ony se... Philip Morris.

Jo. Philip Morrisky?

No, tak ty jsem jako, jo.

Jo. No a kouřil jste někdy nějak víc nebo míň?

Ne, tak jako tím, že už jsem starší člověk, tak jsem zjistil, že ty cigára veliký co jsou tak to už jako nejde, no.

No, jasně. A tak co alkohol, pijete nějak nebo pil jste někdy nějak víc?

Ne, tomu jsem nikdy moc nevěnoval, já nevím jedno pivo nebo si dáme s manželkou červené víno, protože – jak se jmenuje ten pan doktor, kterej říkal, že musíme pít červený víno...

(mimo téma)

A nějakej tvrdej alkohol jste nikdy jako nepil, jo, jakože nějak víc...

To mě nezajímá.

To je hezký. A co káva?

Já si dělám turka, ale klasickýho, jo, prostě vyloženě...

To je paráda.

(mimo téma)

Tak vzory – měl jste nějaký hudební vzory, kdo by se Vám nějak líbil, podle koho byste se stylizoval? Jakože koho jste poslouchal více.

Podívejte se, taková věc, trošku překvapení - mě zajímá hrozně vážná muzika, teda opravdu jo, Beethoven a (*nesrozumitelné*) (*mimo téma*)... A jinak co se týče muziky, tak máme s (*anonymizace dat*) tři borce, a sice Ježka samozřejmě jo, potom Semafor a pak taky pana Haška, který bohužel skončil v koncentračním táboře, ale jako co se týče písniček, tak tyhlety lidi uměj udělat šlágr z každý písničky.

(mimo téma)

Přemýšlel jste někdy, jestli tadyhle lidi, kteří se Vám líbili, užívali hodně alkoholu nebo brali nějaký návykový látky?

Heleďte se, když jsem byl mladší, tak jsme chodili na pivo normálně a tak dále, jenže pan režisér Lipský pamatuju že když jsme dělali At' žijí duchové, tak jsme se scházeli a takhle a třeba jenom – zajímavost byla taková, že (*anonymizace dat*) já jsem si dal pivo, on si dal víno a on říkal: „já když jsem byl mladej, tak jsem taky pil pivo, ale teď už ho nepiju“ – a já jsem říkal jsem pročpak, pane (*anonymizace dat*) – a on říká: „to poznáte.“ A já už jsem to poznal, jo. Že třeba to pivo, jo, to je strašně velký jako, kdežto když jsou to prostě dvě nebo čtyři decky vína, tak to není tak hrozný jako to pivo. (*mimo téma*)

Takže myslíte, jakože nějakej alkohol, to jo...

Hlavně, já si myslím že Vy se držíte furt jenom toho alkoholu, ale jsou daleko horší... Já si myslím že jo, prostě jsou alkoholický – ale já si myslím, že to fetování je daleko horší.

A můžu se zeptat, to se právě chci zeptat – jako jestli jste něco z toho zkusil.

Ne, v životě ne.

A ani tu marihuanu?

Ne, já naopak...

Jo, takže – hnusilo se Vám to vždycky?

Ne, to vůbec, to mě -vůbec – ani vomylem prostě.

A nenabízel Vám to někdo třeba?

Ne, ne.

(mimo téma)

Dobře, takže jste nikdy nic nezkusil nějakýho nelegálního?

Ne.

Dobře. Paráda. Tak to je vlastně všechno. A ještě – myslíte, že Vás nějak ovlivnil ten alkohol nebo to kouření? Jakože – uklidňuje vás to při skládání nebo...

Ne, to ne, navopak. Já když hraju, nebo vůbec - i před hraním – protože vim, že komunikuju s lidma... *(anonymizace dat)* Než přišla ta ochranka a to chci říct – tím, že prostě kdybych si dal já nevím jedno pivo předtím, tak bych jim začal nadávat třeba nebo něco *(nesrozumitelné)* a já jsem řekl, teďkom si ještě zazpíváme *(anonymizace dat)*. Jo, že prostě vyloženě – a protože vim, že když by byl nějaký takovejhle malér, tak bych jim třeba řekl něco nehezkýho, a což by nebylo dobrý ani pro ně ani pro mě. Takhle přišla ochranka, odvedli je a já řekl víte co, pojďte si ještě zazpívat – a skončili jsme.

10. rozhovor

Věková kategorie: pod 30 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, hudební nástroj, texty a kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Já se prvně ptám na takový ty normální věci, aby se člověk rozpovídal. Káva, kafe, cigarety a alkohol.

V životě ženy dochází k různým předělům. Když dojde na to, že jsem náhodou těhotná, tak se spleju úplně všeho. A ono je dokonce od té přírody krásný a fér, že na to nemáš ani chuť. Takže jestli jsem si za celý těhotenství, a to jenom proto, že jsem do toho koncertovala, tak jsem si dala třeba tři šluky a měla litr vína za celý těhotenství. Cigarety ne. No, ale když nemluvíme - já jsem teď třeba ve fázi, kdy se vracím ke svým starým nešvarům, takže opět kouřím, ale tím stylem, že nekouřím, když jsem s dětma, nejenom proto, že nechci, aby mě u toho viděly, jako to by mi zas tak nevadilo, ale protože na to nemám ani chuť. Ganju jsem - ganju taky hulím, ale nedávno jsem pronikla do tajů kokainu a zjistila, že kokain a marihuana se vylučují. Takže když jsem pobývala jako na kokainu, tak jsem vylučovala marihuanu. Jenomže - abysme se přiblížili k tématu – když bych jednala v rámci co nejefektivnějšího nějakého tvůrčího procesu, tak musím říct, že marihuana, jednoznačně, je úplně nejefektivnější záležitost, co se týče cesty k vlastnímu tvůrčímu nitru a tak. LSD jsem měla asi ve třech různých formách, nebo ve dvou, a nedovedu si představit, že bych na tom nějak smysluplně tvořila. Na jamování asi dobrý, ale já nejsem člověk, nejsem muzikant, kterej by byl schopnej jamovat – obecně. To je taková muzikantská samohana. Heroin – možná by se na tom dalo drnkat na kytaru, ale ne stylem, že něco vytvoříš nebo tak. Jenom prostě drnkáš, aby ti bylo dobře. Na 2CB bys možná drnkala, ale jen proto, aby ostatním kolem bylo dobře, protože jste hezky spolu, a tak. Na MDMA by sis možná tak jako na chvilíčku drnkla, abys podpořila pocit lásky. A na ketaminu, možná, bys sebrala někde vůli si zahrát, ale stejně by to nepřinášelo jakýsi nějaký tvůrčí výsledek. Takže podle mě když už tvořit a něco vytvořit a něco třeba dejme tomu zapisovat a opravdu jako pracovat jako v uvozovkách, tak si myslím, že funguje jenom marihuana a alkohol. Nic víc pro mě osobně nemá v rámci tvůrčího procesu smysl.

Tyjo. A teď mě zajímá, co jsi zkoušela.

Všechno to, co jsem teď vyjmenovala, tak jsem vyzkoušela.

Jo, jo. A nějaký ještě něco k tomu, léky na předpis nebo tak?

Ještě jsem měla navíc šalvěj a možná DMT, to možná ne, a ještě jsem měla houby a kromě toho, co jsem říkala... Heroin jsem jenom kouřila a šňupala a kokain a crack jsem možná... Ne, crack jsem neměla. A... no, to je asi všechno.

Dobrý! Hele, skládáš a koncertuješ – vidím, že piješ, když koncertuješ, teda kromě těhotenství...

Piju, ale nemusím. Teď jsem měla třeba angina tour, kdy jsem fakt jako měla antibiotika, a ono vlastně na tom výkonu samotným jako hudebním se to jako taky asi nějak podepíše, ale spíš je to o mém subjektivním vnímání té situace. Takže když se zhulim, tak je to jako vesměs zpravidla jako tak, že když se zhulim, tak si připadám vtipná sama sobě a je mi jedno, že nikomu jinému to vtipný nepřijde. Když se vožeru, tak je dost možný - částečně riskuju to, že to zahraju i zazpívám z (*vulgarismus*), když to přeženu, ale tak nějak jsem schopná si hlídat hladinku... A na kokainu, to dost jako sjíždí na hlasivky, takže to dost ovlivňuje výkon hlasový a taky pro mě jako kardiaka je to dost záluďný v tom, že tě to může vlastně úplně položit, no. Protože se ti rozbuší srdce a v momentě, kdy třeba piješ, zvedáš se a v ten moment začínáš zpívat tak je to takový záprah na srdce, že to podle mě - a už se mi to jednou stalo, že jsem sebou fakt švácla málem. Pomohlo mi tohle no, že jsem dělala tohle (*neverbální komunikace*). A nevím proč, ale udělala jsem tohle a dívala jsem se jako na špičky a byla jsem v pohodě. Ale to bylo jenom proto, že jsem to fakt zkombinovala s hulením, což už vim, že jako fakt dělat nebudu, no. Ale jinak vlastně se stejně - a budu ráda, když k tomu před třicítkou jako dospěju - že je to stejně nejlepší dělat za střízli. Jako šukání a koncerty jsou podle mě stejně jako nejlepší za střízli. Opravdu – že ten pocit samotný z tadyty věci je vlastně... Jinak to jsou koničky, drogy, já jsem hodně rekreační uživatel. (*mimo téma*) Třeba teď jsme udělali písničku (*anonymizace dat*) a ta jako víceméně je o drogách, prostě... Drogy jsou stejně jenom prostředky, ne? Když to chceš a dáš si to, tak dobrý jako.

(*mimo téma*)

A hlavně... Já vím, že to možná říkají různí jako narkomani a tak, ale jako třeba v době, kdy v Kyjově jako strašně valil ten perník a všichni prostě frčeli a my jsme hráli s (*anonymizace dat*) počítačový hry a tó a od té doby prostě je mi tak nějak jako jasný, že jinak to je pro asi jako pro úplný idioty, aby do něčeho spadli! Jako že do něčeho spadneš! Že jako ochutnáš, zhodnotíš – ne, ochutnáš, užiješ, zhodnotíš, oukej.

(*mimo téma*)

A hele v té Praze je to fakt mnohonásobně. Já jsem se s tím setkala poprvý když jsem byla těhotná a byla jsem z toho úplně jako znechucená, prostě proč se tohle děje jako? V zákulisí, kde (*nesrozumitelné*)? A teď jako všichni... Ale vono to - ve finále jako - já nevím, já to beru jako třikrát silnější kafe. Pro mě kokain je prostě třikrát silnější kafe, oukej? Podle mě si myslím, že stejně tak jak ti to dá, tak ti to vezme. Takže tadyty věci pro mě nemaj smysl. A pro mě jako to, že si někdy jako zapařím, tak to je v rámci koncertu, jenomže to se rovná, že další den buď někde hraju nebo se vracím domů a v obou případech musím nějak fungovat. A pro mě i ten kokain je vlastně strašně jako vlastně jako neproduktivní. Jako je to určitě super věc, určitě, baví mě to, baví mě samotný proces jako toho šňupání – jako jsem hodně upřímná teď, jo - asi se mi to hodně líbí, to samotný šňupání, ale v rámci nějakýho fungování – v rámci toho, že píšu písničky a tak tak to není... A teď jsem si to fakt vyzkoušela: to, to, to - ale nefunguje to. Marihuana tě fakt jako dostane jak kdyby funkčně nejlouběji do tvýho nitra. Jakože LSD tě asi taky dostane hodně hluboko, ale nejseš schopná něco...

(*mimo téma*)

Jako joo, jasně, já bych taky napsala mraky věcí na LSD, ale to jsou myšlenky, který bych možná ani jako nechtěla nějak veřejně...

(*mimo téma*)

Hele, já si každopádně myslím, že jakmile jednou se dostaneš trochu hlouběji do svý mysli, tak tě to ovlivní i za střízli. Jakože víš, že existuje tadyta dimenze a že prostě – dokonce

mám pocit, že – tak jako, jak jsem říkala, tak fakt třeba posledního půl roku jsem šňupala častěji než – a teď to myslím takhle jako, jo - a už jsem jako tak jako poznávala a zjistila jsem, že vono čím – jak kdyby – i víš, jak kdyby zkoušíš a takhle – o to míň ti pak stačí k tý věci. Jo, že už ti nestačí jenom tak jako – já jsem prostě vůči chlastu už tak víceméně imunní no. Ale to si myslím, že už jsem třeba deset let a to hodně mění to, že už má člověk ty děti. Že už jako nikdy se nejsem schopná jako zmrdat tak, abych nebyla schopná uvařit čaj nebo přebalit plínku – že už to nejde, že mi to jako tělo nedovolí. Ani ne že by mi to třeba přestalo chutnat, ale že to do sebe liju a vono to prostě se samo jako nějak vytratí. Už se fakt jako málokdy vožeru no. A ani po tom vlastně víceméně nejdu.

(mimo téma)

Nevím. Prostě já nevím, už fakt jako deset let jedu na vlně zodpovědnosti a ono už to nikdy není pak – nic - takové – stejné. Já si nedovedu představit, že bych tady padala z lavky prostě – až bych možná ráda kolikrát, ale prostě to nejde, no – už – už jsem asi stará, nebo já nevím. Už se mi teď někdy stalo, že jsem někde pařila a (*anonymizace dat*) byla jako u tatínka a ve čtyři ráno se tatínek se svojí holkou hádají a že neví, co má dělat a to tě tak vytrhne z toho jako...

Jo. tyjo.

A když se ožeru a není mi to příjemný tak si prostě jdu lehnout někam do pole a je to dobrý.

(mimo téma)

A to jsem se chtěla zeptat, jak jsi říkala, že to člověka tak jako nějak – když mu to ukáže tu jinou dimenzi, víš co – ovlivňuje tě to v tvorbě nějak? Jakože při psaní nebo při koncertování?

No tak asi jo, protože mě to ovlivňuje v myšlení a fungování obecně. Jakože nevím, třeba to dost přirovnávám ke své matce, která k tomu dochází pomocí nějakých jako ajurvédských jako úletů, tohle, tohle, tak já mám pocit, že mi jako stačilo jedna noc na LSD a některý věci mi jako prostě – ale nechci jako dělat přechytračelou, tak...

(mimo téma)

Strašně dlouho jsem neměla LSD! Ráda bych si to dala, jenomže si myslím, že tadytyhle věci, třeba konkrétně jako to LSD - hodně – prostě to musí fakt jako dávat lidi, který nemaj starosti no.

(mimo téma)

Jde o to, že ti to prostě fakt krásně vykreslí to, když máš fakt jako nějaký problém nebo nejseš prostě – já jsem fakt strašně dlouho – do toho se vůbec, vůbec nechci pokládat, ale já jsem fakt strašně dlouho jako byla jak kdyby se svým počínáním jako spokojená, ať už se dělo cokoli, ale po určitou dobu mám pocit, že jako – zhřešila jsem i vůči sobě celkem a to vůbec nebudu jako rozebírat, ale vim že tohle by hodně jako projevilo v tomhle. To, že jsem jak kdyby nějak jako porušila své vlastní zásady no. A to tadyty věci, v tom právě vidím tu sílu no – že tadyty věci – já jako - primárně mi nikdy nešlo o žádný halucinace a to – jako to mě nikdy nezajímalo. Mě vlastně úplně nejvíc ze všeho – jako ta největší jak kdyby – jako ten nejlepší výsledek pro mě byl, když jsem si dala – třeba to 2CB je krásná věc. To je jak kdyby jako LSD, ale jde spíš o to, že – LSD máš jako halucinace a k tomu jako sounáležitost a to. A 2CB je vyloženě o tý sounáležitosti a vo tom, že jseš někde s někým – musíš si to fakt jako dát s lidma, kterým jako důvěřuješ a to jsem měla fakt jako krásný zážitky. Fakt hezký.

Takový prostě – jsme tady spolu – pak jsem se dokonce vrátila jako domů a pozorovala jsem křečka co jsem měla jako v kleci a říkala jsem si jako, jak mu jako je a... To vlastně jako ta empatie je takový jev, který mě fascinuje jako nejvíc, jo. To, jak spolu lidi jako fungují. Ne, že se necháváš (*nesrozumitelné*) tady nějakou fialovou, jako – to je (*vulgarismus*). Oukej, všechno je možný, ale mě zajímá jak na sebe jsou lidi schopný – a ty mozky – pro mě je mozek totálně úlet jako věc. Takže jako nemám k drogám vlastně jako – ochutnala jsem jich fakt dost a všechno to, co jsem měla a to co věřím, že si ještě dám tak je vždycky v rámci nějaký jako zvědavosti a zkoumání svého vlastního já. Vysvětluju to i manželovi, který se to snaží jako

pochopit, že to prostě fakt mám takhle. Mě to zajímá. Každý koutek mého mozku mě zajímá. A proto ty drogy prostě ochutnávám. Nic jiného v tom nevidím. A myslím si, že za různými závislostmi a úletami stojí jenom lidská nenažranost. Oukej, líbilo se ti to, jenomže víš co, lidi chtějí ještě a ještě víc a ještě víc a pak je závislost a nadužívání a to je špatně. Hele ochutnat, prozkoumat, dobrý, oukej, dáme si to třeba někdy zase, dáme si to spolu, uděláme si to hezké a dobré. Ale takovýto bylo mi dobře, chci to zas, chci to hned, chci to takhle jako - tak to už není dobře. A to je strašný – jako celkem fandím časáku Legalizace, oni to tak hezky podávají tadyty věci, že ti tam napíší článek o MDMA, ale napíší ti tam jak to máš dělat, proč to tak máš dělat a strašně tomu fandím, tady tomu přístupu. Jsem se strašně rozvykládala!

(mimo téma)

Takže dřív jsi brala vždycky jenom trávu a...

Ale já si i teď občas zahulím! Jenom na to prostě s dětmi není čas.

Jo, ještě se musím zeptat na vzory. Máš někoho, kdo tě jako ovlivnil, inspiroval a tak?

Tak já nevím, já mám třeba ráda Nirvanu, ale jako když vidím, že to vedlo k destrukci, tak vlastně mi to jako racionálně uvažujícímu člověku dost bere jako na nějaké inspiraci. Ale - ještě nad tím zapřemýšlím - já nevím no, spousta těch muzikantů chlastá... Ale znám pár fakt jako dobrých přátel, který mě právě, s kterými jsem jako ochutnávala a chutnala, kteří právě s tím umí hospodařit tak jak si myslím, že je právě správný s tím hospodařit: ochutnat a nechat být a ne to prostě jako hrotit, jo a shánět to, řešit to – obecně to si myslím, že by mělo stát na závěr té práce – lidi jsou nenažraní a jak se jim něco líbí, tak to chtějí furt a to není správný.

(mimo téma)

A jenom jestli – píšeš asi pod vlivem, a koncertuješ pod vlivem?

Hele, není to podmínkou. To tam dej. Určitě to není podmínka. Napiš, že je nejlepší – že vlastně dospívám k tomu, že je nejlepší když je to za střízliva.

11. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv.

Ocenění hudební skupiny: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení. (Poznámka: člen stejné hudební skupiny jako respondent rozhovoru č. 17.)

Tak začnem něčím lehkým, káva, cigarety, alkohol – piješ, kouříš, chlastáš?

V podstatě už moc nepiju, protože jak pořád jezdíme – už to nahrává? Jo... V podstatě vůbec nepiju, protože jak jezdíme po koncertech, tak jsem pořád řidičem.

Aha, tak to tě mrzí.

Jo, takže já se dostávám vlastně na koncerty – jezdím na motorce (*nesrozumitelné*) - takže jezdím, těším se a mrzí mě to, při těch přejezdech, no. Mezi koncertami mně to strašně pomáhá. Člověk si trošičku jako – odpočine po cestě.

To je super.

Takže co se týče alkoholu, tak to moc ne, to nestíhám, to fakt jenom příležitostně možná jako každé. No a co se týče cigaret, tak kouřím, nebo jsem spíš kouřil, teď už taky málo... A nevím jestli se tomu dá říct kouření, mám iqos, to je taky něco jiného, to je ohřívání tabáku...

Jo, tady tohle!

No, to už není kouření – a co se týče drog, tak ani lehký ani tvrdý, k těm jsem nikdy nějak nenašel cestu.

To je fajn... No a nějaký umělci, který tě ovlivnili, nějaký tvoje vzory prostě, nebo tak, podle kterých se stylizuješ, který se ti líbí...

Který se mi líbí, vzory? Tak jako asi jako každé roker, tak jsme poslouchali takový ty kapely,

prostě - takovou tu klasiku, že jo, Metallicu, (*nesrozumitelné*), všechno možný. Ale je pravda, že mě dost ovlivnil zpěvák z kapely Skid Row, Sebastian Bach – ten mě vždycky nějak tak jako bavil. Ale že bysem ho jako nějak kopíroval nebo se nějak v něm zhlédl nějak moc, to ne. *Hm. A přemýšlels někdy o tom, jestli brali nějaký návykový látky, nějaký drogy a tak?*

Jestli co?

Jestli o tom přemýšlel, jestli brali nějaký drogy.

Nenene. Nepřemýšlel. Nikdy jsem - jsem jako takhle celkem v pohodě, nikdy jsem tomu nepropad, takže...

Jo, prostě tě to ani nějak takhle...

Nějak mě to neláká. Když vidím ty příklady, a ty lidi, co z nich je za trosky, tak...

No jasný, no. A zkoušels někdy aspoň jakože na zkoušku, nebo jednou prostě třeba -

Nezkoušel jsem nic. Opravdu ne...

Je to fakt anonymní, víš co, takže třeba jednu drogu v životě, třeba já nevím, kokain...

Ne.

Extáze...

Ne.

LSD... Prostě nic? Hustý. A nabízeli ti to?

Nenabízeli. Já jsem se k tomu pořádně nedostal ani.

Jo takhle, tak to pak jo. Hm. A chlastal nebo tak něco - mělš někdy ty věci jako cigarety, kávu, alkohol někdy v životě nějak jako víc prostě, jakože víš, žes na tom nějak ujižděl někdy v životě?

Nijak zvlášť, vůbec. Ani tomu kouření jsem nikdy moc nedal, protože já jsem tak jako spíš takovej kuřák víkendovej, nebo když máme koncerty, nějaký akce, ale vlastně ani nějakej jako extra kuřák, že bych kouřil čtyřicet denně, vůbec ne.

Hustý. Hele a jak to máte v kapele, kdo děláte texty?

(mimo téma) Hele děláme všichni. Kluci dělaj muziku, dělaj texty, jak (anonymizace dat) – všichni.

Hm.

Takže tak se nějak skládáme a v podstatě v kapele (anonymizace dat)

Hm. A kluci třeba nějak hrajou před koncertem nebo před nahráváním nebo tak něco takovýho?

To se musíš zeptat jich, ale samozřejmě že si dají nějakou dobrotu jakože, na kuráž, člověk si dá panáka – a to si dá asi každý.

Hm, to jo.

No a z minulejch dob prostě mi to ani moc – že by to přeháněli, to taky ne. Takže my vlastně ani nemáme v kapel nějakýho drogistu ani alkoholika, nic takovýho.

12. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, texty a kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Káva, alkohol, cigarety? Jako to je takový na začátek, to se vždycky ptám.

Capuccino piju.

(mimo téma)

No a chci se zeptat, jak to máte s texty a takhle?

Co máš na mysli?

Kdo dělá texty?

Celá kapela.

Jo? To je krása.

Jo. Všichni píšeme.

To je super. Jste pěkně sehraní.

Jo.

Cigarety kouříš?

Kouřím iqos. Iqos kouřím z toho důvodu, že mi to nepoškozuje tolik hlasivky jako normální cigarety.

To má takovej vliv?

No, docela to má vliv, můžu potvrdit. Teďkom mám zkušenost, že jsem kouřila normální cigarety, a měla jsem z toho fakt zničený hlas, takže – stačí mi to.

(mimo téma)

No a alkohol, piješ?

Alkohol piju, piju.

A piješ ho nějak hodně, každý den, nebo...

Většinou... No... Každý den ne, když jsem doma, tak si dám třeba já nevím jednou za tři dny já nevím třeba tři piva. Jo, ale ne že bych pila nějak pravidelně, to určitě ne. No a co se týče koncertů, tak určitě jo, dám si pivo. Dám si pivo, s *(anonymizace dat)* většinou jenom pivo a třeba se *(anonymizace dat)* piju hodně Jamesona s colou.

A pijete před každým vystoupením, že to tak k tomu patří?

E... třeba u *(anonymizace dat)* to mám tak, že začnu pít pivo než jdu na stage, protože předtím mám hodně práce, řeším merchandise, řeším spoustu jako organizačních věcí a tak. Takže tak, no. Než já se vůbec dostanu k tomu, abych se mohla natáhnout a mít pohodu... A hlavně jako jsem zjistila, že je to super, mít pivo až když vlezeš na pódium, protože takovou tu kalící energii a tak zažiješ na tom podiu. A ... tak je to vlastně nejlepší, když jdeš na tu stage. Takže tak.

Alkohol - to je právě hrozně zajímavý, že v menší míře to nabuzuje, ale ve větší míře...

No, no, právě. To už se mi taky párkrát stalo, takže ta zkušenost – tím, že hraju už dlouho tak vim, že tohleto si musím hlídat. Protože pak už se z toho nedostaneš tak lehce, když už to přeženeš.

A chci se zeptat, máš nějaký vzory? Jakože nějaký lidi, co -

Vzory asi úplně ne, ale vždycky jsem poslouchala Rolling Stones, *(nesrozumitelné)*, teď hodně jedu Paramore, mě hodně baví ta nová deska je úžasná, celkově tak jak to dělají... takováhle interpretace se mi třeba líbí, když k těm lidem to nějak promlouvá.

Premýšlelas, jestli někdy brali nějaký návykový látky nebo takhle?

Tyjo musím se přiznat, že o tom jsem nikdy nepřemýšlela. Ne. I když zrovna Stouni, to je ... ale jako – ne. Já tak nějak jsem je měla vždycky nějak ráda, protože... Mně fakt stačí hudba.

Třeba kokain – že pak slyším kytaru a pak ještě *(anonymizace dat)* kytaru a motá se mi to.

Spouštědlo pro mě, taková droga, je hudba. Slyším hudbu a můžu se zbláznit. A mám to trochu naopak, že otevřu oči a vidím, jak jsou ty lidi šokovaní a říkám si: „nepřeháním to? Až moc?“ A pak si říkám tyvole, kašlu na to. ... Aby si právě někdo neříkal, že jsem na nějakých návykových látkách.

Hehe. To je právě skvělý na ty bakaláře, že když o tom začnu mluvit, tak všichni „joo, jasně že všichni berou návykové látky a...“

Třeba co se týče *(anonymizace dat)*, tak si myslím, že jsme jedna z nejčistších kapel, která na české scéně je. Protože vlastně *(anonymizace dat)* nepije, *(anonymizace dat)* v podstatě taky nepije, jako mám takový to porovnání mezi kapelama. Takže - *(anonymizace dat)*, ta si dá dvě piva? Takže já si myslím, že my jsme fakt jedna z takových těch fakt čistých. Spousta lidí jedou kokain a takovýchle věcí... To my určitě ne, to vůbec.

No a teď právě se tě musím zeptat na právě ty konkrétní návykové látky. (mimo téma) A znova říkám, je to fakt anonymní...

Hele, jsem s tím v pohodě. Jsem s tím fakt v pohodě. No, povídej.

No, takže co zkoušelas.

Tablety, nebo – extáze, houbičky, marihuana, koks, pervitin... No, skoro všechno, kromě heroinu. Tak jako je potřeba to vyzkoušet, ne.

(mimo téma)

A sedativum nějaký?

No, ne. Absolutně ne. Nic takovýho. Antidepresiva nebo něco – ne. Já fakt jako jsem blbej ten...

Ne, ne, to je právěže taky dobrý zjistit. No a ty věci cos říkala, tos zkoušela opravdu jenom, abys věděla, nebo jsi něco z toho zkoušela víckrát?

Když mi bylo patnáct, tak jsem na tom trochu ujížděla, nebo že bych na tom ujížděla - já když jsem pak slyšela ty jiný zážitky, tak jsem v podstatě ne – chodila jsem jednou za čtrnáct dní – vždycky jsem šla do Roxy na *(nesrozumitelné)*, to jsem chodila když mi bylo patnáct, to je vůbec něco úplně - a tam jsme si dávali s kámoškou půlku extáze každá. No a brala jsem to tak, že jsem hroznej feťák. Takže – no, takže tak. Takže jako extázi jsem, jo. No ale taky jsem v patnácti skončila. A od té doby jsem neměla nic.

Jo. A nevím, kdy jsi začala s hudbou...

V hudbě? Jako profesionálně v sedmnácti.

Jo. No a chce se zeptat, myslíš, že tě to pití nebo koule, že tě to nějak ovlivnilo nějakým způsobem v hudbě? Nebo tys vlastně říkala, že je to nenahraditelná zkušenost...

Jo, určitě je... Dokážu hrát i střízlivá, rozhodně jo, takhle nějak moc asi ne. Ale spíš – přijedeš o čtyři hodiny dřív *(nesrozumitelné)*, pak si dáš pivo, pokecáš s kámošema – je to normálně jak když jdeš do hospody, v podstatě. Takže tak, no.

A před nahráváním piješ?

Před nahráváním? |Nepiju.

Zásadně?

Zásadně ne. Tam to ani nepotřebuješ.

Jo. Ani nikdo z kapely?

Ne. Todle je fakt blbá kapela... Já bych ti doporučila jiný...

Ne, to je taky dobrý zjistit. A když říkala, že skládáte, tak skládáte nějak takhle spolu?

Nene, v podstatě každá zvlášť jako normálně prostě a píše si. Píšu si, co mě napadá a tak, no.

A to pití tě nějak ovlivnilo?

Ne.

A ovlivnily tě nějak třeba i ty zkušenosti s extází? Nějakým jakoby jiným způsobem myšlení že ti to dá, nebo...

Ne, jenom já si myslím, že jsem empatická sama osobě, spíš že je s tím těžký někdy jako bojovat.

(mimo téma)

Já už jsem ty věci vlastně nebrala, když jsem hrála nebo tak. Já jsem právě měla problém, že jsem v patnácti těm věcem strašně propadala a už pak jsem byla jako normálně...

(nesrozumitelné) Takže jedu jenom na hudbu no, to je celý, že jedu jenom jako s hudbou jako zážitek. *(mimo téma)*

Tak koukám na to, ještě poslední otázka – jestli třeba nějak dřív jsi pila nějak víc a jestli tě to... (nesrozumitelné)

Hele ale jako já mám dojem, myslím si, že tohle není jako spojený s hudbou, že to je spojený s životem jako takovým. Určitě. Takže to si myslím, že není spojený jako s tou hudební stránkou.

A ten životní styl ti to ovlivnilo nějak, jakým způsobem?

Hele životní styl prostě – jako vem si, že celou dobu sedíš v káře, někde cestuješ, pak hraješ – a co doma. Když jseš zvyklej prostě jakejkoli svůj čas trávit v káře, vystoupíš z káry, sedíš v

šatně, připravuješ se na koncert a tak a najednou jseš doma – a co s tím časem? Takže já hrozně ráda cestuju (*nesrozumitelné*) a mám ráda, když máme volnej čas jako rodina, tak cestovat. Takže tak naplňuju vlastně svůj volný čas.

13. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost:

hudební nástroj, kompozice. Ocenění hudební skupiny: ano. Kategorie elektroakustická

hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Hele, tak začnem něčím... Nebo takhle, řekni mně ještě prvně: Tys skládal ze začátku...

Texty.

No jasně. A ted' to máš jak? Ted'kom skládáš co?

Texty skládá... (*anonymizace*) a já skládám společně s kytaristou muziku. Melodie zpěvů, melodie písní jsou moje, moje dílo.

Začneme něčím jako lehčím, víš co... Takže, nějaký: káva, alkohol, cigarety...

Co... co jako..., co mám hlásit?

Jak moc to užíváš?

Tak vidíš, že tady v ruce držím... (*nesrozumitelné*) Takže... Ale... paradoxně, až do svých asi 18 let jsem byl největší, zapřísáhlý bojovník proti kouření. A bohužel, cigára, to je moje neřest. To je jako... jsem kuřák.

Chtěl bys přestat, třeba?

To bych chtěl. To bych chtěl. Kafe zřídka, ale někdy si ho dám, hlavně když je dobrý jako. Takovýho toho turka domácího, to nemusím, ale když je dobrý kafe a dobrá pohoda, tak si dám. Jinak jsem spíš čajovej.

A co ten alkohol? Pivo nějaký...

No, alkohol, to je jako... (smích) to je věčný téma, to je věčný téma, jak tvojí práce, tak všech muzikantů jako bych řekl, skoro. Alkohol se nevyhýbám, mám ho v podstatě rád.

Máš nějaký ty vzory... jako... nějaký hudební, víš, se kterejma se ztotožňuješ?

Tak můj největší hudební vzor je Freddie Mercury z kapely Queen. Z těch novodobých, tak, asi, jsem měl hrozně rád Chestera Benningtona z Linkin Park. Asi... to jsou takový moje vzory... Ty Queeni, to je pro mě number one, to je srdcovka.

A přemýšlel o tom, jestli brali nějaký návykové látky někdy, nebo ses něco nějak dozvěděl?

Tak jasně že přemýšlel. Vono, to je prostě těžký, jestli... tady ta hudební branže... A to, ještě pozor! ... (*nesrozumitelné*) My jsme (*anonymizace*) tady na českém rybníčku. A co se týká Queenů a Linkin Park, tak, samozřejmě, tam ten tlak prostě na ně, musel být prostě daleko větší a jsou známý historky Freddieho Mercuryho jako..., ten sjel úplně asi jiný bomby než já jako. Co se týká mě, tak jestli se ptáš přímo jako na nějaký drogy a tak, tak já jsem tady v tom v podstatě jako uživatel takovej jako sváteční, dá se říct. Mám rád třeba, když si zahulím jointa. Abysem třeba kouřil, když jsem sám jako... (*nesrozumitelné*) ...s kamarádama... (*nesrozumitelné*), nesnáším to na veřejnosti, nemám to rád prostě, jsem zhuľenej někde prostě venku, jako před lidma, který neznám, ... (*nesrozumitelné*) ...mám takovej svůj svět..., беру to spíš jako požitkářsky, hlavně prostě se vopravdu... jenom se sejít třeba doma, v klidu, posunout se s muzikou, u toho si zahulit, ale jinak ne. To znamená: беру to svátečně. Kolikrát do roka? Maximálně třeba třikrát do roka.

Alkohol, to je takový jiný téma, to prostě mám rád. (*nesrozumitelné*) Alkohol je metla lidstva, no. Ale jako nejsem žádný jako alkoholik nebo takhle, jako nepotřebuju to k životu. Ale bohužel prostě se pohybuju v prostředí, kde pracuju ve chvílích, kdy ostatní se bavěj. A když se vostatní bavěj, znamená, že je u toho dost často alkohol. A potom, prostě, je to zároveň pěkný ventil těch emocí, kdy prostě člověk sejde z toho pódia, dá si prostě paňáka, dá si pivo,

a vypustí tu páru; adrenalin, kterej měl předtím, se promění v ty endorfiny. Třeba ty první chvíle, kdy sejde člověk z pódia, a dá si prostě to studený pivo a cigáro a je sám, jsou ty nejlepší chvíle, který prostě jakoby v tu chvíli zažívám. Promítám v hlavě ten koncert, kterej proběh, když je úspěšněj; v tu chvíli ať na mě nikdo nemluví, dám si cigáro, dám si pivo... Z ostatních drog eště, se asi na to budeš ptát, asi nejsem úplně zajímavěj exemplář jako, toho Tvýho výzkumu. Občas, občas si dám kokain -- velmi zřídka jako. Když je nejhůř. Hele, jednou jsem si bral dokonce chvilku před koncertem, jsem si dal takovou malou lajnu kokainu. A už to nechci jako. Protože prostě nevím jako, jestli zpívám úplně to nejlepší, v tu chvíli, co se dá. Máš jako takovej v sobě pocit, že je to ok, že to je prostě perfektní, že to je ready, a nemám tu kontrolu. Takže jsem říkal: v žádným případě už to nechci. Jako vím prostě o lidech, kteří běžně si takhle něco dají, prostě, už třeba z toho, že třeba prostě z toho, že musej překonat nějakou únavu jako a... ty seš tam vod toho, abys ty lidi prostě bavila. A někdo to prostě bez toho prostě nedává. A já prostě vím, že to nemůžu mít, protože prostě nevím, kde je realita. Takže kokain pro mě velmi zřídka, většinou na nějaký párty, a ne prostě když třeba... (*nesrozumitelné*). Z ostatních drog už jsem v podstatě nic jinýho nebral. Neměl jsem houbičky, v žádným případě pervitin, v žádným případě... (*nesrozumitelné*) vraždící drogy.

Znáš třeba krokodýl?

Tak to vůbec neznám. Když se mě zeptáš, co to je crack, tak ti neřeknu, co to je, jako.

Hele a myslíš, že tě ta tráva nějak ovlivňuje v tvorbě, v životním stylu, prostě nějak?

V tvorbě? Hele, pamatuju si soustředění... my jsme kdysi... kdysi jsme řešení písniček řešili tak, že jsme vyjeli na soustředění a tam se začalo hrát. Pokud, prostě, to mělo nějaký smysl... (*nesrozumitelné*) ...vrátili, začalo se na tom pracovat. Ale pak máš prostě chvíle, kdy prostě nepřišlo nic jako, žádný nápad. Hele, tak jsme si zahulili, a najednou... (*nesrozumitelné*) ...tři hodiny. A všichni: To je bomba, to je skvělý, super! A tak jsme to nahráli jako, jo. (Smích.) Fakt jsme si na tom ulítávali: To je pecka! A pak si to pustíš druhej den a zjistíš, že to byla úplná prostě sračka. No ale je to relax, je to prostě takový vodreagování. Vůbec to nezavrhnu jako. Je to dobrá věc. Vobčas si dát takhle prostě nějakýho páva a nechat se unášet.

14. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, hudební nástroj, texty, kompozice. Ocenění hudební skupiny: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

15. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení. (Poznámka: člen stejné hudební skupiny jako respondent rozhovoru č. 23.)

16. rozhovor

Věková kategorie: 30-50 let. Délka hudební kariéry: více než 30 let. Primární činnost: zpěv, hudební nástroj, texty, kompozice. Ocenění hudební skupiny: ano. Kategorie elektroakustická

hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Takže co třeba takové ty návykové látky, které jsou legální, nebo obvyklé? Jako je káva, cigarety, alkohol? Pijete, chlastáte, kouříte?

Kouřím svátečně.

To se dá? To je super.

Daří se mi to jako držet, že kouřím svátečně. Občas. Třeba - tak jako obecně třeba dvakrát týdně. Když hrajeme. Když nehrajeme, tak vlastně je mi to úplně jedno.

(mimo téma)

Co třeba káva?

Kafe miluju a protože mám hodně nízký tlak, ale extrémně nízký krevní tlak, tak vlastně já můžu pít kafe jako kolik chci a... a piju kafe, hodně prostě. *(mimo téma)*

A co alkohol?

Alkohol, jako co?

Pijete hodně nebo spíš svátečně?

No, svátečně - piju zdrženlivě.

A měl jste to někdy nějak jinak s tím alkoholem? Nějaký období, kdy jste fakt hodně pil?

Ale jo, tak jako prostě v těch mladejch letech jako - třeba když přišla revoluce, v roce 89, tak my jsme byli *(anonymizace dat)* a každá zkouška začínala jako láhví tvrdýho alkoholu. Takže to si myslím, že bylo jako nejhorší období mého života co se týče alkoholu a jsem šťastnej, že to mám za sebou a že to je dávno pryč, protože co se třeba - zrovna tvrdej alkohol, to je podle mě cesta do pekel. Úplně jasná. A proto tvrdej alkohol nepiju vůbec.

Takže ovlivnění tvorby - k tomu se dostáváme - alkoholem ze začátku docela velký.

(mimo téma)

Jestli ty písničky, co jste v té době dělali, tím byly ovlivněny.

Čím?

No, tím způsobem života, tím tvrdým alkoholem...

Vždycky píšete písně podle toho, v jaký jste situaci života zrovna v životě, nebo v jakým věku, jo, to je jasný. A když nám bylo sedmnáct *(anonymizace dat)* tak prostě celý to bylo jenom o pivu, jako dát si pivo, udělat kravál a balit holky a do toho jako hrát punkový písničky, to bylo prostě úplně nejvíc. No tak to byla taková jako etapa no, životní. Taková ta punková.

(mimo téma)

A ovlivnění vzory - máš nějaký vzory, nebo tak, který se ti líbí, podle kterých se stylizuješ...

Hudební vzory, jo.

(mimo téma)

No jasně, ale to se jako vyvíjí a mění jako. Než jsem založil kapelu, tak já jsem neměl přístup k žádný hudbě. Jediný co bylo, že jsme měli - v kuchyni bylo rádio. Neměl jsem gramofon, neměl jsem jako nic, prostě. Takže jediný, co jsem jako znal bylo, co jsem slyšel v rádiu. A v rádiu prostě občas pustili Queeny, občas Boney M. A Olympic a Elán. Takže já třeba jsem jako odkojenej Olympicem a Elánem. Úplně jsem to uměl nazpaměť, strašně se mi to líbilo. První píseň, kterou jsem zahrál na kytaru - kterou jsem uměl zahrát nazpaměť - byl Biely kvet od Mekyho Žbirky.

Potom na střední škole, samozřejmě skrz spolužáky jsme objevili, že existuje i jiná hudba a v tu dobu našim absolutním vzorem byl AC/DC. Já jsem celou - jako od třeba čtrnácti do dvaceti strávil jenom na AC/DC. Já jsem je úplně sežral.

To je dost!

No, je to hodně. Ale pak potom přesně: ve dvaceti, to už bylo po revoluci, jsem zjistil, že existuje vlastně jako spousta jiný hudby a měl jsem vzory jako Rolling Stones, Pink Floyd, Led Zepeliny a prostě ty klasický rockový kapely, který dodneška si myslím že jako Pink Floyd je vedle Beatles asi nejlepší kapela, co kdy byla.

No a potom – člověk se vyvíjí – potom jsem měl jiný vzory a to jsem prostě pochopil, že třeba Sting je geniální. Že Sting je prostě génius. Jestli znáte jeho první desky – tak to je... No a pak jsem objevil taneční hudbu... A teďka mám prostě takový vzory jako – strašně se mi líbí (*nesrozumitelné*), který prostě hrajou na kytary úplně jako kytarovou muziku - vlastně jakoby znovu šedesátý léta, ale s dnešním cítěním a dnešním zvukem. Takže jako ty vzory se jako takhle měněj občas, prostě jak jde život. Jeden čas jsem třeba podlel jako swingu. Když jsem šel v Praze po Národní třídě a tam byl obrovskéj bazar s deskama a s cédéčkama. A já jsem tak jako tam koukal a koukal a teď jsem tam viděl cédéčko jako Best of Frank Sinatra. Tak si říkám jako Frank Sinatra, to jméno znám jako, to znají všichni že, ale vlastně neznám žádnou jeho písničku, tak jako schválně, proč je tak slavný? Tak jsem si prostě jako za padesát korun koupil to cédéčko a úplně jsem se do toho zbláznil. Strašně se mi to prostě líbilo a objevil jsem prostě jako úplně nověj svět. Takže chvíli mým vzorem nebyl jako úplně Frank Sinatra, ale prostě swingová hudba - najednou jsem měl plný zuby elektrickéjch kytar, co jsou furt jako...

Přemýšlels někdy o tom, jestli tadytuhle lidi, který jsi vyjmenoval brali nějaký drogy nebo tak?
Nepřemýšlel a bylo mi to jedno. Vždycky mě zajímaly ty písničky a jestli prostě u toho byli střízliví nebo vožralí, to je úplně jedno. Jako samozřejmě, čet jsem jako knihy, jo, jakože jsem si přečet jako když vyšla knížka o tom, jak (*nesrozumitelné*) Rolling Stones, nebo že jsem jo, tu literaturu - a tam prostě furt psali o tom, jak prostě fetovali a jak prostě (*nesrozumitelné*) byl sedm let úplně mimo a že byl na heroinu a že si to nepamatuje vůbec... Já jsem tohle nechápal nikdy, protože jsem si říkal do (*vulgarismus*), když byli tak mimo, jak vůbec mohli něco dělat a pak hrát? To jsem jako nikdy moc nechápal. A takže jako – vždycky mě zajímaly ty písničky a ne, jestli to napsali zhulení.

A dostáváme se k tomu, co jsi (mimo téma) zkusil ty. Zajímá mě, co jsi zkusil a jestli něco z toho nějak víckrát nebo jestlis něco z toho třeba bral častěji. (mimo téma)

No tak co se týče alkoholu, tak jsem začal pivem, pak jsem zkoušel pít panáky a zjistil jsem, že to je cesta do pekla, pak jsem teda opustil pivo a dal se na bílý víno jo, a pak jsem jako – nebo dneska jsem na tom tak, že mám rád dobrý červený víno. A někdy když pivo, tak černý na chuť. Ale piva vypiju maximálně dvě, víc už prostě nemůžu... Tak to je, co se týče alkoholu.

(mimo téma)

Takže cos zkusil? Extáze?

Ne... Asi.

Pervitin?

Ale jo, ale prostě někdy v minulým století jako jsem to zkusil. Jako všichni mi vždycky říkali, že tyhleto drogy, že to hrozně člověka nakopne jako a já nevím co a když jsem to – teda v minulým tisíciletí, před rokem 2000, dávno – párkrát zkusil, tak mě to dycky jenom zazdilo. Já jsem úplně prostě jako – jakobych zmrznul – jo, prostě jako - a nebyl jsem schopnej se s nikým bavit, nic dělat, jít hrát... To neexistovalo. Jít něco prostě - ne, prostě úplně v háji, normálně jsem byl třeba hodinu dvě paralyzovanej a pak jsem jako roztál a pak už jsem to jako nikdy nechtěl vidět. Protože mě to jako prostě nikdy... Jako ty euforický stavy, o kterých všichni mluvěj nebo kvůli kterejm to asi dělaj prostě mně se prostě nikdy naštěstí nedostavilo, takže tyhleto drogy mě se prostě nikdy se nedotkly. Ale zkusil jsem je, to jo.

(mimo téma)

Kokain?

Já nevím, co to bylo tenkrát. Nějakěj bílej prášek. Jo, tak asi jako kokain nebo pervitin, já nevím.

A v tomhle tisíciletí?

To ne.

Co tráva?

To už je horší. Hehe. To je trošku horší.

Jo, takže tady jsme u nějakýho pravidelnýho užívání, to беру!

Ale málo...

To je v pořádku zcela. Kolem mě se kouří tráva jak cigarety.

To úplně ne no, ale je fakt, že prostě tráva mi pomohla napsat spoustu písniček. A často jsem o tom přemýšlel, no. A došel jsem k tomu, že vlastně úplně nejradši kouřím trávu, když jsem sám. A člověku to vlastně umožní – jak člověk vlastně jakoby odhlídne někam jo a zasekne se na jednu věc, tak ta jedna věc je pro mě nějaká písnička nebo jako hudba – takže pro mě je jako úplně největší svátek, když můžu být někde sám, kde je nějaký hudební nástroj, dát si jointa a normálně Vám napíšu písničku. Takhle to je, jo. Ale před hraním nikdy nehulim. Nikdy.

Ani před nahráváním?

A jo, tak jako ve studiu už jsem to zkusil párkrát a někdy to dopadlo a někdy to nedopadlo a vlastně nakonec když si to tak vezmu, tak to bylo vždycky úplně zbytečný. Vždycky jako to člověk udělá líp střízlivej, jo. Víme že jako pár písniček jsem jako nazpíval úplně zhlenej, když jsem je jako vymyslel zhlenej a utíkal jsem to tam hned nazpívat. „Joo je to, mám to napsaný, jedeme!“ A ještě ten den jsme tam dojeli a některý dopadli a některý vůbec. Ale to vám řeknou jako všichni muzikanti prostě, že jít zhlenej hrát, to máte pocit, že je to fantastický a možná jste úplně jedinej.

(mimo téma)

No, takže jako my si občas – občas jako dáme s klukama jointa po hraní právě jako tak, že to máme za sebou, že to dobře dopadlo a tak, ale jako před hraním nikdy, ale já jako když jsem sám, tak to prostě mám rád, protože vlastně mi to jako pomůže jakoby zapomenout... Prostě celý umění je o tom, že poskytuje lidem možnost zapomenout na čas. Když je něco hezkýho, co vidíte – sochu, obraz, film, kapelu, nebo prostě já nevím – tak vlastně v tu chvíli jakoby prostě zmizel čas. Jo, že je to tak hezký, že člověk jako zapomene – a to je vlastně proč tyhle věci jako showbyznys lidí jako dělají jo, umění – aby jako na chvíli zapomněli na ten zkurvenej čas, kterej furt tiká a tiká k té smrti. Všem, jo. Takže vlastně takhle já to chápu, že umění jako nám dává tu možnost na chvíli zapomenout na tu konečnost a na ten nezvratnej osud, že jo. A podle mě jako nikdo nechce umřít a všichni vlastně chtějí, aby jako víc nebo míň po nich něco zůstalo, nebo aby to co dělají mělo smysl., jo.

Jo. Hezky řečeno.

No a hašiš, to je vlastně marihuana, že jo. *(mimo téma)* No a po hašiši se píšou zkvěle texty. Hašiš, to je jako úplně... Jako musím říct, že vlastně jako drogy pro mě jsou hrozně inspirující. Ty, který používám – to znamená jako alkohol, kafe a marihuana. A těch písniček, který jsem napsal jako fakt doma zhlenej mezi půnoci a druhou ráno je strašně moc a nikdy jindy bych je nenapsal, protože bych na to nenašel tu správnou chvíli a ta správná chvíle, to jako není jenom o té marihuaně, ale i o tom, že vlastně už jako skončí ten den a už je jako půlnoc, magickéj moment... *(mimo téma)*

Jestli piješ – pijete jako před koncertem nebo tak. Tos říkal že jo, že střízlivej je to nejlepší...

No takhle, je nás *(anonymizace dat)* a před koncertem si otevřeme jednu láhev vína červenýho. To je povolený, nebo povolený - prostě takhle to funguje. Ale samozřejmě byly doby, přesně takhle ty devadesátý léta, kdy jsme jako kalili strašně, pak náš kapelník tehdejší *(anonymizace dat)* vyhlásil prohibici. Že před hraním se nepije – jako v autě – a nosil to dejchat – a dával nám dejchat – a kdo nadejchal, tak prostě hrál ten večer zadarmo! A byli jsme všichni tenkrát jako hrozně nasraný, ale po letech se ukázalo, že to byl tenkrát jako vynikající krok, protože jako opravdu – v ten moment, kdy se té kapele začlo dařit, tak jsme to prostě nerozpustili v chlastu, ale střízliví jsme to jako vždycky odehráli a pak jsme se jako klidně vožrali, ale ty koncerty vždycky byly střízlivý a vím, že se nám to jako podařilo.

(mimo téma)

Jako při psaní hudby vlastně mi ta marihuana pomohla. Ale při psaní textů jako moc ne, jo.
Jakto?

No, to je těžký. Jako někdy jo, ale většinou – nebo takhle, já si všechno píšu na papír, jo – že přesně mám rád si to rukou psát na papír, a pak to škrtat, vyhazovat, vystříhávat a slepovat jako jinak jo, prostě... Ale prostě - stejně ty texty nakonec finalizuju, nebo dokončím, nebo vlastně tu korunu udělám tomu až další den, když jsem střízlivej. Jakože bych měl jako zhulenej nějaký prostě geniální nápad – nikdy, jako. Člověk jako se tak odprostí od toho světa a tak si jako tak hází na papír prostě jako spousty jako věcí – ale potom je důležitý z toho umět vybrat ty dobrý věci, že jo. A to už dělám vždycky za střízliva.

17. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 30 let. Primární činnost: hra na hudební nástroj. Ocenění hudební skupiny: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení. (Poznámka: člen stejné hudební skupiny jako respondent rozhovoru č. 11.)

První – piješ, kouříš, kávu, alkohol?

Nepiju, nekouřím...

(mimo téma)

Jaks to říkala. Nekouřím, piju kafe, piju alkohol.

Pravidelně?

Pravidelně.

Jak třeba?

Jednou za tejdén.

A kávu -

Ne, kávu denně.

Dobrá, fajn!

Ty budeš spíš v nějakým potravinářským průmyslu, ne?

Nee, to je takový úvodní, to jsou taky návykové látky, víš co. A co někdy dřív? Takys pil -

Někdy dřív jsem taky pil kafe, alkohol...

Bylo toho nějak víc někdy?

Nee.

(někdo vstoupí a zase odejde - mimo téma)

Takže, kde jsme to skončili, u té kávy, jo.

Jojo. Jestlis někdy v minulosti víc chlastal nebo tak.

Ne.

Dobrá. A – mělš nějaký vzory hudební, podle kterých ses nějak stylizoval, nebo...

Měl, no.

A – myslíš si – nebo přemýšlelš o tom, jestli tihle lidi nějak někdy brali drogy a tak?

Lidi – ty vzory nebo tyhle lidi? *(myšleno před chvílí odchozí)*

No, ty vzory.

Eh – ani jsem o tom nepřemýšlel, páč to je jejich věc...

Jo, to je pravda, no. Takže vůbec jako nějak ne?

No tak věděl jsem, že některý lidi víc pijou, některý lidi berou víc drogy, ale bylo mi to šumafuk.

Bylo ti to jedno. Tak jo.

Nijak se mě to nedotýkalo vůbec.

A teď potřebuju – ale je to fakt anonymní (mimo téma)... Takjo. Tak, fakt je to anonymní, řekni jestlis někdy zkoušel nějaký návykové látky, drogy, nějaký...

No jasně!

Tak co třeba?

No, prášky, toluen, a – to je všechno, vlastně, no.

Toluen? Jaký to je?

To je dobrý, čucháš a pak se ti motá hlava.

Hustý.

Pak máš halušky. Jako halucinace.

Joo – fakt?

Joo, protože tam je aceton a já nevím co tam je za složení.

No a prášky jakože který?

No, trifenidil, algenal – to už je strašně dlouho víš, to jsem byl v pubertě, takže si to nepamatuju už.

Jo. A myslíš, že tě to nějak ovlivnilo v tvorbě?

Ne naštěstí ne, protože v té době jsem ještě naštěstí v kapele nehrál. Bylo to v pubertě v době studií, když jsem se nudil.

A do budoucna, nějaký pohled na svět -

Ne, nezměnilo... Naštěstí jsem ničemu nepropad, takže mě to nijak nezměnilo a neznamenal to vůbec nic.

A od té doby už nic?

Ne, ne, ne...

A co třeba marihuana?

Ale jo, tak tráva, to není droga, že jo.

Uhm, to je pravda, to se nedá brát -

No, to je jako pivo. To je -

A to nějak pravidelně ted'ka?

Ne, vůbec, u nás to nefrčí, takže to jenom když se někdy někde s někým náhodou potkám, tak že si dám práska. A to je tak všechno. Já si radši dám víno. Protože jsem vinař.

(mimo téma)

Hele a před koncertem nebo tak – dáváš si něco?

Většinou ne...

Nějaký pivo s klukama, panáka před koncertem...

Vinej střik.

A ostatní taky tak?

Ne, ostatní pijou pivo a sodovku.

Jo, ha. A pravidelně prostě před koncertem, jakože takhle -

Tak pravidelně úplně ne, ale když to máme k dispozici, tak jo.

Jasný. A co nahrávání -

Co, nahrávání.

Dáváte si přitom pivo třeba...

Ne. No tak pivo je na žízeň, že jo, to není jako...

No jasný, no.

Samozřejmě si nedáme deset piv, to bysme pak nenahráli nic, že jo. Ale pivaři – já třeba nejsem pivař, ale pivaři pijou pivo si myslím úplně normálně k večeri nebo k obědnebo tak.

No a když se nahrává, tak se nepije, to se prostě nahrává, to je práce, to se pracuje.

No to je pravda, to by člověk měl být střízlivej, říkáš...

No, tak jako aby zvládal techniku svého nástroje že jo a my hrajem docela obtížný věci, takže aby jako aby to bylo to... No a chlast patří možná tak jako po koncertě, ale určitě ne ve studiu.

Studio je drahý a každá chyba je drahá.

To je fakt. A ještě jednu věc – nějaký vyjmenovávání věcí, který jsi zkusil. Zkoušels někdy kokain?

Ne. Bohužel ne, chtěl bych to vyzkoušet, ale nějak se to ke mně nedoneslo. My jsme kapela víc jako vo pivu než vo drogách. Ale jako při našem rytmu životním a ježdění – teď jedem zase čtyřista kilometrů někam jinam – tak by někdy možná stálo za to na ten kokain přejít, no. Bylo by to lepší. No bylo by to lepší.

(mimo téma – vstup cizího člověka)

Nekuř v našem autě! Drogy do auta ne a cigáro je co? To je droga!

Někdo: Ale nech toho! Sám jsi hulil čtyřicet let!

To je droga!

Někdo: A teď budeš moralizovat!

My si přejdem na kokain kdy budeme chtít!)

(mimo téma)

Tak hele, přemýšlím jestli ještě něco - jestlis zkusil – extázi...

Ne.

Houby...

Ne.

Takže tadytyhle léky

Hele my jsme taková čistá skupina.

18. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv.

Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Vidim, že kouříte...

To je jedna z návykovejch, ano.

(mimo téma)

A co alkohol? Jak moc pijete?

No tak, používám víno. To piju ředěné, zvlášť pak na koncertech. A když je dobré, tak ho piju neředěné hele, když, jo. Když jsem na koncertech, tak ho piju ředěné.

Jo. A pila jste někdy v životě nějak víc, třeba i tvrdej?

Tvrdej mi moc neříká. Jako vobčas jako si něco dám, i když...

Jo. A káva? Denně, nebo tak?

Jo káva denně, určitě.

Hezký. No – další otázka: hudební vzory. (anonymizace)

No, ono ty vzory, to je prostě strašně složitý, že jo. *(nesrozumitelné)* Edith Piaf, Martu Kubišovou, prostě – říkám. Zuzanku Navarovou, nějak jako – nevím, jestli to jsou úplně vzory, ale prostě to byly ženské, který tehdy byly, že jo. Já nevím. *(nesrozumitelné)*

Jo. A – myslíte, že braly nějaký návykový látky nebo tak?

Tak po tom jsem nikdy nepátrala, musím říct, jo. Víím, že *(anonymizace)* kouří a pije jo, doted', což mnozí z nás, ale fakt jsem po tom jako nějak...

Nikdy jste o tom nepřemýšlela moc.

Asi proto, že mě jako žádný návykový – jiný, než cigarety a alkohol, takový ty běžný – vlastně neoslovily, vždycky mně to přišlo jako protivník, že to je něco, co tě zbaví jakoby svéprávnosti na tu chvíli. Že jseš jakoby – neříkám, že jsem nic nevyzkoušela – vyzkoušela, ale vlastně mě to nebaví. Nebaví mě to, že nad sebou nemáš kontrolu, to je strašně jako pro mě – že se naučíš prostě ovládat alkohol, naučíš se ovládat - cigarety jsou něco jinýho jo, tam vlastně nemáš žádný jako stavy jako jiný v podstatě, jenom tě to ničí, jako zevnitř, pomalu a jistě, ale prostě – takový ty věci co jsem zkusila, vyjma alkoholu, tak všechno – ty věci, který jsem vyzkoušela byly pro mě nepřehledný, protože jsem nevěděla, co to – neovládala jsem

úplně svoje tělo tak, jak bych chtěla a – pro mě to nebyla cesta.

(mimo téma)

Zkusila jste tvrdší látky, jako...

Ne.

Ne?

Zkusila jsem marihuanu, to mně vadilo hrozně, protože normální cigarety vysoušej hlasivky a marihuana vo to víc. Tak to mi vadilo hrozně – jakože – a hlavně mi to neposkytovalo asi to potěšení, který z toho někdo prostě má.

Nepůsobilo to? Takže jste to zkusila víckrát?

Víckrát, jo, víckrát, ale jako nijak mě to neoslovovalo, musím říct.

(mimo téma)

A pak jsem zkoušela extázi, to mě strašně jako musím říct obtěžovalo, hm, protože se mi rozostřil svět, pak se mi takhle jako zúžil, a člověk přestal vnímat čas, *(nesrozumitelné)* a tím vlastně to bylo poslední moje experimentování s drogami a pak už jsem nikdy nic prostě...

A když Vám to někdo potom nabízel, tak to jste jednoznačně odmítala...

No jasně, jednoznačně odmítala.

Takže to jste vlastně měla naposledy.

No. Jedinkrát a naposledy.

A myslíte, že Vás to nějak ovlivnilo, tadyta zkušenost...

Jestli mě to ovlivnilo, tak jediné pozitivně, jako ve smyslu, že tohle není cesta pro mě.

19. rozhovor

věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Ocenění: ano. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Tak - alkohol, káva, cigá, piješ, kouříš, chlastáš...

Tak cigá piju, ale nekouřím, alkohol piju a kávu taky.

A hodně? Málo? Přiměřeně?

Tak akorát.

Tak akorát? Jako normální člověk – káva ráno, cígo...

Nevim, kdo je to normální člověk. Nevim, kdo je to normální člověk, tomuhle pojmu se vyhejbám. Protože každé normální mně připadá podezřelý.

No – a kouříš teda?

Kouřím, no.

A alkohol piješ prostě -

To už jsme probrali, jdeme dál.

Dobře. Ovlivnění vzory. Máš nějaký vzory, někoho, kdo se ti líbí, do koho se stylizuješ, s kým se ztotožňuješ?

No, řekl bych že spíš když jsem byl mladší, když mi bylo patnáct, šestnáct nebo tak, tak tam tahle věc hrála nějakou roli a líbil se mi třeba Voskovec a Werich, Jiří Suchý a Jiří Šlitr, Beatles se mi líbili, Rolling Stones jako a vlastně tehdy v té době, když jsem byl takové to to, tak to něco znamenalo – to jsem si říkal, to bych rád něco podobného dělal.

Jo, a teďkom už ne. No a myslíš, že – nebo přemýšlels někdy o tom, jestli ty tvoje vzory tehdy braly nějaký návykové látky nebo tak?

O tom jsem nikdy moc nepřemýšlel, protože to bylo jasné – třeba Beatles je brali, Rolling Stones je taky brali, Voskovec s Werichem, ti prostě užívali alkohol a Suchý se Šlitem taky – teda, pravděpodobně.

A jak k tomu přistupuješ? Schvaluješ to, neschvaluješ to?

Já tady nejsem od toho, abych to schvaloval nebo neschvaloval, jako. Já jsem tady od toho, abych si to užil ve chvíli, kdy si to potřebuju užít. Podívej, Shakespeare říká v jedné ze svých her, že každý lék může být jedem a každý jed může být lékem. Záleží na tom, kdy, kdo, komu a proč ho podává.

No jo, to je fakt. No a teď nemáš žádný vzory nebo tak?

Řek bych, že asi ne. Nemám potřebu mít nějaký vzor. Ale je spousta jakoby lidí, který uznávám kvůli jejich práci a inspirují mě, ale nemám potřebu jakoby se – jako – jak bych to řek – kopírovat nebo jako někam jakoby – myslím si, že by bylo fajn, kdyby se mi podařilo usilovat o to, abych byl originální a svůj.

Rozumím. A nějaká inspirace nebo tak?

Otázka zní přesně jak?

Ovlivnění vzory. Jestli máš nějaký vzory, kteří tě ovlivnili v rámci užívání návykových látek. V rámci užívání návykových látek ne.

(mimo téma)

Co jsi vyzkoušel? Jakože za návykové látky. Za tvrdší drogy nebo tak.

No tak samozřejmě rákosí, kopřivu, pomněnky, blatouch, vlaštovičník, ředkvičky a k tomu trochu toho přírodního hnojiva.

Jo. (mimo téma) Nebo – jak to máš s trávou?

Trávu jsem kouřil hodně při (anonymizace dat) a vlastně mě hodně zajímalo, co to jako dělá a myslím si, že ten důvod nebyl ani jako z potřeby, ale já jsem fakt chtěl vědět, co (anonymizace dat). Takže tak.

Dobře. A ovlivnili tě to nějak do budoucna v té tvorbě? (anonymizace dat) Ovlivnilo tě to nějak do budoucna v přístupu k životu? V tvorbě?

Jako myslíš ty drogy? Ta tráva?

Jo, to cos zkusil. Obecně.

No tak – myslím si, že na tom závislejší jako nejsem, že to neužívám nějak jako – že v podstatě bych řekl, že mi to ve způsobu mého života spíš překáží než to, já jako to nepotřebuju jako, jo...

(mimo téma)

Který jsi přesně drogy zkoušel – extáze, ano nebo ne?

Extázi jsem pravděpodobně nikdy neměl, ale možný je, že jo, já vlastně nevím, jak se ty drogy jmenujou...

A cos měl?

Vždyť jsem ti to říkal. Blatouch, ředkvičky, vlaštovičník, ředkvičky, kopřivu...

No to já znám, tadyty názvy. Co třeba pervitin?

Pervitin jsem v životě neměl. Teda aspoň si to myslím, teda jako.

Kokain?

Kokain? Jo joo, kokain – ten – si vzpomínám, že jsem zkusil, no.

(mimo téma) (vstup ostatních)

Hele nejsilnější drogou, kterou jsem měl, je život, no, prostě.

Jo, jasný.

A lásku.

Achjo, když je teď tady tolik lidí, tak nemůžu dělat otázky o tom, co přesně jsi zkusil.

To nemůžu dělat ani kdybychom tady byli sami dva. Protože moje paměť je tak zničená jako drogama, že ti to ani nemůžu říct.

Vzpomeň si ještě na něco, nebo...

Nesmíš věřit tomu, co ti říkám jako jo, protože... Já jsem novinářům řek jako už takových nesmyslů, že si to ani nepamatuju, jo.

(mimo téma)

Život užívám pravidelně... Já nevím, chceš mi něco nabídnout?

(mimo téma)

Takže ovlivnilo tě to nějak v tvorbě, myslíš?

Hele, já myslím, že úplně všechno tě ovlivní, jako. Ale já se vrátím k tomu Shakespearovi, jo: každé jed může být jedem a každé lék může být jedem, jo. Záleží na tom, kdo, kdy...

Jak říkáš.

(anonymizace dat)

A tobě konkrétně, co říkáš, dalo ti to nějak – změnilo pohled na svět nebo něco...

Ne, já myslím, že ne. Jako myslím, že mě to jako nezměnilo nějak podstatně jako – ale tak já si taky ani nemyslím, že bych něco bral někdy – jakože nějak jako intenzivně. Já nejsem prostě člověk kterýho hledáš, jo.

20. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, texty a kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Takže začnem něčím jednodušším. Alkohol, cigarety, káva – jak na tom jste? Jestli pijete nějak moc?

Tak, chlastám hodně *(mimo téma)* – chlastám hodně, ale už zdaleka ne tolik co dřív, to znamená *(anonymizace dat)* piju šampaňský a piju tak jednou do tejdne – a to tak, že si dám tři lahve třeba. Ale celý život jsem chlastal. A docela dost, bych řekl. Dřív daleko víc než teď... Ale furt chlastám. Tak. Cigára – hulim jenom když chlastám anebo když jsem na koncertech, takže určitě to není tak, že bych třeba ráno vstal – vůbec si nedám, vlastně když nechlastám, tak vůbec nehulím. A kafe, kafe si dám jednou za den. A nejsem na to nějak jako ulítlej a dávám si takový to rozpustný.

Takže jako ten alkohol, to dřív bylo víc?

Hodně, že jsem vypil třeba – litr kořalky jsem si večer.

Koukám tady právě: polovina devadesátých let...

Jo, to jsem si hodně užil.

A druhá otázka, to se týká toho, jestli máš nějaký umělce, který tě ovlivnil, který jsou prostě těmi vzory hudebními.

Ne. Spoustu lidí mám rád, ale nikdy jsem nechtěl být jako někdo. Jo – ve spoustě věcí mám hodně lidí rád, ale – jako rozhodně ne vědomě.

Jo. A třetí otázka – znova upozorňuju, že je to anonymní, že to nebudu nikde zveřejňovat - Chceš se zeptat na drogy?

Jo...

Tak to tě zklamu. To tě zklamu, protože já jsem si párkrát v životě dal brko. To si dám občas i teď. Ale strašně málo – mně to hlavně nic – jako nic dobrého mi to nikdy nedělalo, takže...

Vlastně jako vůbec žádný tadyty drogy jako ten koks nebo něco – nikdy jsem to nezkusil a doufám, že nezkusím, protože já jsem chytlavej a spousta lidí, který už byli rozumní a dospělí a chytli se toho, tak docela to s nima zacvičilo. *(mimo téma)* Takže drogy ne. Jak říká *(anonymizace dat)* chceš-li být v kolektivu oblíben, drogy stranou! Mě to nějak minulo, dřív to nebylo tak snadno dostupný a teď vlastně jako nějak – a tak jsem začal chlastat a prostě ten chlast mi úplně – a hlavně já jako vim, co ten chlast dělá víš, že už to jako vim. Ale párkrát *(anonymizace dat)* mi dal třeba nějaké skunk a to jsem byl úplně – tak to ne, to nic.

A zkoušels někdy nějak něco prostě třeba – extázi?

Ne...

Ne, ani jednu, ani prostě nějakou...

Ne, to opravdu ne, to já bych ti jako... Ani nemám už chuť jako, opravdu nemám. Já jsem

docela spokojený člověk a mám nějaký limity, takže vím, že už třeba jsem na vrcholu toho, co jsem jako mohl dosáhnout a nic už vlastně nic moc nechci v tomhle věku, víš. Takže nemám důvod vlastně a já docela medituju a dělám jógu a zabývám se různěma těma takovejma věcmi, který tě vlastně můžou nakopnout i bez toho. Takže já třeba ani nemám rád tu cestu přes tu ayahuascu nebo jak oni tomu říkají, protože si myslím, že se to nehodí – já nevím, jestli nějaký lidi znáš, co čtou nějaký a ty drogy s nima docela zacvičily. Víš co je to – že prostě jedeš do Jižní Ameriky a buď se dostaneš do nějakýho transu tím, že prostě medituješ nebo prostě pracuješ nebo nějak nebo ti šamani to dělají tak, že do tebe nalejou nějakou šťávu a prostě jako ty uletíš. Jo, jako. Ale to třeba dost lidí – oni s tím teďkom docela na tom vydělávají prachy tadyti indiáni a znám pár lidí, který se z toho fakt zbláznili.

(mimo téma)

Takže mě baví ta meditace a dostat se tam jinudy.

(mimo téma)

A nějaký léky na předpis?

Hehehe, ne.

Ne. Dobrý.

Fakt ne.

(mimo téma)

Jo, ještě jsem chtěla zeptat se tě, jestli tě nějak ovlivnil ten alkohol v tvorbě obecně jako.

Hele, abych řekl pravdu, tak já píšu ty texty jenom když jsem vožralej.

To je dobrý, ještěže jsem se tě ještě přišla zeptat.

Já totiž většinou píšu texty jenom když už není zbylí a hrozně dlouho se jako k tomu odhodlávám, než něco napíšu a většinou to je tak, že si dám flašku a pak napíšu text. Už dlouho jsem nenapsal žádný text střízlivej. Jako fakt, jo.

To je dobrý vědět. A jak tě to ovlivňuje – že jako ty myšlenky víc proudí, nebo...

No tak zaprvý se konečně dostanu k tomu, že se na to soustředím vůbec a zadruhé – nemyslím si, že bych byl nějaký kreativnější, ale prostě se dostanu do takový nálady, do pohody a pak to jako... a věřím těm kecům, že ty drogy tomu – protože já jsem hrál v muzikálech dlouho a třeba (*anonymizace dat*) se hrál čtyři roky tenkrát a tam byla groupačka, groupačka jsem byl já a to je třeba osm lidí, který tam tancují, ty sbory – jako je sbor v opeře, no. A to byli hrozně talentovaní lidi a všichni teda hulili a člověče nikomu z nich se, přestože byli daleko talentovanější než já a měli prostě hrozně našlápnutý – tak všichni šli do prdele a nikdo nic nedokázal, defacto. Já pozoroval za ty čtyři roky jejich hulení, že prostě – že už fakt najednou přestanou bejt spolehliví, jo, a najednou na tom jevišti se na ně nemůžeš spolehnout – já si nemyslím, že to je jako – aspoň teda co já jsem pozoroval.

Jo, takže jediný co uznáváš, je alkohol.

Hehe, já bych ho třeba neuznával radši – jako já jsem s tímhle nějak smířenej. A umím se s tím nějakým způsobem zžít, třeba umím si s těma lidma nějak povídat, ale ... A fakt si nemyslím, že třeba tráva je takovej jako inspirativní – já mám pocit, že oni se za to schovávají.

Jo, jasně ... A co se týče nějakýho nahrávání a koncertů, tak před koncertem a během koncertu...

Ne, určitě. Nahrávání vůbec, to jsem zažil jednou s (*anonymizace dat*), že jsme jeli na dva nahrávat někam do studia a bydleli jsme tam a jakože to bude skvělý, tak jsme se zlejšvali a pak jsme zpívali a normálně jsme nazpívali písničky a pak se to muselo dělat znova. Takže u mě to jako nefunguje a zažil jsem období, kdy jsem hrával - já jsem původně jako basista a kytarista a hrál jsem dva roky s kapelou, která hrála plesy a všechno možný, tak tam jsme chlastali jako. A druhý období, kdy jsme chlastali – já si to ani neužiju. Já si dám sklenici a mě už to nebaví. Prostě já si to užiju jenom jako střízlivej.

Jak to máte v tý skupině? Hudbu píšete jak?

No, texty – skoro všechno píšou můj kamarádi. Z té kapely já píšu nějaký texty a jinak kluci

skoro nic. Ale já naštěstí, protože se znám se spoustou lidí – třeba (*anonymizace dat*) píše nějaký texty (*anonymizace dat*) – tak já si to radši nechám napsat od jinejch.

21. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 10 let. Primární činnost: zpěv, hudební nástroj, texty, kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Takže zaprvý, takový ty obvyklý věci jako káva, alkohol, cigarety – jestli kouříš?

Jo, kouřím a jsem piják kávy. Mám rád kafe prostě, hodně ho piju v různých podobách.

Opravdu jo, to je fakt hodně výrazný nápoj.

A alkohol koukám – víno nějaký?

Alkohol naopak – mám hodně rád víno, přestal jsem pít pivo, před asi deseti lety. No, možná míň. Rozhodně piju víno.

A proč to pivo, to by mě zajímalo?

No, to se tam možná bude hodit. Vůbec to není, protože by mi nechutnalo, ale je to proto, že mám u piva pocit takový (*mimo téma*) – jo, mám u piva pocit, že těžknu a že mi to - se stávám takovým podivným dutohlavem, no prostě - a přitom to tak není, moji kamarádi pijou pivo a mám pocit, že mi s pivem jako ten svět nějak jako... Jak to říct, počkej, já ještě budu přemýšlet. No prostě: z vína mám pocit, že žiju a z piva mám pocit, že se zahrabávám do nějakýho - někam k nějakému ucumlanému sudu někde v rohu zahrady. Fakt jako ne, no. Ale přitom jako proti pivu jako nápoji nic nemám, můžou být fakt výborný, a v létě kór, ale je to takový rozhodnutí.

(mimo téma)

Tak dobrý. A dřív jsi nějak víc pil nebo tak?

Jo, musím říct, že jo, že piju míň, jako piju jako poměrně výrazně to víno, ale jakože se neopíjím nijak už. I když teďka (*anonymizace dat*) měl svatbu, tak jsme byli všichni rozjetí pěkně. Ale jakože třeba devadesátý leta jsem fakt jako dost chlastal no. Možná i přes ten rok 2000 jako.

Dobrý! No a máš jako nějaký hudební vzory, jakože který tě ovlivnily, který tě inspirovaly a tak?

To asi jo. A ty se ptáš jaký, teda.

No, ale stačí jenom stručně. Já se hlavně totiž potřebuju zeptat...

Hodně znám posledních pár let (*nesrozumitelné*) jako personu, kterej mě baví, zajímá, jsem jím fascinovanej, tou pracovitostí, a Gorillaz, (*nesrozumitelné*) zpátky objevuju, protože jsem je neznal, jeho sólový desky, tak to je jeden z mnoha. Pak ti můžu říct prostě že jsem vždycky měl rád (*nesrozumitelné*), hodně Beatles, ale to není nic originálního, ale bude to tam, prostě, takže člověk se toho chytne a jednou za čas se vrhne na něco i ze sólovejch desek těch lidí a – a pak jsou tady takový prostě celoživotní (*nesrozumitelné*), který vždycky budu mít rád, a to jsou rockový a hlukový kapely jako (*nesrozumitelné*) a Pavement a tady ty lidi z té scény a pak taky jsou tady jiní lidi z úplně jiných vesmírů a světů a já nevím, před dvěma třeba rokama jsem se definitivně zbláznil a začal jsem si hrát soul a RnB a... Včera jsem si pouštěl (*nesrozumitelné*) a pouštěl jsem si dvě hodiny Weekenda a ten vypadá jak (*anonymizace dat*). A pak ještě jsem chtěl říct – ještě tady je úplně jiná hudba, dřív mě bavila česká hudba a v poslední době tam toho moc nenacházím co - kromě mejch starejch lásek, což jsou Psí vojáci, The Prisoners a tadyty věci, tak já prostě já bych moh najít asi třeba vždycky záblesky v části té tvorby, který mě oslověj, mám rád něco od (*nesrozumitelné*), mám rád něco od Květů, ale není tady pro mě nic podobně silného, jako bývali pro mě The Prisoners nebo Psí vojáci nebo kdysi, fakt před dvaceti pěti lety...

(mimo téma)

No to se právě musím zeptat ohledně těch vzorů: myslíš, nebo přemýšlels někdy nad tím, jestli brali něco nebo jestli zkoušeli nějaký návykový látky...

Návykový? Jakože drogy? No jasně, že jsem zkoušel drogy, ale nenavyk jsem si na ně, jo. Teďkom v průběhu těch roků, co třeba hraju v kapele tak jsem vyzkoušel toho spoustu jako - kromě perníku, k tomu mám odpor, tak to víš že jo, jako i že mi i - ale vždycky - vždycky - líbila se mi klasická tráva a hašiš jako, ale nikdy jsem to nehulil nějak jako pravidelně, vždycky jsem se někde přimotal a dal jsem si a když toho kdysi bylo víc, teď už skoro vůbec jako.

Jakože kdysi - po devadesátých?

Jo, v devadesátých, no. Zkrátka, když - to se kouřilo hodně prostě, no. A nějaký trip občas, a takový věci rozhodně jo. Já vlastně proti tomu vůbec nic nemám.

Jo. A to se tě potřebuju zeptat - jakože co přesně víš, co jsi zkoušel nebo tak, a jestli něco z toho jsi spíš jakoby zkoušel víckrát nebo jestli jsi to jenom zkusil a konec.

Aha takže takhle, jo? Marihuanu a hašiš vícrát, samozřejmě. Jo. Tripa jsem měl párkrát v životě, fakt mockrát ne. Párkrát. Já vlastně ani nevím pořádně, jaký je rozdíl mezi tripem a koulí a tadytěma věcmi. Tady tou chemií. To jsem prostě měl párkrát, třikrát, pětkrát, víckrát ne.

To je fajn - kokain?

Kokain taky tak nějak.

Houby nějaký?

Houby jsem neměl, člověče.

Nějaký léky na předpis, nějaký sedativa?

To už vůbec ne. Hele, to už vůbec.

Jo. Přemýšlím, co ještě existuje - pervitin jsi říkal že ne, a...

Heroin jsem jednou kouřil. A k tomu jsem se nějak přimotal, a tak jsem to ochutnal.

Jo. Ještě existuje amfetamin, ketamin? Amfetamin jakože speed?

Vůbec ne, žádný speed, nic takovýho.

Jo. A to je asi všechno, co mě napadá, kromě ještě nějakých DMT a Ayahuascy a...

Kromě nějakých těch ředidel.

No. A MDMA, taky?

Ne.

Oukej, tak jo, super. A z těch vzorů co jsi říkal - z těch lidí, co tě inspirují, líbí se ti - jestli tě někdy napadlo, jestli oni brali a jak k tomu přistupuješ?

Napadlo mě a vlastně nejenom tuším, ale - no, to je jasný, že brali a myslím, že... Jak k tomu přistupuju, že brali něco někdy? Respektuju jejich život, já - bych fakt nechtěl... Co si o tom myslím... Nemám k tomu vlastně ani moc pořádně co říct, jako. Myslím že všichni, který ve svém životě v hudbě uctívám a co mám rád nebo miluju, tak s těma drogama přišli do styku a protože to ani nejde jinak asi v tomhle prostředí, ale nikdy mi nepřišlo, že by to ublížilo mému vztahu k nim nebo - jim to třeba některým mohlo ublížit no, jako... Jasně, že mám rád Sida Barretta, nevím, to téma je takový široký, jako. Spoustu lidí, který - jejichž hudbu mám rád tak drogy zabili taky, no. Kurta Cobaina ale nezabily drogy, že jo, třeba... To bylo něco úplně jinýho, vnitřní nejistota, v konfrontaci s tím světem, kterej umí být pěkně hnusnej... Necítím se na to, abych teď (nesrozumitelné) jako říkal něco říkal tady o tom, no.

(mimo téma)

Ovlivnilo tě nějak, jakože to cos zkoušel a tak, co se týče hudební tvorby? Jestli na psaní, nebo tak...

Myslím že né.

Myšlenky třeba jestli ti to dalo, nebo nějaký jinej přístup...

Myslím že né. To, jak jsem říkal, toho nebylo tolik, abych mohl říct, že mě to někam - se

dostalo k tomu, co dělám - k hudbě třeba. Spíš mě to prostě – naopak – ale tak jo, nepřímo jo, protože jsem se dostal k lidem, tím pádem jsem si povídal, tou uvolněností nebo něčím s lidma a zjistil jsem, kolik je skvělejších lidí, který bys mohla jako prvoplánově šmahem odsoudit nebo si říct, blbost. No, prostě to je takovej možná trochu propojovací prvek mezi lidma, který jsou v různých bublinách, různých společenstvích, societách a ty drogy je můžou klidně k sobě jako dostat. A fakt to nemusí - si jako někde prostě píchat drogy a můžou si skrz pití kafe a kouření hašiše u toho skvěle pokecat se člověkem, se kterým by sis normálně nepokecal. Že se uvolníš, najednou - a to jsem zažil v tom Holandsku (*mimo téma*). A tam jsem prostě mluvil se skvělejma lidma, jenom protože jsem prostě si s nima dal něco takovýho. Takže tak, tady tím způsobem. Ale jinak...

Ani jakoby při skládání textů, hudby...

Nenene.

A při nahrávání? A jakože alkohol – fakt jako víno?

Při nahrávání víno. A neopíjet se u nahrávání! Při koncertu piju, ale tak jako abych nezapomněl texty, takže takovým jako decentním způsobem. Ale rád - před koncertem si dám trošku vína a při koncertě pak to jako úplně pustím, no. Ale nepřeháním to.

22. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 30 let. Primární činnost: zpěv, texty, kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

No tak chci se tě zepat na začátek: nějaký ty běžný návykový látky jako káva, alkohol, nikotin...

No tak z těch běžně dostupnejch, to jsem všechno zkoušel a v různých stádiích života jsem to používal. Alkohol dost dlouho, třeba jako tak - aktivně od sedmnácti do nedávna, třeba jako tak půl roku zpátky, já mám teď období, že nepiju nic vůbec. Kafe jsem pil taky hodně dlouho docela, to bylo pozdějc, od pětadvaceti bych řek, tak nějak třeba. Před půl rokem shodou okolností jsem taky z nějakýho důvodu - se mi dělaly afly a čínská medicína mi poradila, že by to mohlo bejt přehříváním z toho kafe. Tak jsem zkusil nepít kafe a zjistil jsem, že to nevadí, nahradil jsem to čajem, takže piju zelený čaj, to je takový - ale jako je to dobrý, je to lepší. (*mimo téma*) No a potom jako nikotin jsem kouřil taky jako blázen a teď jsem přestal v roce 2010. Takže osm let zpátky už nekouřím vůbec.

No a alkohol taky nic, heh.

No, vždyť jsem říkal. Alkohol teďka tak půl roku - před půl rokem jsem skončil a jako to byl asi návyk takovej největší. Nebo nejvíc jako problematickej, protože to bylo jako nejvíc společenský jako, že člověk byl ve výpadku nebo ležel někde, rozbil auto a podobně. Tam ty ostatní drogy ty věci nedělali žejo, samozřejmě. Jako káva a nikotin.

Máš nějaký oblíbený umělce, který jsou tvýma hudebníma vzorama prostě – nebo bývali třeba? Prostě lidi, podle kterých ses stylizoval?

To určitě mám, no. Že bych se stylizoval to ne, ale jako líbilo se mi třeba jednak jak vypadaj, co dokázali a právě – možná to bylo tím, jak jsme skupina požívající alkohol, tak se mi líbilo, že to dokážou navzdory tomu, že kalej prostě jakoby. A vůbec jako – (*nesrozumitelné*) se dokážou zlikvidovat a to je třeba Keith Richards z Rolling Stones a celý Rolling Stones jsou taková fenomenální, že ještě žijou.

(mimo téma)

Chceš ještě něco říct o těch vzorech?

Já nevím jak bych to to, to nejsou vzory úplný, to jsou jako sympatický hudebníci, a těch je víc.

A inspirujou tě...

Jako inspirovali mě v nějaký době, teďkom už je to zase jinak, že jo. Hlavně já myslím, že ta inspirace, to už jako vodejde, když je člověku padesát, tak už ho nikdo jako moc neinspiruje. Protože už je hotovej ten člověk, už funguje sám. Jo, to jako – ten start je důležitý. Pak už je to takový spíš...

Že dál jedeš...

No, jako to už není jako tohlencto, nevím jako, možná to někdo má, já si myslím že ne, nebo my celý (*anonymizace dat*) jsme našli nějaký směr, v kterým se sami rozvíjíme a uzpůsobujeme, ale neděláme žádný (*nesrozumitelné*), který – a není to tak, že bysme se do něčeho zfamfrněli a začali jako „a teď budeme takovýhle...“ - to by bylo jako – takhle by mohli působit nový vzoři, takže ti staří vzoři jako tak už se stali takový jako vzpomínkoví a (*nesrozumitelné*) jako takový „jo, tenkrát, to jsme...“... To já – jo, to mě inspirovali velmi, velmi. Třeba Pražskej výběr, to bylo úplný zjevení. To nás úplně dohnalo, tyhle ty kapely, a pak Visací zámek – my jsme taky se do toho opřeli, Pražskej výběr byl trochu složitější, že byli moc dobrý hudebníci a to my jsme nedokázali moc napodobovat jo, v tý zkušebně. Ale Sex Pistols třeba... To jsou startéři, úplný (*nesrozumitelné*).

Takže říkáš... Myslíš jako, že někteří z nich užívali návykové látky? Brali nějaký drogy?

Určitě, určitě. Většinou. Já myslím, že celá tahlencta branže je tím hodně – hodně prolezlá, to znamená hlavně rokenrol, rocková muzika, punkrock, to je všechno jedna parta a myslím, že my jsme ještě takový jako proti těm světovým jsme jakoby měkký, protože tady se maximálně hulilo, u nás v kapele. A i některý naši soupeřníci český, experimentátoři i jako v takzvaných tvrdějších drogách a houbama počínaje tak jako takovejma těma psychotropníma - už víc si myslím jakože než hulení. U nás nikdo přes hulení teda nepřelezl. Fakt nikdy. Akorát ten (*anonymizace dat*) - měl nějaký za sebou, období předrevoluční, takový hodně jako docela jako heroinový dokonce, a ten do toho spadnul, vzal si ho v roce 93, a pak umřel před šesti lety nějak – druhotně, teda. Taky přestal a začal pít místo toho, asi potřeboval substituci no, a (*anonymizace dat*).

(mimo téma)

Oukej, a teď se dostáváme k tomu, co jsi zkoušel ty osobně. Jakože zajímá mě, cos zkusil, cos zkusil víckrát a třeba...

Hele, já jsem skončil jako v tý stupnici marihuany – tou marihuanou a – jojo, jednou – a to je komická historka, jednou jsem dostal od jednoho našeho kamaráda, kterej taky jako propad drogám, bohužel jako perníku, tak jsem dostal od něj k Vánocům nějaký kokain jakože. A to já jsem – dva dny jsme kalili, jako asi možná tři, taková dlouhá kalba to byla, a já jsem přišel nějak – pětadvacátýho jsem vždycky chodil někam na propast a – tam v (*anonymizace*) jsem bydlel ještě a tam byl večírek, pětadvacátýho. Jako od Božího hodů. A na Štěpána ráno jsem se nějak vzbudil, odvezli mě (*nesrozumitelné*), já jsem seděl u stolu, děti byly venku s paní a teď jsem si říkal: „tyjo já jsem úplně utahanej, já bych potřeboval nějak ožít“, protože zase jsme měli v (*anonymizace*) večírek, ten den. A já jsem říkal: „Á, mám ten koks“ od toho našeho (*anonymizace*) – a já jsem si udělal takovou lajnici a udělal jsem (*neverbální komunikace*) – a udělal jsem obrovskej zívánek, mně málem vypadly sanice, a odešel jsem z posledních sil nahoru do pokoje a tam jsem sedum hodin spal. To byl úplně opačnej efekt! Jak jsem byl zlejtej, dlouhodobě tím alkoholem zdevastovanej, tak jsem to – úplně mě to vyřídilo. Ale pak jsem byl teda vyspalej aspoň a ten večírek jsem eště stihnul. A to byla jediná – a tak jsem se tomu spíš vysmál jako. Po takový zkušenosti... A představa, že bych za to ještě platil jako ty peníze hrozný, tak to by bylo úplně k ničemu. A houby, těch jsem se bál, ty jsem nakonec - takhle, ty mě přitahujou. Ty mě přitahujou, protože jsou jakože přírodní, ale zase vůbec – co mě odpuzuje vod toho, je ta neschopnost vodhadnout ani přibližně dávkování, každá je jiná, z každý jednotlivý houby, z jednoho jednotlivýho kusu bude jiná výtěžnost, každej je jinak odolnej, takže tohle nejde přepočítat na váhu nějak jako – máš sto kilo, tak si

vezmeš tady kousek muchomůrky. Že to je takový, že to bych nechtěl jo, no...

Jako nezkoušels to?

Nene, nezkoušel, to jsem jenom tak jako – já vždycky něco držím, já jsem říkal, že mám dost naložino i z toho alkoholu, jsem měl takový – no fantasmagorie a občas si – třeba (*anonymizace*) je o tom, o těchhle stavech jako opravdu velký opilosti – se dostal do úplně jiných světů, tak jsem si říkal: co by tohle ještě udělalo? No, a tudíž to zkusíš nebudu. Snad nevádí. Ale neplánuju to vůbec. Teďkom mám období takový nějaký, že tyjo vůbec nic, že jsem všechno úplně utlumil...

Hehe, stárneš.

Asi jo, asi nějak – samozřejmě že jo, každě stárne, ale ono to bylo takový skokový a neplánovaný. Prostě já jak Forrest Gump (*nesrozumitelné*), víš, jak běžel a najednou se zastavil úplně bezdůvodně. Na nesmyslném místě, tak já taky. Dívej, (*anonymizace*) jsem byl naposled na nějakým večírku a pak to nějak úplně vyšumělo. Žádný (*nesrozumitelné*) vodteřka... A vůbec nemám problém ani to někomu vysvětlovat, že spíš když jsem občas nepil třeba tejden, tak to jsem měl problém jako říkat proč nepiju (*nesrozumitelné*) a tak to prostě přišlo. A je to.

Heh. A nějaký – nevím, léky na předpis návykový si nikdy nebral?

Nene, Champix, to je takovej prášek, kterej působí na mozek a jakoby je to náhražka nikotinu a používá se při léčbě závislosti na kouření. Nikotinový, no. Doporučuje to doktorka Králíková slavná, spíš než ty náplasti – ty mně nepomohly. Já jsem to dvakrát zkoušel s náplastma a to se vůbec jako nechytlo. Náplasti naprosto jako ne. Žvýkačky byly hnusný, to jsem radši vyhodil, to jsem si jenom dvakrát zkousnul a – to ne. Ale tady tohle působilo velmi dobře. To udělalo takovej radostnej pocit jako v hlavě a já jsem to pak ještě jak jsem míval kocoviny hrozný, tak jsem to pak jed už třeba ještě rok když jsem přestal kouřit, tak ono mi to udělalo takovou úplně jako – občasné záchvaty neodůvoditelný radosti. Úplně „ú“. A jinak je to normálně na lékařské předpis, to jsem se divil, ono to je docela dobrý jako. Funguje. Píše se to Champix a sám si to pacient hradí celý, je to asi za šest tisíc kůra, ale fakt mi to pomohlo přestat kouřit. To bylo dobrý. Já jsem kouřil hrozně moc, takže...

(mimo téma)

A takže to bysme měli, nějaký zkoušení jakožes říkal – nic víc nezkoušel?

Nenenene.

23. rozhovor

Věková kategorie: nad 50 let. Délka hudební kariéry: více než 30 let. Primární činnost: hra na hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektroakustická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení. (Poznámka: člen mj. stejné hudební skupiny jako respondent rozhovoru č. 15.)

24. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Takže chci se zeptat na nějaký ty věci, který jsou – káva, cigarety, alkohol... Kouříš, vidím... Kouřím, vlastně, když jsem jakoby na párty tak nemůžu kouřit bez toho, abych si třeba dala drink.

(*mimo téma*) A káva mi nechutná, spíš piju čaj. A alkohol - jako já se neopíjím, nikdy se prostě neopíjím jako tak, abych měla nějaký blackouty a tak a prostě (*nesrozumitelné*) a nemám ráda, když nad sebou nemám kontrolu nebo když se mi třeba motá svět nebo tak. Jo. A hulíš?

Moc ne. (*nesrozumitelné*)

Jakože se ti prostě dělá zle...

Jakoby přijde mi, že když někdo hulí, tak vlastně hulí dlouhodobě, není to tak, že si to dá jednou za tejdén, ale jako prostě dost často a přijde mi, že pak je takovej otupělej a vlastně ztrácí se jako v životě a k tomu mám hroznej odpor. To je jediný, co bych nedala u svejch dětí jako – aby hulili.

A jiný drogy bys dala u svejch dětí?

Jo, asi jo, tak drogy... Spíš pokud jsou v pohodě a jsem schopná s nima mluvit – ale jako jasně, určitě nějaký tvrdý drogy jako piko nebo tak, tak prostě, tam vzniká závislost že jo... Máš nějaký umělce, který obdivuješ nebo který tě inspirovali, prostě někdo podle koho se vyvíjí způsob kterým – jakoby skládáš...

Ne, já ani neskládám, já prostě selektuju. Tak je to jakoby takový složitý, protože vlastně potřebuješ úplně ohromnej počet hudby, takže vlastně těch lidí který máš ráda musíš mít jako hrozně moc. (*nesrozumitelné*)... Takže jakoby nějaký vzor přímo nemám. A já to dělám pro zábavu, chci bavit lidi, takže nemám nějaký takový to „chtěla bych bejt nejlepší“ nebo tak, prostě jsem ráda, když se mi povede udělat nějaký set a lidi jsou šťastní.

(*mimo téma*)

Zkoušelás – připomínám, že je to anonymní (mimo téma) – jestlis zkoušela nějaký jednotlivý návykový látky, nějaký tvrdší a tak.

Jo tak to se jakoby jede hrozně, že jo, my jedem dost jakoby kokain, různí kámoši žerou koule a emko, ale to já moc nedělám, protože je to prostě moc silný no, prostě tě to pošle na pět hodin úplně do hajzlu a další den prostě nejsi moc schopná fungovat. Ale je to docela zajímavý prožitek. A ten kokain je jako vlastně docela častej. Protože vždycky to tam někdo má, vždycky ti to někdo nabídne – ale tak člověk si pořád musí říkat, že to chce jako omezovat, no.

Jo. (mimo téma) Máš to jenom výjimečně?

No tak jako ne, tak skoro pokaždý když hraju tak si to dám s někým. Takže si to dám tak jednou za tejdén, přes prázdniny dvakrát. Ale není to tak, že kdybych se s tím měla nějak vyjíždět a dát si třeba – čtvrtgram sama – jenom jako já – tak se to děje třeba jednou za půl roku. Ted'kom už moc fakt ne.

Jo. Dřív se to dělo častěj?

Tak jako jde o situaci, no. Ale když máš párty, na který musíš bejt do osmi do rána – takže jakýkoli: (*anonymizace dat*) – tak stejně se to jako zvrhne v určitou hodinu a většinou na těch velkejch vypadáme fakt hrozně. Ale jakoby když hraju, tak mi tady občas někdo něco nabídne a já zůstane to třeba u pár čar a pak jedu domů. Ale asi to dělá docela taky mess v hlavě, takže – je to těžký to jako omezit, protože to prostě dělaj všichni kolem a je to jakoby normální a přitom je to mrdka, protože ti to hrozně omezí emoce a vlastně kdykoli si to dám, tak jsem úplně otupělá a jsem třeba v takovým stavu, jak jsme ted'kom procházeli a ty ses ptala, jestli jsem oukej, tak taková jsem, když si dám čáru. Jsem otupělá a s těma lidma vlastně nechci jakoby mluvit a vlastně si to ani neužívám, protože je to vlastně – tak ono tě to otupí, že jo, ono vlastně je to anestetikum, nebo tak něco, vlastně částečně – no a potom teprve třeba po druhý třetí čáře začneš být trošku jako aktivní a párty a já vlastně nevím, proč ten kokain se v Praze dělá takhle hrozně moc, protože lidi si to dávaj aby si jako spolu povídali u baru a přitom to takhle pro mě třeba nikdy nefungovalo.

A není to třeba jak to bereš často, že už se ti zvyšuje ten limit?

Ne, to ne, tak to není o limitu, právěže mně to zabere právě rychle, když si to dám, je to

hrozně jako... Ale pro mě spíš je problém, že se to bojím dávat, protože nevím, co v tom je jako. Jakože když máš jako ověřeného člověka, kterej ti to dává, tak je to oukej, ale nějaký jako - minule jsem měla tři čáry v průběhu docela dlouhý doby a pak jsme jeli domů a nikdo z nás prostě neusnul celou noc. Což ale jako znamená – a já jsem toho fakt měla malinko – a to znamenalo, že to musel bejt nějaký speed nebo možná piko nebo něco takovýho a to už je fakt průser, no. Jak se říká: know your body, know your drug, know your dealer. Když jakoby víš, co to je a tak, no... Plus jako samozřejmě tyvole si jako holka dáváš čáru mezi klukama a prostě jsi o polovinu menší než oni, že jo, a dáváš si toho stejně jako oni, protože jedeš jako s nima – o tom jsem začala přemýšlet minulej týden, že to vlastně je úplně jako nesrovnatelný. *To jo, no. Vidiš to. Takže hlavně kokain a něco jinýho jsi jako jenom zkusila, ale - ?*

Jo jako tak měla jsem taky určitě keťák někdy určitě, nějakou čáru něčeho – to se jede hrozně moc v Praze, hrozně moc. Že jsou lidi schopní lidi jet párty celou jako na keťáku, že si daj kokain a potom jedou ketamin. Ale v Praze v (*anonymizace dat*) to jedou všichni. Všichni (*anonymizace dat*) jedou hrozně moc ketaminu, hrozně moc. No a koule jsem opustila hrozně, protože já jsem – jednu dobu, když jsem začínala, tak jsem vlastně začínala na koulích. Protože kokain se tady nedělal vůbec jako, nikdo si ho nedával, tak jsem začala na koulích a na emku a to jsem měla třeba jednou za dva měsíce nebo tak něco, vždycky jsme šli na (*anonymizace dat*) a na ty první párty a prostě a tam jsme si dali prostě půlku koule nebo trošku emka a vlastně jsme měli úplně jinej prožitek z toho. Ale emko jsem podle mě neměla dva roky a kouli jsem měla třeba před rokem a půl, jako že jsem si ji reálně dala tak, abych si užila tu prátý. A předtím jsem měla třeba půl rok kdy jsem si právě ty koule a to emko dávala hodně, ale nebylo to tak, že - jsem první kouli jsem měla před třema rokama prostě, takže tam byl takovej půlrok - takovej půlrok kdy jsme tadyto jeli hodně, na párty, že se rozjížděla ta scéna a to - a potom jsme od toho úplně ustoupili a třeba teprve až o třičtvrtě roku později jsme jako začali si dávat ten kokain, že je to takový že vlastně - a občas si kouli dám, jako třeba že si jako kousnu kousek někde abych prostě neusla nebo tak nebo abych si jako užila tu párty kde jsme ale já myslím třeba jednu desetinu, jakože to vlastně se mnou ani nic neudělá, to jako ani není nic, co by mohlo mít nějaký jako nájezd a dojezd následně. Ale je to prostě taková jako blbost, no. To je jak když – no. A jednou jsme zkoušeli elesděčko, teďka před čtrnácti dněma, a to je vlastně všechno. Ale jakoby není to asi – ale jakoby zase jsme si to elesděčko dali tak hrozně málo – že jsme vlastně – že to nic neudělalo, protože jsme měli nižší než tu nejnižší mez. No, jako třeba jsme měli asi 15 miligramů – nebo jak se to řekne, mikrogramů – no, takže to jako ti prostě neudělá vůbec nic. Jenom jak jsme do toho pili, tak se to trošku znásobilo a trošku jsme si připadali, jakoby jsme si třeba dali kouli nebo tak něco. No, takže tak, no. Ale ten kokain je průser docela, si myslím.

No jasný, no. Tak hlavně s tím mícháním ne, nebo jak to myslíš?

Jakože alkoholem?

No -

Jo, s tím mícháním. No tyvole, to jo, no. Jako já docela ráda piju, když hraju, jakože mi to jde nějak líp z nějakýho důvodu – nevím, jak je to možný – jako neslyším ty chyby, nevím – ale jako přijde mi, že třeba včera jsem fakt jako neudělala chybu. Že jsem to fakt hrála čistě úplně. Ale ten kokain není asi úplně dobrej, no. Ale vlastně mi to docela pomáhá, jakoby – zaprvý mě to uvolní a zadruhá z nějakýho důvodu prostě – je to úplně přirozený pro mě najednou. Že ty mixy jdou tak jednoduše, že ty jsem fakt schopná jakoby mixovat hrozně rychle a hrozně přesně a když jako nejsem ani trošku opilá nebo nic, tak jsem prostě – tak jsem roztržitá a dělám chyby. Zajímavý, co?

Měla jsem to strašně dlouho podobně. Jakože když jsem byla střizlivá, tak se mě lidi ptali, jestli nejsem zhulená nebo opilá -

Jo, to je pravda, no.

... A když jsem pila nebo hulila nebo něco jinýho – nevím. Na každýho to působí strašně jinak

no, tyjo, zajímavý. No, takže – ta produkce hudby je tím ovlivněna hlavně v tom smyslu, třeba návykověma látkama, že jako vydržíš a že - jaks říkala s tím kokainem ted'kom, se ti to líp dělá. Že ti to jde lehčej – a je tím ovlivněný ještě něco, třeba když jakoby skládáš – nebo nějak sestavuješ, mixuješ spíš, že jo – tak jseš pod vlivem nebo...

Hele tak jakoby jediný, jak funguju s hudbou je, že vystupuju před lidma – jako doma se takhle samozřejmě neopíjím, když si stahuju hudbu, protože to nedává smysl žádný – to jakoby musíš bejt úplně střízlivá, abys filtrovala jestli se ti to líbí nebo ne a posloucháš to pořád prostě, v autobuse, doma – nevím, kdy jezdím autobusem, ale to je jedno, každopádně...

Příklad dobrej...

Takže tak, no. No – a jako když hraju, tak si prostě dám nějaký alkohol trošku a moc tyjo – nevím, co s tím kokainem no, tak podle toho. Třeba – já mám trošku problém s tím, že se mi třesou ruce jako občas, takže to nerada dělám jako před hraním.

Jo. Dobrý, zkontroluju podle svý myšlenkový mapy, jestli máme všechno – jo, takže říkalas ketamin, kokain, koule - zkusilas teda – eh - ale – a od začátku se ti to nelíbilo, ne -

No ne, tak my jsme si toho dali tak málo, že jsme to ani necítili, takže v podstatě nevím, jestli se to dá počítat, no.

Jo, s tím elesděčkem. A s tou trávou to zkusila -

Jo, jo, no – tak to jsem i trošku hulila možná nějakou dobu, ale spíš jenom z nějakýho jako cool statusu, nevím prostě. Vadí mi to, jak to mění toho člověka, jakože že ti lidi jsou pak takoví laxní, prostě jsou otupělí v životě, mi přijde.

Jako jo no, tyjo. A ještě jaks říkala, že je to pro tebe přirozený na tom kokainu, tak jsem si říkala, že se někde zjistilo, že ten kokain že probouzí nebo aktivuje v mozku podobný místa jako když je člověk zamilovanej – tak nevím, jestli to není – já mám třeba většinu písniček o lásce, že jo spousta písniček je o lásce, tak si říkám, jestli to není takový přirozený – že máš takovej stav, co dáš do té hudby.

Já fakt spíš piju, já fakt spíš piju, než že bych si dávala kokain, teda jako. Ale jako je fakt, že je to většinou mix, protože mi tu čaru někdy někdo dá. Ale tady třeba jsem si nedávala kokain, když jsem tady hrála. Ani jednou. Ale dneska si myslím, že se to stane, protože hraju hrozně pozdě a už jsem unavená.

Tak jo. Koukám na to, asi v pohodě... Názory, myšlenky... Ty tam vlastně vůbec nemáš texty, nebo jakoby ne svoje... Ty mixuješ... Takže o tadytom se ani nedá mluvit. Já to mám předepsaný i pro živou hudbu, pro pop, rock, takže to nic... Jo a máme asi všechno. A vzory jsi ani třeba neměla dřív nebo prostě - když jsi dělala něco s hudbou, tak jsi to dělala kvůli té hudbě, že jo.

No jako třeba když mi bylo třeba dvanáct, to si myslím, že se nedá úplně tak...

Jo, jestli tě to nějak neovlivnilo, tak ne. Takže dobrý, to je všechno...

25. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Věta, kterou slýchám nejčastěji je to, že dřív třeba brali nebo zkoušeli, ale že přestali, protože by se to tak nedalo utáhnout, víš co. Pijou zelený čaj nebo něco a prostě že kdyby byli na těch drogách, tak by to fakt jako nezvládli.

Myslíš jakoby ten lifestyle.

Jojo.

Že prostě z dlouhodobýho hlediska to není dobrý – tak s tím souhlasím, jako takhle.

Jojo. Ale hlavně většinou z těch jakoby nástrojových než z té elektronický hudby.

Ono hlavně je těžký – ne každý má tady na tohle náтуру si to uvědomit, víš jak. A ono fakt – když se jedná o takové velké festivaly nebo akce a dostaneš se do špatných – končin lidí – a necháš se svést touhletou jízdou, tak je pak těžký se napravovat.

Asi jo, no.

Takže určitě je dobrý si to zavčas uvědomit, no.

Pak už si to můžeš uvědomovat jak chceš no, jak říkáš.

Na jednu stranu, lehko se to říká, těžko se to koná, že jo.

Jo, no.

Ale každopádně jako – znám artists, co si normálně dávaj ovoce, pijou džusy tohle, fakt přes den, že jo, ale když to vezmem takhle přímo na mě, tak já jako normálně užívám takhle žejo, prostě festivalovej den: pivka, pohodka. Ale že bych to nějak úplně hrotil nějakějma pivkama, to asi ne.

A – takže alkohol – mám tady takovou začáteční otázku – alkohol, cigarety, káva – piješ tak jako když je akce...

Pár pivek k tomu patří, že jo. Jakože že bych to takhle úplně hrotil, to se říct nedá.

Jo. A tvrdej...

Ale jako když by ses bavila o nějakých těch tvrdších, tak to vůbec. To si myslím, že je zbytečný, ještě když tě ta hudba baví, tak na co si ještě něčím to jako podtrhávat.

Jo no, to stačí. A kouříš, kávu piješ -

Kávu určitě jo. Kouřím jenom na akcích, to doma vůbec takhle.

Jo. A třeba jednou denně piješ kávu -

Každý den. Protože co si budem, zůstat celý den ve studiu nabitý, to je hodně těžký, no.

Takže kafe – to je moje droga.

(mimo téma) Jo a akce míváš jak často, když kouříš a piješ na akcích?

No, teďka třeba jsem měl období, kdy jsem měl akci fakt každý víkend. Co víkend, to akce, ale co jsem si právě uvědomil, že už jsem neměl jakoby soustředění na tu hudbu. Tohle je moje poslední akce, taková větší, a pak si dávám pauzu a chci se soustředit víc na tu hudbu. Protože – jak to říct – nechci to zanedbávat, jakoby v tomhle. Nechci být takový, že jak kdyby – hodně všechno uspěchat, víš co, ať to honem výjde – to ne. Radši fakt si vezmu klid, pár akcí prostě odmítnu a udělám zase nějakou hudbu.

(mimo téma)

Jo no, a takže – alkohol – popiješ pivka i jako mimo akce?

Ani ne tyjo, jako doma, že bych si nějak vyloženě – nebo ne doma, že bych nějak jako vyloženě chodil do hospody *(mimo téma)* – ne. Jako do hospody vůbec nechodím, spíš na těch akcích si jako něco dám, pivko, i nějakěj tvrdší. Rum, hlavně. Ale tím to končí jako.

No a druhá otázka – jaký máš hudební vzory, nebo měls, jestlis nějaký měl, někoho, kdo tě inspiroval a tak.

Určitě, určitě vyzvednu The Invisible, vlastně label od Noisie, protože v dnešní době jak už jsem zmiňoval je všechno o té kvantitě, no. Prostě kvalita mi přijde, že se hodně ztrácí a byť tady je, tak člověk musí hodně hledat. Že už to není jako kdysi, když něco vyšlo a prostě wow – víš co, že to jedno wow je fakt hodně těžký najít.

Jo no, to je fakt.

A proto ti odpovím na tu otázku tím, že The Invisible je v tomhle hodně jedinečný. Vždycky tam vyjde něco, co si řeknu prostě tyjo, to je nadčasový. A já mám rád takovýhle věci.

(mimo téma)

Takže by mě hrozně zajímalo, jak moc právě ovlivňuje ten stav toho člověka jeho tvorbu, víš co. A to je něco, na co se snažím přijít.

Počkej, jak to myslíš teďka, jak moc ovlivňuje.

No jakoby jak moc ty pocity, co cítím z tý hudby – jestli ty pocity z tý hudby vznikají na základě pocitů toho člověka, co to dělal.

Jo takhle. Určitě, určitě. Třeba pár mých tracků vzniklo vyloženě tím odkazem toho, jak jsem se cítil. Tak jsem si to prostě – někdo si to vychlastá v hospodě, někdo si to vyřve na nevim kom a já jsem si to prostě vyřval v té hudbě, no. Že prostě jsem se úplně – vyřval v hudbě no, nevim jak bych to nějak líp řekl. A pak to právě dejme tomu poslechněš ty a říkáš si „tyjo, tam je nějaký odkaz“ prostě – to ti lidi poznaj podle mě. Takže takhle to vzniká no, aspoň třeba u mě.

(mimo téma)

A pak se ptám právě na ten vzor, jestli si myslíš, že bral, nebo o tom víš...

Jo takhle.

No. Jestli o tom někdy přemýšlel jakoby.

Určitě vim, že hodně lidí takhle bere, to je jako jasný no, ale jakmile jsem někoho takhle právě neviděl z těch mých vzorů nebo vyloženě jsem s ním takhle neseseděl, tak nevim a nebudu tvrdit, že něco bere, že jo.

Jasný no.

Ale říkám, už se v tomhle orientuju nějakých deset let, takže už jako vím, jak to chodí na těch akcích a to, jak si to každé nastaví nebo prostě má zapotřebí si vzít, to už je na něm, že jo. Ale že by mě to nějak našťvalo nebo tohle – jo, určitě ze začátku jsem byl trochu zklamaný. Víš co, byl jsem takovej ten young, young boy, co má rád ten styl a najednou jsem zjistil, že třeba můj oblíbený producent bere drogy. Nebo třeba bere něco hodně silného. A to mě jako hodně našťvalo, dá se říct. Nebo byl jsem trochu zklamanej z toho. Ale potom, jak jsem trochu přičichnul k těm akcím takhle víc, tak vidíš, že jo -

Pochopíš...

No, pochopíš. Ne že jako pochopíš proč, ale získáš trochu jiná nadsled zase na to. Ale ze začátku jo, to mě to fakt zklamalo tohle, no.

Hm. Hustý tyjo. A tys něco zkoušel? To je právě třetí otázka a pak následuje, jestli to ovlivnilo tvoji tvorbu.

Hm, to je docela vtipný no, jako protože se kolikrát takhle zeptám třeba nějakýho známýho producenta jako jestli třeba – já když jdu do studia, tak musím být úplně čistý. To znamená vlastně ani pivo, prostě jenom voda, a ani žádné brka, prostě maximální čistota, abych se soustředil na to. Když si dám dejme tomu to pivo, tak už mě to začne bavit. A to je špatně. Je to paradox, ale fakt je to špatně, protože – nesoustředíš se na ty detaily.

Jo. A trávu hulíš?

Jo. Trávu určitě jo.

Jo. Takže ani nehulíš předtím.

Ne. Ve studiu určitě ne. Ale jako o víkendu takhle abych se uklidnil, tak jo.

Jo. A před akcema, kde vystupuješ?

To ne.

A někdy jindy, jakože by to ovlivnilo tvůj životní styl...

To určitě, ale zavčas jsem si to uvědomil.

Jo. Jakože dřív. A hulení,...

No, jakoby hlavně to hulení. Pochopil jsem, že to není dobrý, tak... Určitě ne ve velkém, to prostě ne. Ale jak říkám, takhle o víkendu, aby se člověk uklidnil, to jako jo.

Jo. A takže, cos zkoušel... Takže tráva, alkohol... LSD jsi říkal, že jsi nezkoušel, že.

Nene.

A houbičky třeba?

Taky vůbec, nic takovýho.

Kokain? Jakože párkrát?

No, jasný, trochu, ale vyloženě zkouška jako.

Jo, ale jakože párkrát, ne pravidelně...

No jasný, no.

Extáze? MDMA?

Hm... (kroutí hlavou)

Amfetamin...

Tohleto vůbec. To vyloženě bylo snad jenom zkouška, ale jak říkám, někoho to pohltí...

(mimo téma)

Žádné takové sračky, nebo prostě co ti tam někdo – ani pomalu nevíš od koho to je...

Pervitin, třeba.

No, to vůbec, že jo. Když už, vždycky jsem proto měl třeba argument, že jo. Že jsem byl fakt maximálně unavený dejme tomu.

Jo, ale dal sis toho víc.

Určitě, nemůžu říct, že ne.

(mimo téma)

Jako nejsme děti, že jo. Jako já si myslím, že tohle – takže to, no.

Jo. Jenom zdůrazňuju, že to fakt nebudu nikde říkat. Houbičkys říkal, že ne, co?

Nene.

Nějaký léky na předpis?

Ne, vůbec ne, nic takovýho.

(mimo téma)

Takže co jsem ještě... Krokodýla asi ne, co.

Hehe.

Heroin, nějaký opiáty...

No. Fakt že ne.

(mimo téma)

Perník zkoušels?

Ne, fakt jako ne. Já jsem – v tomhle tě fakt jako zklamal ale -

Ne, vůbec ne, hlavně pravda, nic jinýho – na tom nezáleží. Kokain zkoušel, MDMA, extáze, amfetamin...

Ne, fakt vůbec ne, nic takovýho.

A to je vlastně všechno. (mimo téma) Ale hlavní je, co mě zajímá nejvíc, je to, jak tě to

ovlivnilo, Do studia jsi říkal, že jdeš čistej, před koncertem... Takže jediná otázka, co mi zbývá: myšlenky. Jestli ti to nějak změnilo názor na svět nebo třeba jestli tě to nějak ovlivňuje když skládáš a ten přístup celkově. I do budoucna, když už to pomine a jseš čistej tak jestli to v tobě zanechá nějaký dojem. (mimo téma)

Ale myslím si, že je to strašně individuální v tomhle.

A taky záleží na situaci, že jo.

Určitě. Ale dejme tomu, že třeba sedíš ty – dejme tomu, že bysme si vzali úplně to samý – a každému to pracuje podle mě úplně jinak.

To jo, no, a ještě v různých situacích. To je úplně neskutečný.

Právě. A v tom je právě krásná inspirace a proto si myslím, že když inspirace funguje bez ničeho, aniž bych ji nějak musel oblbovat, tak – na co bych to dělal, když tím ničím sebe, nebo respektive svoje tělo.

Jo, no.

Takže tím ti odpovídám takhle na otázku. Že prostě určitě v tomhle to jakoby člověku udělá třeba jinej obzor nebo jinej pohled, ta inspirace, ale jestli to za to stojí...

Hele a to zdravotní hledisko je pro tebe docela důležitý, že jo?

Určitě. Jako taky jsem dřív, že jo – prostě crazy – neřešíš nic, ale – čím je člověk starší a čím – jak se takhle bavím s těma lidma, tak uvědomujou si to a já jsem rád, že si to taky uvědomuju, takže si dávám na tohle bacha, no. A snažím se o sebe nějak pečovat. Ať už je to jídlo nebo nějak – jak to říct, no. Ve (anonymizace dat) letech je si myslím tohle dobrý si uvědomit.

(mimo téma)

Jakým způsobem ti třeba tráva ovlivňuje životní styl?

Životní styl, tráva? Ani jakoby moc ne, no.

A huliš často?

Právěže vůbec. Tak jednou za měsíc? Já to spíš beru jako formu dejme tomu nějaké – meditace? Že vyloženě prostě abych se zklidnil. Protože sometimes... Hodně věcí ti proudí hlavou a je potřeba to trochu - zklidnit.

26. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

Tak se tě zeptám první na nějaký ty obvyklý věci a potom – jak moc piješ alkohol, kouříš cigarety a kafe jak často piješ?

Tak třeba kafe, to nepiju vůbec, od mala mám k němu – já nevím, ne prostě odpor, ale mně kafe přijde úplně zbytečný, takže jako kafi se vyhejbám a přijde mi to takový jako nepodstatný k životu, ale není k tomu žádná pohodová cesta, aby ses k tomu naučila jakože takže radši se tomu vyhejbám, je to závislost jako každá jiná.

Uhm. Jo, no.

Asi tak, no.

Hm. A kouříš?

Kouřím, kouřím, kouřím od *(anonymizace dat)* let, za měsíc *(anonymizace dat)* a asi s tím nehodlám přestat, protože jó, občas to pomůže od nervů, občas to pomůže od stresu a je to jediná věc, kterou k tadytomu potřebuju, takže kouření, kouření – prostě kouření...

(mimo téma)

Alkohol piješ hodně?

Alkohol teďkom už od doby, co mám od *(anonymizace dat)* práci *(anonymizace dat)* a od té doby jsem omezil alkohol a všechny srandy, celkově párty, hraní; asi mi to ne úplně chybí, ale občas si o tom říkám: „jó...“ Jo, asi jo, chybí, ale prostě bylo načase si udělat trochu tu, no – jakoby zpátečku a trochu zasadit do klidu všechno no, protože to bylo rozjetý v takovejch kolejích, v jakejch bych ani já sám nechtěl, takže jsem rád, že to je tak jak to je a...

Jo. Hezky. A v minulostis chlastal víc?

Jo, v minulosti jsem chlastal určitě víc! Ať to bylo po rozchodu anebo v normálním životě, tak alkohol řeší víc věcí než si člověk dokáže myslet a občas na to sází všechno co má, přitom je to úplná chyba a rozhodně bych na alkohol nesázel žádný, ani čtvrtěční sázky, protože alkohol prostě neřeší nic, jenom to oddaluje a – nesouhlasím s alkoholem vůbec, takže se teďkom snažím pít co nejmíň, no. Na těchhle velkejch pártych jako *(anonymizace dat)* tak si to nenechávám ujít, ale snažím se pít trochu míň než normálně.

A když dřív pil, ovlivnilo to nějak tvůj život, tvoji tvorbu a tak?

Ani nevím jak alkohol, ale spíš srandy, který jsem do sebe jel při mejdanech a připadal jsem si nepřemožitelný a nesmrtelejný a nonstop párty, to mi připadalo jak na denním pořádku a přitom to nebylo vůbec správně, že jo. Trvalo to chvíli, než mi to došlo a než jsem se začal podřizovat tomuhle systému, ale jakoby dneska to vidím tak, že to tak má být a nevidím na tom nic zvláštního prostě jakoby, no. Takže – dřív jsem se tomu bohužel podlehla až moc, ale jsem rád, že jsem z toho venku, a je to teďkom v pohodě.

Super. A jakým způsobem to ovlivnilo – říkals, že při těch třeba show sis připadal nepřemožitelný, takže asi to mělo vliv na nějaký párty a tak...

Hlavně to všechno vzniklo, když jsem dostal po asi roku a půl kopačky od mojí bejvalý

příteľkyně a to mě dostalo úplně nejvíc, protože to bylo nečekaná, bylo to ve dne, kdy jsem to fakt nejmíň čekal a vzal jsem to fakt hodně těžko, nesl jsem to rok a půl a nemoh jsem vůbec nic, dá se říct, vyrábět, přemýšlet, práce úplně stála a všecko, ale teďkom už to vidím zase z jinýho úhlu, trochu jsem se poučil a – je to všechno akorát o čase a o tom, jak to člověk přijme, no, jako. Není v tom vůbec nic jinýho.

Jo, no. A můžu se zeptat – fakt to nebudu nikde říkat – který ty konkrétní věci jsi zkoušel a bral?

To můžeš, asi – když jsem poznal minulý prázdniny dobrej kokain v Český republice...

Docela nedávno, co...

Tak ten mě docela uchvátil, tak jsem to pak ještě zkoušel párkrát po mejdanech a po kámoších a nebylo to vůbec nic takovýho, co jsem očekával od toho, takže jsem se toho vlastně jakoby zřekl a sem tam, když jdu na Open Air, dám si extázi nebo něco takovýho a – tím to prostě hasne, no. Potom přijde pondělí, normální týden, začne práce, normální pravidla a tohle zase zmizí no, takže jako víkendová zábava proč ne, ale tím to hasne.

Jo, no. A nic jinýho jsi nějak víc nebral v životě? Kokain, extáze...

Tak neříkám, nevyzkoušel jsem jenom kokain, extázi, ale i třeba houbičky, to jsem taky jako experimentoval. Já jsem vyrůstal na technu a můj domov byl (*anonymizace dat*) a – jo, jednu chvilku to bylo ovládnutý v český republice, všude byly houbičky, pí scéna a bylo těch halucinogenů až moc.

Tripy?

Tripy jsem taky asi nějaký spal, ale každopádně vůbec mě to nějak neuchvátilo tak, že bych to požadoval dál, do nějaký prostě budoucnosti, že bych to chtěl zkusit znova.

Jo. A co dalšího jsi ještě zkoušel? Ketamin – zkoušels?

Ketamin jsem taky zkoušel a to není vůbec nic jako doporučivýho pro lidi, je to droga pro koně a u toho bych asi zůstal, protože jakoby - já jsem si tu drogu dal a chtěl jsem akorát - *Ržát? Hehe.*

Jo, chtěl jsem si dát něco jinýho, protože jsem byl tak divně z toho prostě, že tyvole – jsem to chtěl přerušit něčím jiným, prostě no. Ketamin nedoporučuju rozhodně, není to nic na párty a není to nic pro normální lidi, jako.

(anonymizace dat) Ale že prej se to docela jede v některých těch (anonymizace dat) klubech.

Jo, to se jede, to je samozřejmost, protože za málo peněz vyrobíš hodně srandy, že jo. A můžeš s tím pozvat svý kámoše, nebo ty si to dáš sám prostě, to je na tobě, ale furt vyrobíš za strašně málo peněz strašně moc srandy, že jo. Takže v tom je asi taková jediná zákeřná svině v Český republice - je to, že prostě ten perník má na víc, protože za málo peněz vykouzlíš hodně srandy, prostě. A jelikož tady se nechce dávat lidem za kokain, kterej je obstojejn, dobrý peníze, tak si radši prostě řeknou, že si daj matro, a – vidíš to dneska, prostě. Těm lidem se nechce pařit, je jim tady prostě věčně devatenáct, dvacet a každou chvilku vidím, jak maj telefon v ruce, Messenger, odpovídaj na zprávy kde se sejdou, ale požitok z mejdanu je prostě vlastně někde úplně jinde, že jo. Pak si to napíšem na Facebooku, jaký to bylo dobrý, že jsme tady byli, ale to že tady vlastně někdo byl a zažil to, tak prostě zaspal, pch, co na to říct jako. Ale k tomu asi každej potřebuje věk, já jsem to bral stejně pár let dopředu jsem to bral úplně stejně a taky jsem v tom neviděl rozdíl. Říkal jsem si, že ta jedna stage tady na nějakým Open Airu hraje furt dokolečka, máma mi to volala že to není možný, že to hraje furt dokola, jedna skladba, ale v tu chvilku jsem věděl, že mě to strašně baví a že to chci zkoušet dál a bavit tím lidi prostě – a dneska je to tady, no. Bavím tím lidi, bavím sebe, bavím tím všechno, okolí – baví mě to. Je to věc, která – když příště přijdu po čtrnáctihodinový šichtě v práci, tak si tady tím prostě odpočinu, ulevím, řeknu si co bych si rád zahrál a vodsejpa to, no. *(mimo téma)*

Měls nějaký hudební vzory, nebo takhle? Nebo máš? Někoho, kdo tě inspiruje?

V Česku nebo -

Nezáleží.

Asi můj největší vzor, úplně největší, je *(nesrozumitelné)*- zároveň producent, největší, všichni ho v Česku znají moc dobře; je to člověk, kterej to dělá srdcem, kterej fakt umí zahrát – když je to DJ, tak umí zahrát fakt prvotřídní show, jako producent – taky už udělali nový projekt a vod tý doby sázej bombu za bombou – takže Turno a AMC je pro mě největší vzor a podle toho se držím, hledám nový tracky a chci být takto oni. Takže Turno a AMC.

Jo. A přemýšlels někdy o tom, jestli bral nějaký drogy? Nebo víš – asi jo, co.

Hehe. Asi – ne, že bych to věděl, to určitě nebudu říkat, že bych to věděl, ale v tadytom – v tadytý branži, když chceš fungovat den nebo dva jakoby aspoň, tak si to každěj dá a je jedno, co si dá, ten člověk. Podle mě ať si každěj dá co chce, hlavně ať ovládá on drogu a ne droga jeho. To je vlastně moje pravidlo, ať si každěj bere co chce, jestli to je herák nebo perník, je mi to úplně jedno, pokud to umí brát a ovládne se na tom a je normální, tak ať si to bere, je to jeho věc.

Dobřej sluha, špatnej pán.

Přesně.

A tak to máš se vším.

Ale prostě brát něco, co víš, že ti nedělá dobře a bereš to jenom prostě pro nějaký potěšení někoho, aby ses předvedl, tak to neuznávám určitě.

Takže myslíš, že bral a říkáš, že to každěj v týhle branži, že se to nedá ani -

Jo, neříkám že nedá se to jinak, ale dost lidí si na to zvykne, jelikož je to – jakoby každá lajna k tomu ti prostě urychlí to hraní – nebo ne urychlí, ale prostě občas se toho sejde tolik, že toho máš za měsíc prostě já nevím – někdy třeba v týdnu nemám do čeho píchnout a jindy mám za tejdě pět turnajů a není to jenom v Česku, je to na Slovensku, je to v Německu a přejíždíš takhle, vykráváš prohráváš turnaj za turnajem prostě a je toho najednou moc, takže jako občas tadyto slouží jako doping, protože když si to nedáš, tak ztratíš tadytu chuť do toho, řekneš si oukej, tak se na to vyseru, vyhrál jsem minulej turnaj, tak to můžu posrat – ale tak to asi být úplně nemá, jakoby no.

Takže to ovlivňuje tu produkci hudby.

Asi tak, no. Ale určitě znám pár lidí, který to jedou striktně bez toho prostě, jsou srdcaři který nechtěj ochutnat v životě, ani dát, a nechtěj ani ten pocit znát a za to je mega cením, a takovejch tady pár určitě je. Nicméně se to v téhle scéně bude hledat dost obtížně asi jako dneska.

Takže většinou si při koncertech, nebo jako takhle při hraní dáváš, před lidma...

Dá se říct, že poslední půlrok jo. A už to není že by mě to dostalo; jelikož si dávám před hraním kokain, tak si dám třeba jednu lajnu a není to, že by mě to dostalo úplně jako do jinýho světa, ale spíš mě to urovná v tom, v čem mám hrát další hodinu prostě a těch patnáct minut se jakoby aklimatizuju do toho, co se vlastně bude další hodinu odehrávat. S tím mi pomáhají třeba kámoši, že prostě přijdou o patnáct minut dřív a tady podávají drinky a přitom já se aklimatizuju teprv a poznávám.

(mimo téma)

Při skládání – ovlivnilo tě to nějak ohledně přímo jakoby vytváření třeba nějaký jakoby myšlenkový směry nebo tak? Nebo – když děláš hudbu, tak – jestli – jestli bereš, když to prostě skládáš.

Jo, není to podmínka samozřejmě, ale takhle na velký párty je to asi uvolnění a poslání to dál, protože máš v hlavě nápady, který tě asi nenapadnou za normálních okolností, abys to těm lidem naservírovala prostě a neříkám, že to je pravidlo, ale většinou si tím člověk pomůže jakoby a je jedno, kdo to dělá, jestli já nebo tamhle *(anonymizace dat)* kterej hrál po mně, ale teď v tuhle chvíli si myslím, že to podporuje dost lidí a asi to nestojí úplně na základní bázi jakoby tadytoho, ale – ee co jsem to chtěl říct...

Ee... že se to dá i bez tohohle, že většinou...

Jo, že většinou, ale dost lidí si na to zvykne, že to prostě bez tadytohole funguje líp a pak se vod toho špatně vodprošťuje no, takže...

Jo, no.

Je to na člověku, jak je silnej a – jakoby – jestli si to dá nebo ne, to už je potom na něm. Tak super. Ještě projedem ty konkrétní drogy – zkoušels, říkals – kokain, extázi, ketamins taky zkoušel – zkoušels třeba nějaký ty léky na předpis?

Tyjo léky jsem asi nezkoušel vůbec žádný. Asi když mi kámoš sehnal kapičky Lidokainu – dával pár let zpátky a jsou to vlastně kapky, který znecitlivěj látku, prostě když nastříkáš, tak to znecitliví prostě a chová se to jakoby kokain, ale není to kokain. Takže s tím jsem měl asi zkušenost nejvíc a jako jediná takováhle věc prášek.

Tak kapky nebo prášek?

No ono to je jakoby v kapkách, člověk si to potom musí přes tepelnou úpravu dostat do práškového skupenství anebo sehnat už právě v prášku. Takže je to na lidech no, nebo jako na kontaktech, jestli máš dobrý kontakty, tak to seženeš asi úplně v pohodě. Ale já jsem se dosýal k tomu, že si to musím vyrobit sám a normálně se to dá sehnat volně v přírodě.

Tripy jsi asi zkoušel – ne?

Jo, tripy jsem zkoušel.

Co ještě existuje, nějaký... Ayahuasca?

Existuje DMT a ayahuasca, ale do toho se úplně nechytám, to je takovej extrém asi a maximum, co bych očekával od halucinogenního stavu a to asi nechci úplně. Hehe.

Každopádně každého kdo to udělal cením a hrozně by mě zajímal jeho stav, protože si to sám neumím představit.

Že prej – to bylo zajímavý. Taková klinická smrt skoro.

Jojo, kámoška se vrátila vlastně po čtyřech týdnech z džungle, přestala se holit, začala žít – bylo jí jedno, kolik vydělává peněz, začala žít život z ruky do huby, dělá jógu, cvičí každý den, neholí se, začla přemýšlet jako jinej člověk, chová se jako jinej člověk a prošla tou kůrou – minimálně měsíc nesmí jíst maso, souložit, nesmí kouřit a prostě – ona to vydržela a teďkom jí to prostě vůbec nechybí a vrátila se prostě po nějakých dvou měsících do Prahy a je to jinej člověk prostě.

Kůrou – to někdo prostě doporučuje jako kůru, že jedeš do džungle... Očisťující kůra je to... dáš si DMT a jseš tam... Je to kůra, která... zvracíš – zní to hnusně, ale prostě zvracíš po tom pár hodin prostě a je ti nevolno, ale to je právě ta očista, že to z tebe vyžene ty nejhorší sračky co v sobě máš za celý ten rok, všechno to z tebe dostane ven a prostě můžeš začít vodznova, no. To je asi princip tadytoho a úkol tadytý rostlinky. Akorátže se to v dnešní době zneužívá a používá úplně na jiný věci.

Pche. Klasika. No a amfetamin?

Amfetamin neznám, to jde úplně mimo mě...

Co ještě existuje? Ještě něco zkoušels, pilulku, hulit... Jo, ještě tráva. Jak to máš s trávou? Já na to vždycky zapomenu...

Z trávy jsem rád, že už jsem venku, protože to je nekonečnej koloběh zla – ať už přestoupíš na bong nebo na brka, prostě když to hulíš každý den, tak je to prostě otročina něčeho a je to k hovnu. ... jenom na tobě, kdy ti to dojde a kdy se na to vysereš a začneš žít prostě trošičku jinak. Mně to došlo minulej rok, trvalo mi to taky nějakou dobu, ale teď jsem fakt rád, že nepotřebuju každý den hulit, nepotřebuju si dát bong, abych šel spát, abych vstával – a tadyto se nedá dopustit prostě.

No, to řekni těm lidem kolem!

Je to super, každý z nás zjistí jednoho dne, že nemá smysl do toho nutit, když to ten člověk prostě nechce a když si bude říkat jo, zkusim to, ... mít zatlý zuby a říkat si doprdele, kdy už to skončí – to asi nemá smysl úplně. Asi to chce vložit do toho fakt úsilí nějaký a snažit se prostě dělat to dobře. A ... nějakýho výsledku no, nebo se na to můžeš rovnou vysrat a

rozmixovat to na kaši a vypít to.

Jo, hehe. Takže dřív hulils víc...

Dřív jsem hulil víc a jsem fakt rád, že jsem z toho venku, protože když jsem dřív vstával do školy, tak jsem každý ráno prostě kotel, dva, vstával jsem kvůli tomu v úplně nesmyslný hodiny, ve dvě, tři, abychom se s kámošem vyhulili doma a pak teprve šli do školy na hodinu, na dvě.

Tys vstával takhle jako dřív?

No jasně no, já jsem vstával třeba v šest, když jsme měli od devíti, abych si dal kotel prostě, dva tři, ... A po dvou třech letech ti dojde prostě, že se omezuješ na takovýhle sračce, že prostě kvůli – nesmyslu, někde támhle a támhle. Hm. Tak jsem to zahodil prostě.

Ještě něco, co bys chtěl říct, jestli ten názor na to, jak berou nějaký ty tvoje hudební vzory, jestli tě to nějak ovlivnilo, že sis třeba řekl, že jakože je v pohodě brát, když to berou aj oni nebo jestli ti to je jedno, nebo co.

No asi úplně v pohodě ne, ale v dnešní době prostě je podle mě strašně těžký na tom konkrétním DJ poznat, jestli je sjetej nebo ne, protože si každý v dnešní době říká „jo, ten hraje na (anonymizace), ten bude sjetej prostě, ten by nevydržel jinak, to prostě musí bejt sjetej“ - takhle to vůbec není že jo, nemusí bejt sjetej, je to o náladě, jak ses ráno vyspal, jestli ses pohádal s mámou nebo jestli to bylo dobrý, jsou to maličkosti prostě a jestli pár drobností do sebe hraje a zapadá to, tak je to v tvůj prospěch a vyhraješ první set a – je to dobrý, že jo. Ale když tomu nevěříš prostě a děláš zbytečný chyby a pouštíš další set, tak je to 2:0 pro tebe a – nevím, no.

27. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

No, chci se Tě zeptat na nějaký ty - věci, jakože - obyčejný, jestli piješ kávu, kouříš... kouříš, vidím, a alkohol jak moc piješ.

Hele, kafe – kafe piju, ty jo, tak dvakrát třikrát denně... Vykouřím tak krabičku denně. Alkohol, ty jo, no, jak se to vezme... Jako - nemůžu říct, že bych pil nějak hodně, ale prostě vobden... vobden si prostě třeba dvě tři skleničky vína dám. Jako nevopíjím se nějak, jako že bych se nějak pravidelně nebo něco takového jako, to se ví, to je jako fakt významná událost, když se vožeru, když to tak řeknu. Ale jako prostě k večeru si fakt dvě tři skleničky klidně dám, prostě na uvolnění, jo.

No a... mělš to někdy jinak... jako žes víc pil?

Jo, no tak když jsem byl mladej, že jo. Když jsem vyrůstal na vesnici, tam nebylo, co dělat, tak jsme se vlastně v podstatě ničím jiným než pitím nebavili, že jo. A to jsem pil fakt hodně moc - jako že jsem vypil třeba sedm osm litrů vína za večer - jako sám - a nepamatoval jsem si nic, dělal jsem bordel a takovýdle věci...

Chci se Tě zeptat, když začals hrát, eh, to - to už byl tady ty časy s tím pitím?

Ne. V době, kdy jsem začínal hrát, tak jsem třeba nepil vůbec. To bylo pár let po tom, co jsem se rozhod, že nebudu pít vůbec, právě na základě toho, že jsem se choval jako kretén, že jo, že jsem pil fakt hodně a prostě jsem si jednoho dne řek: stop, a přestal jsem pít úplně, asi - pět nebo šest let jsem vůbec nepil.

Mělš nějaký hudební vzory nebo máš? Prostě někdo, kdo Tě inspiroval a takhle?

Jo tak - to si myslím, že má víceméně asi každej jako – někoho – prostě – přesně - kdo ho buď inspiroje, prostě, nebo mu jako nějakým způsobem může udávat směr. U mě to byl třeba Andy C, kterej teda jakoby třeba v tuhle chvíli jakoby je pravej vopak mýho vzoru, protože když jsem se dozvěděl, jakým způsobem třeba tady ten člověk funguje, tak jakoby se mi to úplně zhnusilo, třeba, to co dělá, ale – jakoby ty vzory, ty se furt měněj jakoby, ted'kom už se nesnažím zaměřovat jakoby na jednoho konkrétního člověka, ale vod každýho si snažím brát jakoby to nejlepší, prostě, protože to jakoby ta drum'n'bassová scéna nabízí fakt strašně moc, prostě...

A dozvěděl ses, jakým že způsobem - ohledně toho, co bral nebo bere, nebo myslíš si nebo víš, eh, že něco konkrétního?

No, tam - tam jde vo to, že spousta dýdžejů, prostě, nebo že - většina dýdžejů slavných má i svoji produkci právě že, skládají svoji hudbu. A právě že u Andyho C, tam jakoby byl problém, že - nebo je problém to, že prostě vylezly ven, na povrch, informace vo tom, že mu tu hudbu skládá někdo jinej, von ji pak prostě jenom vydává pod svým jménem. Takže v podstatě pro mě člověk, kterej – kterej – jako - tady na tom, na tý hudbě a na tom, jak hraje, vlastně, má jako založený všechno a v podstatě ted'kom zjistím, že polovina toho vlastně úplně je jako výmysl, že...

To je smutný. A přemýšlels někdy, jestli bere nebo zkouší něco za drogy?

Tak to nevím. To – to - tohle jakoby - tak blízko jsem se k těmhle lidem nedostal jako víceméně a - to by byly jenom domněnky v podstatě. Ale jako - je to s tím úzce spjatý, že jo, víceméně. Víceméně si myslím, že každej - každej, kdo se na tý scéně pohybuje, tak to buď nějakým způsobem zkusil, anebo nějak - nějak tomu propad na nějakou chvíli, nebo tak, jakoby, ale není to samozřejmě pravidlem. Je tady spousta lidí, který nepijou, nekouřej, jsou úplně střízlivý.

Jak k tomu přistupuješ?

K drogám?

Jo. Protože to vidíš všude možně.

Já – já - já to nějak nesoudím, prostě, každej je nějakej a dokád' člověk, prostě - ať si dělá, kdo chce, co chce, pokud' ne - jakoby, jak to říct, neomezuje vostatní, prostě, nebo nezvládá svoje, prostě, povinnosti a takovýdle věci.

No, a to se chci zeptat, jaký návykový látky jsi zkoušel, a jak to ovlivnilo Tvoji tvorbu,

produkci a tak?

Tak jako já jsem víceméně vyzkoušel – já nevím – když to takhle řeknu – kromě heroinu – jakoby fakt tvrdějších drog, nebo tvrdějších drog, prostě, nevím, zkoušel jsem pervitin, měl jsem MDMAčko, měl jsem extáze, kokain, prostě, víceméně, jakoby dost věcí jsem zkusil. Ale – jak říkám, no, člověk to musí brát jako – jako srandu prostě, která může být jednou za čas prostě, ale nesmí to být jakoby každodenní součástí tvého života, nebo – a – jakoby, já si nenechávám (*nesrozumitelné*) většinou – většinou na drogách nepracuju, nic jakoby nedělám takhle, prostě beru je spíš rekreačně, jakoby stranou, a neovlivňuje to nějakým způsobem můj výkon, když to takhle řeknu, jo, kdybych – kdybych si dal, já nevím, hodně – hodně kokainu a pak měl jít hrát prostě, tak budu zbrklej prostě, budu – budu dělat věci dřív, než vlastně bych je měl dělat... Takže já – nevím – když jdu na párty, tak prostě už je všechno domluvený, všechno je zařízený a – v podstatě – když si vezmu nějaký drogy, tak za první – za první to dělám tak, že si beru dycky menší množství, prostě dycky si beru málo a rači počkám, než abych to přeháněl a pak mi bylo třeba blbě nebo něco takového, a v podstatě to jakoby ten můj úsudek, nebo takhle bych řekl, neovlivňuje během toho mého výkonu nebo tak, no... (*nesrozum.*) Měl jsem období, kdy jsem bral drogy, ty jo, třikrát čtyřikrát tejdne. Prostě, vzhledem k tomu, že jsem toho hraní měl fakt hodně, a byl to takovej zajatej jakoby vzorec už, prostě že na mejdanu si ty drogy dám a takhle jakoby; toho jsem se po nějaký době pustil, protože kdybych to fakt měl tady tím tempem dělat jakoby furt, tak prostě člověk by to nevydržel, že jo, prostě... A hlavně už to pak – jakoby – už to – už to není ta rekreace, ta zábava, ale už je to prostě v podstatě jakoby zlozvyk, když to tak řeknu.

Mhm, jasně, takže říkáš: dobrej sluha, špatnej pán?

Jo. Nic se nesmí přehánět, prostě. Jako já jsem – považuju se za zodpovědného člověka (*anonymizace*), takže toto – takže jakoby já nemůžu prostě – jako – si dovolit dělat hovadiny, prostě, a nebrat, jakoby, ohledy na vostatní, že jo.

A měls to někdy... jakoby víc?

Jako – droga, kterou užívám nejčastěji, tak je hulení, to hulím každý den už několik let a... to v podstatě neberu ani jako drogu, to beru fakt, já nevím, jak bych to řekl, prostě – to ani – to ani nevím, jak bych to popsal, no. To je prostě – to už je moje součást taková, samozřejmě to zhulí, jako když si zahulím, tak jsem zhulenej, nejsem úplně střízlivej, ale zase prostě – nevím – já mám – nemám problém ráno vstát, ubalit si brčko, prostě, a pak udělat hromadu věcí prostě za ten den, jakoby, jak povinností, tak i zábavy, prostě. Nemyslím si, že bych z toho byl úplně nějaký lenivý nebo hloupej nebo něco takového, no.

A chystáš si sety dopředu, třeba?

Prosím?

Chystáš si třeba sety dopředu?

Jo. Nebo – jak kdy. Mám spoustu věcí předpřipravených, který různé kombinuju mezi sebou, a mám... a jako kolikrát i improvizuju, prostě záleží jako – jako i kde hraju, co ty lidi chtěj, prostě.

A při tom chystání setů, třeba, míváš něco, nebo spíš jenom prostě na ty párty?

Jo, při té přípravě vůbec. To normálně ráno vstanu, když mám chuť, tak si k tomu na hodinu stoupnu, něco vymyslím, pár mixů, pak du vod toho; odpoledne si k tomu stoupnu; někdy u toho stojím celý den. Ale jako ty drogy s tím vůbec fakt nemaj nic společnýho, no. Jako neříkám, stalo se mi x-krát, že přišel někdo na návštěvu prostě, měl narozeniny, sjeli jsme se u mně a pak jsme si třeba hráli a takhle jakoby... Ale to je fakt úplně výjimka, která maximálně tak potvrzuje to pravidlo, no. Rozhodně nemůžu – nemůžu říct, že když si dám drogy, že by se mi třeba líp vymyšlelo jakoby playlist nebo něco takového, to spíš navopak jakoby. Člověk něco vymyslí a pak druhý den, když jakoby to potom dává dohromady znovu, tak v podstatě se v tom ztrácí nebo tak, jakoby, no.

Jo. A jak často třeba to máš, když jdeš hrát, jakoby pro lidi, přímo?

Jak často беру drogy?

Při vystoupení, no...

Ty jo, nevím. Když – když řeknu, že hraju třikrát tejdně, tak třeba – jednou tejdně si ty drogy dám, no. Jako řek bych, že jsem jako docela dost jakoby – neřek bych, že jsem jakoby rekreační úplně uživatel, prostě беру to jakoby často; myslím si, že pro spoustu lidí, když řeknu, že беру drogy čtyřikrát měsíčně, že to je dost jako, někdy je to i víc jako, jo, prostě vobčas... vobčas si ty drogy člověk nemusí brát na mejdan, ale prostě i do postele, ty jo, nebo něco takovýho prostě. Je x způsobů, jak to používat prostě, jo.

Který to jsou třeba nejvíc?

Co máš na mysli?

Který konkrétně, víš co, jestli máš kokain nebo emko?

Ty jo, tak jakoby asi nejčastěji ten kokain anebo to to... nebo extáze.

Jasně. Ještě se Tě potřebuju zeptat na fakt konkrétní příklady těch látek, kterýs měl. Takže říkals: emko, kokain, hulení, ...

Pervitin jsem taky zkoušel, LSD jsem zkoušel...

Houbičky?

Taky.

Nějaký léky na předpis?

Ne, tak tady s tím jsem si třeba nikdy nehrál, s lékama.

Sedativa, nebo něco..., neuroly?

Ne. Maximálně – jak se tomu říká, eh – taky bílej prášek, že jo – je to, přesně, sedativum – Ježiši... Ne morfin, ne, minulej rok mi to dal přece ten (*anonymizace*), že jo. Ne – ehm – ne efedrin, (*vulgarismus*) - eště jedna...

Nějaký sedativum?

Jo, no. Ted'kom – no, fakt si nevzpomenu na ten název, prostě, no.

To nevadí.

Ale jakoby...

Ale nějaký DMT, ayahuasky, a... ?

To mi vůbec nic třeba takhle neříká.

Krokodýly asi ne?

Ne ne ne. Jakoby – jakoby prostě jsem nikdy nic třeba neužíval – neužíval jehlou, prostě, měl jsem sestřenici starší, která propadla pervitinu jako fakt – fakt zlým způsobem a měl jsem jakoby dycky vodstrašující případ, jo.

(mimo téma)

Ketamin...

Ketamin, no – to... (*nesrozumitelné*)

Jo, ketamin...

Jo, ten jsem taky třeba zkoušel. I když jsem ho měl nedopatřením, poprvý, jakoby, ale taky jsem ho zkoušel.

Anfetamin? Nebo tak?

Jo.

Opiáty nějaký?

Opiáty, ty jsem, ty jo, ty jsem zkoušel snad jednou, ty jo, a – to – to bylo vůbec bez nějakýho výsledku, nějak jsem tomu jakoby toto – nějak jsem to jako víc nezkoumal.

A to bylo přesně...

Něco jsme kouřili s kámošem, už si fakt nepamatuju, co. Jestli to bylo přímo opium, ty jo.

Jo, takže žádný jiný věci, cos třeba jenom jednou zkusil, Tě nenapadaj?

Ne. Většinu – většinu jsem zkusil jako víckrát, no.

A mění Ti to nějak třeba pohled na svět, nebo jakoby způsob, kterým budeš skládat hudbu do budoucna, třeba?

Při té tvorbě – třeba – přesně třeba – když jsem třeba na kousku extáze, jsem se fakt dostal do (*nesrozumitelné*) a hrál jsem si, tak jakoby – člověk – člověk tu hudbu vnímá jinak, prostě.

Je – Já nevím, jak to říct, prostě – jako když si dá člověk kouli a jde – jde pařit a je mu fajn, prostě – je víc, než když – když tu kouli jakoby nemá, když to takhle jakoby řeknu, úzkoprse, tak to to – tak při tom skládání, tam jakoby, eh, jsou podobný jakoby věci, no. Takže jakoby – jako – jak to říct, prostě – Funguje to, nějakým způsobem to ovlivňuje ten pohled na tu – na tu věc, ale – jakoby...

Jakoby i do budoucna?

Jo, ale – já jsem – dal jsem si jednou LSD tak silný, že jsem, prostě, fakt měl halucinace, prostě, takový, že jsem neviděl nic, co bylo reálného, nic, prostě... Fakt jsem – nebe bylo červený, když někdo na mě mluvil, tak jsem viděl barvy, když jsem – když jsem něco – když jsem něco viděl namalovaného, tak jsem si to uměl přeložit do zvuků... Prostě fakt jsem byl úplně v jiném světě. A to trvalo několik hodin. A po tadyť tom, když jsem se pak probral, jakoby – úplně v pohodě – nezbláznil jsem se, nic, tak potom se mi jakoby ten pohled na ten svět, jakoby, určitým způsobem změnil, protože – třeba na tom tripu, tam fakt člověk jakoby si dokáže... Mně se stalo prostě xkrát, že jsem – že jsme si vážili fakt maličkostí, jakoby, nevím: člověk Ti dá – prostě – člověk má žízeň, druhý mu dá napít vod sebe, prostě jo, jakoby – takový – fakt – jo, a prostě najednou to člověku to v tom stavu přijde hluboký, prostě, a do určitý míry, prostě, když se nad tím pak zamyslíš, tak vono to tak i je, prostě, protože – jako – přesně – chci – chcete Boha, chcete ráj na zemi, tak se chovejte všichni k sobě slušně a bude to úplně v klidu.

Životní styl, to Ti asi ovlivňuje, co?

Ovlivňuje, no.

No. Tím pádem tohle ovlivňuje i produkci i tvorbu, protože to ovlivňuje celý životní styl.

Já jakoby hudbu neskládám. Já svoje – já svoje věci nemám, jakoby.

Jo, víš, ale...

Jo, jako – klasika, že jo, když si dá člověk kokain, je – je akčnější, prostě. Když – kdybych – když něco budu řešit, prostě, a budu sjetej, tak, přesně budu akčnější, budu vostřejší – jakoby...

28. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod svým jménem nebo svým uměleckým jménem.

29. rozhovor

Věk: pod 30 let (nejisté). Délka hudební kariéry: cca 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Piješ kávu, kouříš, piješ alkohol?

Alkohol nepiju, nemám ho rád, piju ho třeba jenom párkrát do roka, kávu nepiju a kouřím jako svině.

Hustý. A chlastals někdy dřív nějak víc?

Ne, nikdy jsem nechlastal alkohol. Mám na to averzi.

To je zajímavý.

Ale bral jsem vždycky drogy docela dost, hehe, takže jsem si to vždycky dokázal vykompenzovat.

Hm. Ovlivnily tě nějak ty zkušenosti s drogama v tvé tvorbě hudební?

Myslim si, že mě to nasměrovalo tím směrem, že bez toho bych asi nebyl tady – neříkám tam, kde jsem, ale tady – ale vždycky jsem na těch drogách se věnoval muzice, takže to jakoby nepřišlo vniveč, nezahodil jsem to zdraví a ty píčoviny, že bych někde čůral z okna nebo se někde pastil na nějakých sračkách, fálal, prostě jsem dělal produkci hudební na tom. A bavilo mě to vo to víc a není to nic jakoby super, ale aspoň to mělo nějaký smysl, chápeš.

Jo, no, využil's to. A byl to takovej motor, dá se říct, nebo spíš takovej katalyzátor?

No, spíš to – naučit se celkově to zvukový inženýrství, který vůbec není jednoduchý a trvá to jakoby asi dost dlouho, než člověk do toho nějak prostoupí, a mně to trvalo jakoby třetinovej čas, protože v podstatě...

Hustý. (mimo téma)

Tak, co ještě bys chtěla vědět?

Chci vědět, cos konkrétně bral a jestli jakoby při všem, cos dělal ohledně hudby nebo...

Nenene, tak samozřejmě to nebylo furt. A co jsem bral... No, co jsem bral... Klasickou tady mainstreamovou drogu teďka, co jedou všechny děcka, akorát já když jsem začínal v té hudbě tenkrát, tak to byl underground, ty lidi na těch párty drum and bassovejch prostě byli na drogách – no ne všichni – bylo jich pár, byla to desetina prostě – a schovávali se před těma normálníma víš co, před těma jejich názorama. A teďka je to takovej mainstream, prostě perník je mainstream, neurofunk je mainstream, masky jsou mainstream, hejbat hlavou na náslapech je mainstream a v podstatě tyjo je to špatný, no. Vydalo se to špatnou cestou a dost mě mrzí, že jsem tyjo byl u toho stvoření toho, poslat to všechno do sraček, tyjo.

(mimo téma)

To je jedno, hlavně záleží na těch lidech, aby oni pochopili tu myšlenku toho drum and bassu úplně jinak, než ji chápou, prostě jako. Jo, ta muzika byla vo tom mixování a vo té energii a vo tom příběhu a ne vo tom „drop – neuro, drop – neuro, pod', dělej, zfetuj se a pod' se kroutit“. Jako rozumíš, jo. Prostě jde to špatným směrem.

To mě mrzí.

Mě taky, no. Mě taky mrzí, že z něčeho, za čím jsem si stál vodjakživa, z toho udělali úplnou sračku. Ale jakoby s tím já jsem nic udělat nemoh, ještě jsem k tomu přispěl, že jo. Takže asi tak no.

(mimo téma)

Cos všechno konkrétního zkoušel?

A jo, co jsem všechno konkrétního zkoušel – tak jakoby párkrát jssem měl nějaký papíry, párkrát nějaký koláče, ale jinak jenom to – tu skvělou věc.

Co?

Co, hehe. Nevim, nic. Já myslím, že to oba víme, že už to tam bylo párkrát zmíněný a už to není potřeba víckrát opakovat.

Ten perník?

Přesně.

A vždyť to je hrozná sračka.

Je to hrozná sračka no, ale v podstatě – už nějak od šestnácti jsem se k tomu dostal a nikdy jsem kvůli tomu nemusel krást, píčoviny prostě, jsem zajištěnej, mám super práci, mám super post prostě, mám spoustu peněz, vydělávám, a nechápu lidi, který by si to zaprvý dali nitrožilně, to je pro mě úplně největší jakoby slabost, to je konec, takový lidi prostě směju, a i ty jejich – jakoby ta vrstva těch lidí, co prostě dělaj tohleto už jsou prostě trosky pro mě – potom jsou takový ty lidi, co si občas na tom ulítnou a potom jsou takový ti lidi prostě, který se k tomu nějak dostali a je to jejich takovej ten pavouk ve skříni, no. Kterýho tam prostě maj, prostě tam je a bude tam asi, no.

(mimo téma)

Chci se zeptat nějaký vzory hudební jestlis měl, nějaký lidi co tě ovlivnili prostě.

Jo, bavil mě hodně DJ *(nesrozumitelné)*, kterej mě k tomu nějakým způsobem dostal. K tomu drum and bassu.

Jo. A myslíš, že užíval nějaký drogy?

Ne, nikdy neužíval žádný drogy. Nikdy. Možná párkrát měl prda z trávy.

Fakt, jo?

Jo, je to průkopník tady průhlednýho betonu, v Praze, *(nesrozumitelné)* se jmenuje ta firma, úspěšnej člověk, designér, fotograf atd.

Hustý. A nějaký jiný vzory...

Ne, nikdy jsem žádný jinej vzor neměl, protože v tu dobu, kdy jsem začal hrát neurofunk, tak ho nikdo nehrál kromě *(anonymizace dat)* ... a nerad bych zapomenul ještě na nějaký jméno, myslím že *(anonymizace dat)*.

(mimo téma)

Já ti to řeknu prostě: perník, tripy, koláče, to je celý.

Kokain?

No, jestli se tomu dá říkat koks, tak asi koks, no.

A amfetamin?

Jo, to jsou ty holandský sračky. Taky, ano.

Nějakej lék na předpis?

Ne, nikdy jsem nezobal – a jednou jsem měl ketamin a byla to strašná sranda a měl jsem ho tady. Ah, prdel. Ale už bych si to nikdy nedal. Ale kouřil jsem šalvěj, když jsem byl malej.

Fakt? Hehe. LSD...

Jo, párkrát, neholduju tomu, nemám na to hlavu. Houby párkrát, píčoviny prostě.

Jojo. A opiáty nějaký?

Opiáty nikdy.

(mimo téma)

Takže to máme vyjmenovaný, sedativa, žádný léky ne říkáš – bereš při tvorbě?

Nenene, není to ovlivněný tím, že beru.

A bereš, když vystupuješ?

Ne...

Ne?

Není to vůbec ovlivněný tím že „jo, budu vystupovat a budu brát“. Prostě jak se to naskytne: jo, ne, ale nemám nějaký dávkování nebo tak. Někdy to třeba vodsuzuju, cítím se jakoby hero, jindy třeba ne. Je to fakt jakoby – neomezuje mě to, vůbec v žádným případě mě to neomezuje. Jsem úplně svobodnej člověk a vůbec mě to neomezuje takhle ta věc.

No a ovlivňuje to, že...

V podstatě neomezuje, ale trochu ovlivňuje, samozřejmě, já nevím, no. Byl bych rád, kdybych to třeba ani nikdy nepoznal, ale kdybych to nikdy nepoznal, tak tady s tebou nesedím a nedělám tenhle rozhovor víš co.

To jo no. Takže někdy skládáš pod vlivem, někdy ne -

Přesně tak. Takže jsem jeden z těch mála, co může říct, že ty sračky co děláš aspoň k něčemu vedly. A nejenom k tomu, bejt na ulici, tyvole krást a bejt zkurvenej feťák, hubenej, poďobanej.

Hehe, jak říkáš. Takže to ovlivnilo spíš životní styl tvůj?

Jak říkáš no, ale nechci, aby to někde někdo slyšel a všichni si z toho vzali inspiraci a hned si šli koupit péčko, že jo.

(mimo téma)

A myšlenky, přístup k životu?

Myšlenky, přístup k životu si myslím že – já nevím, každý člověk by si měl najít hlavně

nějaký životní cíl, kterýho by se měl držet, protože bez cíle je to hodně těžký, no. Cíl je jediný, co tě motivuje a táhne nějakým jakoby způsobem dopředu a...

A tohle používáš jako nástroj.

Dlouho jsem byl – třeba rok a nebo rok a půl jsem nevěděl, co je můj smysl, protože jsem měl trošku menší zklamání v hudbě, (*anonymizace dat*) se rozpadalo skoro, každej šel na svoji dráhu a já jsem nevěděl, co teď, co teď, dyť já jsem dělal skoro šest sedm let jenom muziku a myslel jsem, že to bude vono – a nakonec jsem dospěl k tomu, že to bude vono. Že už zasvětim svůj život jenom hudbě a drum and bassu tady v České republice jinak než ostatní. Jinak, než z něj šťavit prachy. Prostě – budu se snažit dál zachovávat tu kulturu a podpořit ji nějakou produkcí a – vždycky jsem to dělal pro lidi a vždycky to pro lidi dělat budu, ne pro prachy.

30. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Prvně chci (mimo téma) a zeptat se tě, jak to máš, jestli kouříš, piješ kávu a alkohol, tadytyhle normální věci.

Nekouřím a kafe nepiju taky, nechutná mi moc no.

Jo. A alkohol?

Alkohol – Piju pivo, tak jedno denně třeba – nebo - průměrně. A tvrdej – na akcích dáme tak flašku no, dvě, s klukama prostě.

Jo. Takže pravidelně, jako pořád, pivo a...

Pravidelně, ale že bych sám se ožral nebo takhle, to ne.

Oukej. A mělš někdy dřív období, kdys třeba víc pil nebo víc kouřil – nebo kouřil vůbec?

Nekouřil jsem nikdy, jenom když se najebe hrozně moc. A to se nestává moc často. A jinak jsme chodili dřív kalit hodně, když jsme byli menší no, klasika.

(mimo téma)

Myslíš, že máš nějaký hudební vzory prostě, někdo, kdo tě nějak ovlivnil, inspiroval, ke komu vzhlížíš...

Určitě. V mládí jsem prošel spoustou (*nesrozumitelné*). A nejvíc mě dřív bavily jako kytary a tak a poslední dobou se dívám na ty syntáky a prostě elektronickou hudbu.

Poslední dobou?

Deset let třeba.

Jo. (mimo téma) Ty lidi, který třeba sleduješ hudebně, tak myslíš si, že brali nějaký drogy, jestlis nad tím někdy přemýšlel nebo tak?

Určitě jo. Celkově showbysnys – nejenom hudební – tak je s těma drogama spjatej prostě. A určitě ne všichni, ale řek bych, že většina lidí prostě má nějakou tu svoji drogu, určitě.

Ty krásó. A jakože řekl bys, že to k tomu patří, nebo jak k tomu přistupuješ?

Myslím si, že to patří k tomu nočnímu životu, se kterým je to spjatý, takže asi jako to k tomu patří, no.

(mimo téma)

A ty sámš něco zkoušel, nebo cos zkoušel, nebo brals něco pravidelně?

Asi v sedmnácti jsem měl trávu poprvý a to se mi zalíbilo docela a tak nějak posledních – těžko říct, třeba pět šest let hulim pravidelně. Každý den. A drogy jinak – párkrát jsem zkoušel nějaký extáze – teda extáze ne, ty ne – LSD anebo houbičky. Ale tak max jednou za dva roky třeba nebo tak. Když se sejde celá parta a je dobrej vibe, no.

(mimo téma)

Jo. Takže extáze jsi říkal, že ne...

No určitě ne. Žádný koule, žádný nic...

Stimulanty? Amfetamin? Pervitin? Kokain?

Nestraš. Ne, nic z toho jsem neměl, ani žádné tabletky nebo něco takového.

Jo. Jakožes nechtěl.

Nenene.

Jo. Ani ty léky na předpis, heroin třeba hehe...

Léky na předpis? Jaký léky na předpis.

Jakože nějaký...

Nevím ani jak se to jmenuje.

Sedativa, antidepressiva, anxiolytika...

Na antidepressiva nemám deprese.

No, to je dobře. Někáký neuroly nebo tak... Prostě jakýkoli léky, co bys bral...

Moc léky obecně nemám rád, no. Ani prášky na bolest hlavy... Žádný chemický ty nechci.

Takže tráva prostě. A to – houbičky, LSD zkoušels prostě.

Jo, a dobrý.

Jo. Myslíš, že to nějak ovlivnilo tvoji hudební tvorbu, jakože třeba...

Myslim si, že tráva jo no, to asi určitě.

To asi jo no. A huliš - když huliš každě den, tak asi huliš i před skládáním a před...

Asi jo. Ale většinou nehulim, když mám nějakou práci nebo takhle. To vůbec, to nemám rád, protože když se potřebuješ soustředit nebo to...

To jo no. Takže většinou neskládáš zhulenej.

Jako to skládání pro mě není jakože úplně práce, to je spíš takovej odpočinek, no.

Jo takhle. A jako práci bereš třeba před lidma hraní?

To je třeba práce no. Ale to je zase – jak jsem to říkal ten noční život no, když hraješ v pět ráno po tom, co byla párty šílená, tak je těžký bejt úplně střízlivej, prostě stprocentně na to. To asi myslím že žádnéj DJ, co hrál někdy od dvanácti pozdějš, tak nebyl úplně střízlivej na to.

A u tebe je to spíš alkohol?

No jasně no, určitě. Ale právě když jseš na (*vulgarismus*), tak se tak nedá hrát, že jo.

No jasný no, musí se najít ten balanc.

Třeba nevím, nějaký panáky jako – záleží. Většinou je to tak, že v tý backstagei mají ty DJ nějakou flašku nebo něco, nebo některý co si objednájí jiný věci, tak tam mají jiný věci, ale většinou tam standartně bývají nějaký flašky pro ty DJ. Když už museli přijet na tu akci, tak aby se aspoň (*nesrozumitelné*) předtím.

(mimo téma)

Já jsem chtěl ještě promiň, se vrátit k tomu, jak jsme se bavili, že spousta lidí třeba hodně používá ty jiný drogy k tomu třeba skládání. A pomáhá jim to hodně. A taky dělají úplně jiný věci potom třeba.

Jo. Jiný v jakým smyslu?

No – je něco jinýho udělat nějakou písničku střízlivej a udělat ji pod vlivem nějaký drogy, takovej ten vibe toho bude si myslím úplně jinej, brutálně.

(mimo téma)

Ještě jak tě ovlivnila ta tráva jako, jakože ti dala nějaký myšlenky k tomu, nebo že to ovlivnilo tvůj životní styl nebo ten přístup k tomu?

Je to ta kombinace všeho a zrovna konkrétně v tý hudbě si myslím, že mi pomáhá to líp vnímat. To, co bych přesně chtěl slyšet, cejtít.

Jo. Hezký. A to LSD a houbičky ti to nějak neovlivnilo, že by třeba...

To jsem nezkoušel nikdy skládat. Protože jsem byl vždycky dost jako (*nesrozumitelné*)... Ale stalo se mi jednou teda, to je sranda, že jsme jednou nějak neplánovaně někde jeli jít hrát někam, zrovna po tom, co jsme právě byli zhoubičkovaní. A to byl nejhorší zážitek, protože

jsem – nasadil jsem si sluchátka a vůbec nic jsem neslyšel, prostě bylo to úplně „třů“. A sundáš a mega párty, a dáš si sluchátka a nic, vůbec. Fakt haluz. Musel jsem jít pryč, nezvlád jsem to vůbec. (mimo téma)

To je hodně hustý. A do budoucna třeba ti to nějaký myšlenky nedalo? Jakože...

Houbičky? Jo, tak to každéj kdo si to zažil tak ví prostě no, to tě jako změni docela...

(mimo téma)

I LSD podle mě hodně změni.

31. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Hele prvně se tě zeptám na takový nějaký obyčejný věci, co se ptám vždycky na začátek, jestli kouříš, piješ alkohol, kávu...

Kávu piju hodně, alkohol občas, cigarety občas.

Jo. A mělš někdy něco z toho nějak víc, že bys třeba hodně pil nebo takhle...

Že bych třeba nějakou delší dobu kouřil jenom, v nějakým období svého života?

No.

Jo, určitě, jsem kouřil hodně.

A teď už nekouříš, nebo spíš jsi to snížil...

Ano, ano.

Tak to je hustý, to bych taky chtěla. A jak často třeba piješ, kouříš – na akcích?

No, tak v týhle fázi svého života (nesrozumitelné) samozřejmě častěji, ale to je třeba poslední třeba třičtvrtě rok, to je třeba jednou za dva týdny, jednou za týden...

Pohoda. Ale dřívš to měl třeba víc, jo.

Právěže – no, právěže teď je to víc zase.

Jo takhle...

No, ale je pravda, že třeba tři roky zpátky nebo dva a půl roku zpátky to bylo míň nebo jakoby menší... Protože jsem měl vztah, že jo.

Jo, takhle, takže se to... A máš nějaký hudební vzory, někoho, kdo tě inspiruje? (mimo téma)

Nebo někdo, kdo se ti líbil a zaujal tě a inspiroval a ovlivnil a tak...

Z těch hudebních vzorů v současný době já mám spíš jako inspiraci v producentech hudby a paradoxně to, co třeba teďka jsme hráli, tak já primárně neprodukuju, ale – jsou to producenti – jestli chceš jména jako přímo nebo...

Ne... Jakoby můžeš, ale...

Spíš jsou to hudební producenti, co jsou mi nějakým způsobem blízký, ale jsou to spíš lidi, kteří tvoří hiphopovou hudbu. A jmenovitě... Ze zahraničí NWA a producenti – těch je fakt hodně, to asi nemá smysl vyjmenovávat. Hodně samozřejmě západních. No.

Hustý. Já se totiž potřebuju zeptat, jestli myslíš nebo víš nebo jestlis o tom někdy vůbec přemýšlel – jestli brali nějaký drogy nebo tak.

Jo, určitě. Já si jsem dokonce stoprocentně jistej, že ti lidi berou – no, nevím jestli teďka, ale brali určitě – drogy.

Jo. Co si o tom myslíš, jak k tomu přistupuješ?

Jako že ti lidi brali drogy? Hm... Přistupuju k tomu tak, že žijeme ve svobodným světě, kde prostě - člověk je dospělej a může si v podstatě dělat cokoli chce, pokud tím neubližuje někomu dalšímu a i když vlastně jako drogy jsou samozřejmě ilegální, tak stejně existují a když ten člověk prostě chce, tak ty drogy si najde a bere je a nic moc mu v tom nezabrání.

Takže vlastně – nezabráníš těm lidem brát drogy, když chtěj, a jako jestli myslíš co si myslím

o tom, že ty drogy třeba nějakým způsobem inspirují ty lidi nějakým způsobem, nebo jako co říkám na to, že vůbec berou drogy?

No, třeba taky, jestli to to pro tebe nějak neospravedlňuje nějakým způsobem nebo jestli – jestli od nich nepřebíráš i tadyten přístup, nebo jakoby...

Jo takhle, jestli mě jako nějakým způsobem se nelíbí jenom to, že dělají dobrou hudbu a že mě baví, ale i to, že prostě berou drogy.

No, třeba. To se může stát, že jo.

To si jako nemyslím. To ne. To jsem právě vůbec jako – hrozně dlouhou dobu neměl, tohle a – nemyslím si to, nene. To si myslím, že tyhle věci si musí rozhodnout každý sám.

Jo, jo. Že prostě tady na tom ti nijak nezáleží.

Ne. Tam je prostě otázka – prostě některý lidi berou drogy a některý ne, z těch lidí, co mě inspirují. Že nejsou to všichni.

Jo. A je ti to v podstatě jedno.

Hm. *(neverbální souhlas)*

Super, děkuju. A chci se zeptat – znova říkám, že je to anonymní (mimo téma) – který věci jsi zkoušel ty anebo bral, jestli třeba huliš trávu?

Ne pravidelně, ale občas *(nesrozumitelné)*. Samozřejmě – to nejde brát samozřejmě, ale jakokdyby jo.

Jakoby jo, no. To je všude kolem, tyjo.

Jinak nic moc velkého, no. Ještě kokain.

Jo. A ten bereš často nějak?

Ne, vůbec.

Nebereš. Ale zkoušels ho jakoby.

(mimo téma)

Zkoušel jsem ho, no. Ale ne jakoby často právě, nejsem pravidelný uživatel.

Jakože párkrát prostě...

Uhm, tak dejme tomu třikrát za svůj život. Čtyřikrát, abych byl přesnej, když to spočítám.

(mimo téma)

A nějaký extázes měl?

(neverbální nesouhlas)

Ne? Jak to děláš? Jakože v tomhle prostředí?

Bylo to poměrně docela zajímavý no, hodně dlouhou dobu se poměrně už pohybuju v týchletý sféře lidí, který dělají hudbu a dělají festivaly, akce a tak dále a je to všude kolem, no, a já jsem prostě – prostě jsem ty drogy nebral no, hrozně dlouhou dobu. A i když jako byly okolo mě, tak jsem je prostě nebral. Jsem byl jenom případně opilej, nebo jsem si zahulil někdy, ale to je tak všechno. Takže to je všechno vlastně, no. Hulení, alkohol, kouření a kokain.

Nic moc, teda, hehe.

Omlouvám se, že jsem nesplnil očekávání, hehe.

V pořádku. Hele, to je právě to, to jádro toho rozhovoru, na který se chci zeptat: jestli nějaký ty zkušenosti nebo prostě tadyten tvůj přístup tě ovlivnilo v tvorbě tvojí, jakože hudební. Jestli třeba ta tráva nebo tak – jestli ti to třeba nějak změnilo, i ten kokain, pohled na svět, přístup k životu víš co, což by tě potom ovlivnilo v tom děláni hudby.

Hm, dobrá otázka. Asi mě to ovlivnilo no, asi určitě si myslím, že mě to ovlivnilo, případně jestli ta tráva – ta si myslím, jelikož když jsem byl mladší, tak jsem ji konzumoval častěji, takže i určitě to změnilo nějaký moje myšlení a pohledy na věc a tudíž asi i nějakou inspiraci a asi i hudbu a pohled na hudbu.

Jo. A dokázal bys popsat, jakým způsobem nějak?

Myslím si, že asi nějakým způsobem, že ve chvíli, kdy člověk tu drogu – ta droga na něj nějak působí, tak vnímá stejnou věc různěma způsoby a je to určitá – určitý potěšení pro člověka, tudíž je to vlastně nějaká závislost, no. Jakoby nějakým způsobem – vyvolává to v

tobě emoce a jsou jiný než když tu drogu v sobě nemáš, takže asi tak. A ten zvyk asi na to, že člověk – dejme tomu si zahulí a pak skládá hudbu, tak třeba má kreativnější nápady, uvolní se mu nějaký jako – uvolní se myšlenkově, je víc v klidu, nemyslí na ostatní věci, který ho trápějí třeba a může přemýšlet a soustředit se třeba jenom na ten daný okamžik, na tu danou pasáž, danou melodii, daný beat třeba a tak dále. Takže tímhle způsobem si myslím, že to je jako – to je to jádro.

Jo, no. A při – při jakoby vystupování, při hraní pro lidi, to tě nějak ovlivnilo?

Myslíš přímo při hraní? Tam je to samozřejmě to samý, akorát je to daleko svižnější a energičtější, protože člověk vlastně předává tu energii těm lidem okamžitě tím daným trackem, když ho hraje, takže určitě když je člověk opilej nebo je na nějakých drogách, tak má jinou – jinou chuť manipulovat s tím davem, nebo manipulovat – to je blbý slovo...

No tak jako je to tak, že jo...

No, jako v podstatě jo no, tak tou hudbou dejme tomu, že jim – že jim potřebuješ prostě podle tvýho uvážení...

Komunikovat se dá říct spíš.

Tak, komunikovat, ano ano. To je správný výraz. Takže jako vlastně tam to hraje velkou roli a to si myslím, že je taky jako proto, protože se to lidem jako líbí, jo. Víc si to třeba užijou, nebo...

Jo, no. Hele, takže koukám do té své myšlenkové mapy, jestli jsem na něco nezapomněla...

Životní styl ti to asi dřív ovlivňovalo ne, nebo to pít jakoby...

Pít ani ne, spíš ta tráva. Jako pít – já jsem nikdy neměl nějaký problém s alkoholem, že bych třeba hodně pil nebo tak.

32. rozhovor

Věk: pod 30 let. Délka hudební kariéry: méně než 10 let. Primární činnost: hudební nástroj, kompozice. Kategorie elektronická hudba, hudebníci vystupující primárně pod jménem svého hudebního seskupení.

Jenom se tě zeptám na takový ty legální, obvyklý věci jakože – jak často piješ kávu, alkohol a kouříš, jestli kouříš...

Tak kávu – kávu nepiju vůbec, protože jsem zjistil, že kofein na mě nepůsobí moc dobře, protože – měl jsem období, kdy jsem pil vlastně kafe a čaj a tak, ale zjistil jsem, že – jakoby pro mě – mně to dodá nějak krátkodobě energii, ale pak mi ji vezme jakoby třeba ve večerních hodinách. A já jakoby – já jsem docela workoholik a pracuju jakoby fakt od rána až třeba do nějaké deseti hodin do večera a zjistil jsem, že když nepiju kafe, tak mi to dodává jakoby – jsem schopnej pracovat mnohem dýl pak přes den. Nemám takový výkyvy, no. Takže kafe, a pak – co jsi říkala tu další věc?

Jestli kouříš, a pak ještě alkohol.

Kouřím jenom když piju, pro mě je to jakoby sociální prvek, v podstatě, kdy nějakým způsobem jako – mám rád se nějak jako socializovat s lidma a to kouření je součástí toho. A vlastně – když jakoby jsem sám, tak nemám jakoby potřebu kouřit, protože jako nechci zase si jako moje zdraví nějak narušovat. Abych byl schopnej pracovat víc.

(mimo téma)

Alkohol, ten piješ jak často? Nebo jak moc?

Já mám – já mám vždycky takový období. Jakože mám období vždycky v létě, kdy piju trochu víc, ale jakože piju třeba já nevím dvakrát tejdne, ale pak mám jakoby půsty, že vlastně třeba měsíc nepiju, pak třeba zase jednou za měsíc piju, pak třeba měsíc nepiju... Takže piju já nevím třeba v průměru dvakrát měsíčně, no. Protože jakoby cejtim, že – já fakt jako mám hodně projektů, na kterých pracuju, a mám jakoby hodně málo času a vlastně zjišťuju, že

alkohol je jakoby věc, která mě strašně brzdí v těch věcech. A jakoby v těch projektech.
Jo, že jseš z toho rána špatnej...

No, no, nebo fakt jsem zjistil jako – jako na sobě jsem zjistil, že vlastně mně trvá přesně tejden, než mi jakoby – jako když se vopiju, třeba nějak víc, tak mi vlastně trvá – tak jako druhý den mám jako kocovinu, dejme tomu jako třetí den už jsem jako v pohodě, ale zjistil jsem, že jako než se úplně zrefreshuje můj mozek, tak to trvá asi pět až sedm dní. Jakoby než se dostanu do úplný jakoby...

(mimo téma)

Máš nějaký hudební vzory? Někoho, kdo tě ovlivnil?

Mám, jestli mám jako mluvit konkrétně, tak vlastně jako jeden z mejch nejoblíbenějších umělců je Anders Trentemøller, takovej dánskej umělec, a von – mně právě se strašně líbí, že von jakoby kombinuje vlastně melodický věci, který vlastně jsou částečně i filmový skoro až, a kombinuje vlastně s různěma jakoby rytmickějma věcmi, který mají jakoby takovou klubovou strukturu že jo, takový jako techno a – nevím jako, v podstatě takový techno – jako tempo vlastně, ten beat a mně se líbí, že on má vlastně kolem sebe jako syntetizátory, a má vlastně jako – že vlastně opravdu hraje všechno naživo. Ale on má i kapelu, kde má vlastně basáka, kytaristu a bubeníka a zpěvačku a vlastně pro mě tohle to je hrozně zajímavý projekt, že já mám hrozně rád, když se kombinuje elektronická hudba třeba s akustickou hudbou. A vlastně kdy jakoby se tam najde nějaký jakoby průsečík, kterej vlastně to nějak – vlastně obohatí tyhle dva světy. A není to vůbec jednoduchý. Vlastně, je to strašně zajímavý. To mě vlastně jakoby třeba dost se líbí a třeba mě inspiruje dost, no.

Hustý. Hele no a přemýšlel jsi někdy, jestli nějak užíval nebo jestli byl nějakýma ovlivněn nějakěma drogama nebo jestli něco bral pravidelně?

Hm, tak třeba – no, pravidelně – jako já vlastně třeba kouřím trávu, jako protože – ale vlastně mám jako specifický případy, že vlastně já třeba hodně skládám, tak při skládání jakoby ta tráva mi třeba dodá určitě jiný pohled na tu věc. Že vlastně já když třeba skládám, tak mám nějaký jako omezený pohled třeba na tu věc, a když si zahulím, tak občas se na tu věc jsem schopnej podívat trochu jakoby z jinýho jakoby úhlu. Takže vlastně třeba marihuana pro mě jako je vlastně jako určitě jako prvek, jakým způsobem můžu nastavit svůj mozek, abych se na tu – třeba na nějakou problematiku podíval jakoby z jiný perspektivy.

Jo, no. A používáš to jakoby přímo při skládání, nebo jakože si to dáš...

Jo, jo.

Jo. A inspiruje tě to taky – nebo jakože – když si zahuliš a díváš se na věci jinak, ovlivní tě to nějak do budoucna, že ti to změní pohled na věc a to právě využiješ potom při tom skládání?

Já jsem jakoby – já jsem nepochopil, jak to myslíš, tu otázku.

Jo. Jestli třeba si zahuliš a prostě máš novy myšlenky, názory, pohledy a to tě potom ovlivní v tom skládání prostě tím, že ty věci vidíš jinak?

Já si myslím, že jakoby – co mně hulení dává – já si myslím, že to není až o tý inspiraci, jako že ta inspirace – jakoby jo, jako – ale to je vlastně všechno jako v tý hlavě, ale já si myslím, že jako tím vlastně hulením najednou je člověk víc takovej jako soustředěnej. A vlastně najednou si i jako víc ty věci uvědomuje a víc se soustředí na detaily. A jako v tom je pro mě třeba jako to hulení jakoby zásadní, že já se vlastně jako dokážu soustředit na úplně malý detaily třeba v nějakých skladbách, a opravdu třeba zvukově si s tím opravdu jako vyhrát – jako a vlastně se dostanu na tu vlnu jakoby třeba tý skladby. Ale zase jsem o hodně pomalejší třeba jako. Někdo opravdu jako – vlastně člověk to procítí všechno a takže když jako nemá nějaký nápad třeba od začátku – že jo třeba jako když mám nějakou skladbu, tak radši jsem třeba strážlivěj, vymyslím nějak jakoby jakým způsobem udělat tu skladbu aby nějak zněla, měla nějakou tu strukturu, a až potom vlastně třeba ta tráva je dobrá k tomu, aby člověk to dodělal a vlastně zvukově to jakoby udělal podle své představy. Protože se soustředí víc na detaily. Takže je to vlastně vždycky pro nějaký jako určitě jako – aspoň pro mě no, aspoň u

mě to tak funguje. *(nesrozumitelné)* Protože jako snažím se, abych tu skladbu dodělal třeba jako rychle, ale třeba jako když si zahulim a vlastně mám dělat skladbu, tak jsem pomalejš vlastně – takže vždycky to je v nějaký jako určitý fázi toho procesu jako dodělení té skladby, no.

(mimo téma)

Trentemøller – myslíš, že něco bral, nebo – přemýšlels někdy nad tím?

No, tak jakoby já jsem přemýšlel třeba – já si myslím, že on je třeba takovej jako člověk, kterej je jako takovej částečně autistickej, bych řek. Že on má jako – si myslím že ani třeba nepotřebuje k tomu drogy, ale třeba jako – já nevím, třeba Jimi Hendrix, nebo *(nesrozumitelné)* blázní hráli třeba jako na LSD a to bylo vlastně hrozně jako expresivní jako ty věci a – to třeba bylo zajímavý jako. Třeba když už jsme v tom kontextu jako drog a vlastně nějakých jako vystupujících a to.

Jo. Takže tě to jakovy zaujme.

Jo, jako – tak jako zkoušel jsem jako pozorovat vlastně na různých drogách třeba, jak vnímám hudbu.

(mimo téma)

Já jsem si třeba jednou nahrával třeba – na extázi jsem jako něco skládal, ale to bylo jakože jsme měli prostě jako párty a pak jsem vlastně jako chtěl vědět, jak to vlastně jako na mě působí, když jakoby jsem třeba na extázi a poslouchám hudbu.

(mimo téma)

Takže říkáš, že tě to zajímá a že tě to jakoby inspiruje, abys taky zkoušel – hudbu a drogy, v souvislosti s hudbou...

Uhm. *(neverbální souhlas)*

A chci se tě zeptat – který ty drogy jsi zkoušel? Fakt je to anonymní, nebudu to nikomu pouštět ani říkat ani nic...

Jasně. Jako obecně?

Jako spíš konkrétně. Někdo řekne že „no, skoro všechno“ a přitom jakoby ne, to se mi taky stalo.

Tak já nevím, tak co se týče drog, tak – já mám jako docela jako dost drog doma, ale jakoby třeba jsem schopnej jakoby já nevím na ně něšáhnout třeba půl roku vlastně třeba, klidně. Jako vlastně já jsem zkoušel hrozně moc drog, jakoby. Já nevím kokain, MDMA, ketamin, TB eh – TBC – 2CB, 2CB se to jmenuje. 2CB. Pak LSD jsem zkoušel... Třeba – tak třeba já to řeknu jakoby postupně, já nevím jako LSD mám hrozně rád třeba – vždycky mám nějakou pravidelnou sešlost třeba jednou za rok a jdeme třeba – jdeme vždycky na Sázavu a jedeme – prostě na matracích sjíždíme Sázavu, tyjo. Dycky jakoby – dycky si nafouknem matraci, dáme si toho tripa a pak jakoby začnem plavat a ono nám to v průběhu najede. A je to jako hrozně šílený – ale jako hrozně úžasný jakoby, protože to hrozně soucítíš s tou přírodou a teď jako vlastně jak je člověk na té vodě a vlastně jako všechno vnímáš jako, a – vždycky jsem se cejtil jako bezpečně, jakože všechno mám pod kontrolou, a vlastně – takže asi to bylo hrozný soužití a pak jsme si lehli dycky k té matraci a když už jsme jako – tak jsme šli vždycky různě do lesa, tam jako – protože tam je nádherná příroda a třeba musím říct, že to LSD je vlastně strašně spirituální droga, která vlastně strašně jako člověka jako sžije různě jako s – třeba s tou přírodou, třeba u mě je to zrovna hrozně silný, no.

Jo... Nějaký... Odosobnění. Víš, se tomu říká. Mně právě přišlo hrozně zajímavý, že ta elektronická hudba je taková odosobněná a dost abstraktní jakoby víš, oproti prostě těm – těm bulvárovejm zpěvákům a takhle.

Jasně, jasně.

Dost rozdíl... A houbičky třeba jsi zkoušel?

Jo jo, houbičky jsem taky měl. Ale to jsem měl zrovna v blbej moment, takže třeba jsem si neužil tak jak třeba – mohly bejt zajímavý, no. Ale bylo to jako zajímavý no, to bylo.

Jo, a... Kokain jsi říkal, MDMA to jsi...

Jo, to jsem měl spoustkrát, no.

A amfetamin? Jsi říkal?

Eh, amfetamin...

Jako speed.

Jo, speed jsem taky párkrát měl. Ale musím říct, že speeda nemám – já vůbec nemám rád. A asi jako to už nikdy v životě nikdy nechci vzít si do sebe, protože se nějak necítím po tom dobře. Třeba srdce a – nějak jako nedělá mi to vůbec dobře.

(mimo téma)

Léky nějaký jsi zkoušel?

Léky? Já nevím, já třeba mám rád docela jakoby ayurvédskou medicínu. Ta je docela zajímavá jakoby, že vlastně – nevím, jestli sis našla nějaký jako věci, který si myslím, že třeba mně nějakým způsobem pomáhaj – třeba ašvaganda je docela zajímavá jakoby – to je na povzbuzení jakoby organismu, že ti to vlastně jakoby dodá třeba jako docela dobrou náladu jako, že třeba ta ašvaganda si myslím že je vlastně třeba perfektní lék pro lidi, kteří mají třeba depresi, ale vůbec nic o tom třeba nikdy neslyšeli. A myslím si, že třeba tahle ta látka je jako – může být cesta, jak se z toho dostat. Třeba tak to mi – to bylo docela zajímavý. A pak různé jako vitamíny, jo a takový jako...

A takový sedativa třeba?

Sedativa... Sedativa ne... Já se jako nepotřebuju nějak jako uklidňovat, já jako jsem se schopnej zvládnout. Ale – já jako teď se hodně zajímám jako – chci trošku jít jako docela do hloubky do toho a jako fakt si najít prášky, který třeba jako dokážou zabránit třeba stárání třeba trošku. Že jsem vlastně koukal na nějaký jako...

Nějaký ženšeny nebo tak?

No no no, ale třeba jsou jako – já jako třeba sleduju různé věci zahraniční a třeba tam je vědec, kterej je hrozně jako chytrý, jmenuje se *(nesrozumitelné)* a to je vědec, kterýho jako hrozně sleduju a von je jako docela velká kapacita – von má třeba harmonogram věcí, co si třeba bere jako – jako každý den, a jakože vopravdu měl jako výzkum lidí, který opravdu jako zkoumali jaká látka má vliv na to tělo, a vlastně jakoby po těch látkách jako – vlastně ti zabraňují různé věci. A třeba ti – třeba zabrání - buňky, aby ti třeba stárla kůže, a tak. Tak to mě docela zajímá, no. Ale zatím s tím ještě nemám zkušenost žádnou.

Hm. A nějaký DMT, ayahuasca, nějaký tadyty věci?

DMT? Jo jako DMT – DMT jsem neměl nikdy, ale ani jako vlastně – je to už podle mě docela daleko, protože vlastně DMT je jako nejsilnější halucinogen a vlastně se vypouští jako když člověk umírá a – v podstatě já si myslím, že jako DMT – to je taková věc jako třeba na konci života možná jako.

Heh, to je hustý. Jakoby přímo jo, no, vlastně.

Jako jasně – vlastně jeden kamarád si to dával, já jsem u toho byl přímo jako když si dával to DMT a vlastně jakoby si to dal v takový zkumavce a – my jsme to nahřáli, on to vlastně vsál a vlastně jakoby se položil na deset minut a vlastně měl jako hodně silný halucinace, jakože vůbec nevnímal, nereagoval na nás...

Sebou škubal?

Vůbec sebou neškubal. Prostě ležel, úplně jako vypnutej, deset minut, a pak se probral a vlastně jako vyprávěl nám, že viděl různé třeba jako – framey v podstatě, jakože to byly v podstatě takový jako matematický obrazce, který vlastně jako se různě nějak hejbaly a on říkal, že fakt jako plul tady tímhle tětím a – ale na mě je to asi moc no. To je docela daleko asi.

Jo. (mimo téma) A ještě nějaký opiáty mě třeba napadaj.

Opiáty – tak heroin nee, já nevím, to prostě ne jako. Já prostě z toho mám respekt a nikdy bych to asi si nedal, jako.

Jo. A pervitin ještě...

No, to jsem měl jednou úplně omylem, že mi to někdo – myslel jsem si, že to je kokain a – jsem hrál někde v (*anonymizace*) jsem DJoval, a někdo mi to tam prostě dal a tak jsem to vomylem jednou měl. A bylo mi tak strašně špatně, že... To bylo úplně hrozný jako. Strašná zkušenost.

(mimo téma)

Já jsem pak zvracel a bylo mi prostě úplně blbě. Vlastně jsem ani neměl žádnéj požitek, já jsem šel rovnou do tý jako destruktivní fáze.

(mimo téma)

Takže jako to ne, no, to ne.

Jo a mělš někdy něco z toho – nebo jako brals někdy něco z toho třeba víc nějak, dřív?

Víc? No jako měl jsem docela období – jako když mi bylo třeba osmnáct devatenáct, tak my jsme vlastně nějak jako zakládali (*anonymizace*) scénu jako v Praze – nebo zakládali, to zní blbě, ale jakože vlastně byli jsme fakt první, kdo začal ty mejdany jako a vlastně jsme se dostali do povědomí a vlastně najednou – mi bylo třeba osmnáct devatenáct a fakt jsme hráli super koncerty a měli jsme spoustu fanoušků, a vlastně jako v té době prostě jsem se jako dost jako – měl třeba právě MDMA a vlastně jsem byl dost jako – dost mimo většinu času tam jako na těch mejdanech, no. Ale jako bylo to vlastně jako zajímavý, ale vlastně jsem ještě jako nevěděl moc v té době, jak s tím zacházet, no.

(mimo téma)

Jsmo měli jako hodně MDMA, nějaký speed nebo jako než kokain. Ale tak v té době člověk neměl moc na kokain, no. Ten je jako dražší, no. Docela kokain jako spíš teďkom, no. Já mám třeba super kontakty (*anonymizace*)...

A jak často bereš při - párty, jakože, kde hraješ? Při hraní?

No... Často.

Jakože úplně většinou...

No, ale – jo, ale protože – ale já jsem si vlastně jakoby to hraní tak omezil, že to není zas tak častý. Já už teď hraju tak třikrát za rok třeba, čtyřikrát. Takže vlastně jakoby jo, tak vlastně jako dám si, ale vlastně jsem omezil hrozně moc toho hraní. Abych jako vlastně byl v pohodě, moh sem si to užít a neměl jsem žádný výčitky, no. Takže vlastně to mám nastavený spíš tak, no, jakože – že jako radši vodmítám nějaký menší hraní kde vlastně to je jakoby zbytečný a vlastně si jakoby vždycky počkám na nějakou velkou akci a tam si to užiju se vším všudy, no.

(mimo téma) Jo – a životní styl ti to nějak ovlivňuje prostě, to hulení třeba nebo kokain?

Možná občas no, jako. Možná občas hulim trochu moc, že – že druhý den jakoby cejtím, že mám takovou jako – já nevím, něco jak kdyby takovou mlhu nebo tak jak kdybych měl v mozku jakoby. A vlastně občas třeba – párkrát se mi stalo, že jsem třeba potřeboval, že jsem měl nějaký důležitý schůzky nebo něco a vlastně – jakoby mi tam trochu chybělo prostě nějaká kapacita, kterou bych potřeboval. A vlastně jsem tam měl takovou jako mlhu a trvalo mi to pomalejc třeba. Bylo to prostě jako – vlastně když třeba nehulim, tak je to prostě jako lepší, že si člověk jako – má nějakou jako – frekvenci, no.

Jo, no. Rozumím. Jo. A chtěl bys ještě něco k tomu říct? Protože víceméně to je všechno, akorát – to, jak nějaký ty zkušenosti ovlivnily tvorbu – tos říkal ohledně trávy, a ovlivnily i nějaký další zkušenosti s drogama tvoji tvorbu?

E... Já si myslím, že jako úplně ne, že vlastně – já si myslím, že to je hlavně o tý hlavě, jakože ty drogy jako jsou jako fajn, jako ale je to spíš takovej jako – člověk si užívá tu hudbu mnohem víc, jakože když jsem na LSD tak jakoby všechny jakoby zvukový vjemy jsou pro mě mnohem zajímavější než když jsem střízlivej. Ale jakoby furt jsem to já, a furt jakoby ten kreativní proces bude podobnej, nebo já nevím jako – vlastně jako můžu se dostat do nějaký euforie třeba (*nesrozumitelné*), něco jako – asi třeba z toho může vzniknout něco zajímavýho. Ale člověk musí bejt hodně bezprostřední s tou hudbou. Jako vlastně nějaký jamy nebo musí

opravdu jako bejt jako přítomnej a vopravdu něco třeba vytvářet něčím. Nebo kytara... Já fakt jako věřim, že třeba Jimi Hendrix jako třeba na tu kytaru jako – tam člověk se může cejtít úplně jinak, jako.

Jako jo, no.

Takže – nemám ještě bohužel jako třeba až takový jako zkušenosti že třeba jakože myslím si že když má člověk jako dobrý třeba fakt jako kolem sebe lidi, který jsou na stejný vlně a on s nima opravdu nějak třeba hraje v ten jeden moment, tak si myslím že to může fakt vzniknout něco hodně výjimečného, zajímavého.

Anotace

Jméno a příjmení:	Michaela Navrátilová
Katedra nebo ústav:	Ústav speciálněpedagogických studií
Vedoucí práce:	Mgr. Lukáš Slavík
Rok obhajoby:	2019

Název práce:	Užívání návykových látek v hudebním průmyslu v České republice
Název v angličtině:	The use of drug substances in the music industry of Czech republic
Anotace práce:	Bakalářská práce se zabývá charakterem vztahu hudby a drog. V praktické části jsou na základě rozhovorů s interprety současného českého hudebního průmyslu vyhodnocovány jejich zkušenosti s návykovými látkami a vliv těchto látek na uměleckou tvorbu hudebníků.
Klíčová slova:	návykové látky, hudba, drogy, hudební průmysl, kreativita, umění, umělecká tvorba
Anotace v angličtině:	This thesis deals with relation between music and drugs. In the practical part, based on interviews with interprets of the contemporary Czech music industry, their experiences with addictive substances and the influence of these substances on the artistic creation of musicians are evaluated.
Klíčová slova v angličtině:	addictive substances, music, drugs, music industry, creativity, art, artwork
Přílohy vázané v práci:	Příloha 1 – Myšlenková mapa používaná jako podklad pro rozhovory pro výzkumné šetření Užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice Příloha 2 – Prohlášení o anonymitě použité pro výzkumné šetření Užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice Příloha 3 – Rozhovory vedené s jednotlivými hudebníky provedené pro výzkumné šetření Užívání návykových látek u současných hudebních interpretů v České republice
Rozsah práce:	19 s., 75 s. přílohy
Jazyk práce	čeština